

Kemiske småforsøg

Tilrettelagt og redigeret af
Asbjørn Petersen & Christian B. Knudsen

Udgivet af
Dansk Selskab for Historisk Kemi
2019

Kemiske småforsøg Copyright (c) 2019, Dansk Selskab for Historisk Kemi. Tryk: Et
eller andet sted Trykt i Danmark 2019 ISBN: tretten cifre

Forside illustration

Dansk Selskab for historisk Kemi Bestyrelseslisten

Forord.

Bostrups klumme. Interessante forsøg. 100 året for Dansk Kemi. Dansk selskab for historisk kemi. Og sådan noget.

Contents

1	Forord.	iii
2		7
3		11
4		15
5		19
6		23
7		27
8		31
9		35
10		39
11		43
12		47
13		51
14		55
15		59
16		63
17		67
18		71
19		75

20	Forsøg der belyser opløselighedsproduktet	79
21		83
22		87
23	Hydrogenfremstilling af carbonhydrider	91
24		95
25		99
26		103
27		107
28		111
29		115
30		119
31		123
32		127
33		131
34		135
35		139
36		143
37		147
38		151
39		155
40		159
41		163
42		167
43		171
44		175

45	179
46	183
47	187
48 Cracking på en anden måde	189
49 Nitrat (III); Nitrit	193
50 Reaktionen mellem nitrogenoxid og carbondisulfid	197
51 Phosphorescens	199
52 Perspex i gummitilstand	201
53 Tyndall-effekt	203
54 Elektrolyse af NaCl	205
55	207
56 Bittermandelolie	209
57 "Bjerrums forsøg"	213
58 Småforsøg med protolytiske reaktioner i vandige saltopløsninger	215
59 Emil Petersen – og et småforsøg	217
60 Diverse administrativt	219

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

Let ozonfremstilling

Ozon kan fremstilles ved at udsætte oxygen for elektriske udledninger. Reaktion: $3O_2 \rightarrow 2O_3$.

Hvis reaktionen foregår i et audiometerør, er den teoretiske rumfangsforminskelse for lille til at kunne iagttaages, da der kun dannes meget små mængder ozon. Ozons kraftige oxiderende virkning kan derimod ses, hvis vandet i audiometerøret indeholder jodid-joner og stivelse. Reaktion: $O_3 + 2I^- + H_2O \rightarrow O_2 + I_2 + 2OH^-$.

Jod og stivelse giver herefter en kraftig mørk farve, der ses i vandets overflade. En efterfølgende let bevægelse af røret forstærker virkningen.

For at få en tilstrækkelig mængde ozon er det nødvendigt at holde gnisterne igang under hele forsøget. Med ca. 2 ml oxygen i røret tager det nogle få sekunder, inden overfladen bliver mørk. Tiden afhænger af afstanden mellem udladningen og overfladen, idet ozonet skal diffundere dette stykke.

Mængden af kemikalier er ikke kritisk. Jeg bruger: 5 g KI + 10 ml stabiliseret stivelse + 200 ml vand.

Søren Sylvest

overfladen af syren. Måleglasset simulerer således et koagulationsbad og reagensglasset en »spinnerette«.

Når en cellulose opløsning bliver haldt i reagensglasset og strømmen sat i gang ved et lille lufttryk til toppen af reagensglasset, vil der udstrømme et rayonfilament fra spidsen af reagensglasset. Processen vil fortsætte, indtil glasset er tømt.

10 g filtrerpapir behandles med lige nok koncentreret saltsyre til at dække det, hvorefter blandingen opvarmes på et vandbad. Der tilsættes herefter vand, og blandingen omrøres, indtil papiret er disintegreret. Pulpen filtreres fra og vaskes med vand, indtil den er syrefri. Så bliver pulpen disperseret i 50 cm³ af en 20 % opløsning af kobber(II)-sulfat. Der tilsættes 15 cm³ 2 M NaOH og til sidst 50 cm³ koncentreret ammoniakvand samt 40 cm³ vand. Efter omrøring er opløsningen klar til brug i den ovenfor beskrevne opstilling.

Niels Madsen.

Litteratur:
J. Hvegholm. Dansk Kemi (1977) 188.
N. Madsen. The Science Teacher. 19.5 (1952) 236.

Hydrolyse af stivelse

I et bægerglas (500 cm³) kommer 20 g stivelse, som udøres med lidt vand, så der dannes en lind grød. Ned heri hældes så hurtigt som muligt 100 cm³ kogende vand. Der dannes en klister.

Da stivelsesgrøden »stivner« ved henstand, røres den op umiddelbart før det kogende vand tilsættes.

Til den varme klister sættes 1–2 spadelfulde NOVO-amylase. I løbet af ganske kort tid bliver klisteren helt tyndtflydende. Prøve for monosaccharid.

I stedet for NOVO-amylase kan man bruge et udtræk af malt i lidt lunkent vand, men det virker ikke så hurtigt.

Niels Berg.

Undersøgelse af processen $2AgCl + \text{lys} \rightarrow 2Ag + Cl_2$

Lidt frisk fældet sølvchlorid anbringes på et urglas, og over dette placeres et kræmmerhus af filtrerpapir vædet med kaliumjodid opløsning.

Efter 10–15 min. i daglys er filtrerpapiret tydeligt brunfarvet (I_2), og det hvide sølvchlorid er overfladisk omdannet til et gråsort stof (Ag).

Oxidationen af jodid til frit iod påviser chlor:

At det gråsorte stof (i hvert tilfælde delvis) er sølv ses af, at der ved behandling af dette med ammoniakvand kan iagttaages små glinsende sølvkorn.

Ønsker man at undersøge, hvilken del af det synlige spektrum, der er mest virksomt, overdækkes en del af sølvchloridet med et rødt filter, og resten med et blåt filter. Den del af sølvchloridet, der er dækket med blåt filter mørkfarves væsentlig hurtigere end resten, jvf. »rødt lys i mørkekammeret«.

Peter Haagensen, S. Pii Johannesen og Steen Jørgensen.

Fremstilling af rayon

I et tidligere indlæg i denne serie har Jens Hvegholm beskrevet¹ fremstilling af viscoserayon ved carbondisulfid metoden. I det følgende beskrives fremstilling af rayon ved kobber(II)-ammin metoden².

Med forsøget benyttes et højt måleglas, som indeholder en 5 % vandig opløsning af svovlsyre, og et reagensglas udtrukket til et kapillarrør, som er ophængt, så spidsen lige berører

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

Let ozonfremstilling

Ozon kan fremstilles ved at udsætte oxygen for elektriske udledninger. Reaktion: $3O_2 \rightarrow 2O_3$.

Hvis reaktionen foregår i et audiometerør, er den teoretiske rumfangsforminskelse for lille til at kunne iagttaages, da der kun dannes meget små mængder ozon. Ozons kraftige oxiderende virkning kan derimod ses, hvis vandet i audiometerøret indeholder jodid-joner og stivelse. Reaktion: $O_3 + 2I^- + H_2O \rightarrow O_2 + I_2 + 2OH^-$.

Jod og stivelse giver herefter en kraftig mørk farve, der ses i vandets overflade. En efterfølgende let bevægelse af røret forstærker virkningen.

For at få en tilstrækkelig mængde ozon er det nødvendigt at holde gnisterne igang under hele forsøget. Med ca. 2 ml oxygen i røret tager det nogle få sekunder, inden overfladen bliver mørk. Tiden afhænger af afstanden mellem udladningen og overfladen, idet ozonet skal diffundere dette stykke.

Mængden af kemikalier er ikke kritisk. Jeg bruger: 5 g KI + 10 ml stabiliseret stivelse + 200 ml vand.

Søren Sylvest

overfladen af syren. Måleglasset simulerer således et koagulationsbad og reagensglasset en »spinnerette«.

Når en cellulose opløsning bliver haldt i reagensglasset og strømmen sat i gang ved et lille lufttryk til toppen af reagensglasset, vil der udstrømme et rayonfilament fra spidsen af reagensglasset. Processen vil fortsætte, indtil glasset er tømt.

10 g filtrerpapir behandles med lige nok koncentreret saltsyre til at dække det, hvorefter blandingen opvarmes på et vandbad. Der tilsættes herefter vand, og blandingen omrøres, indtil papiret er disintegreret. Pulpen filtreres fra og vaskes med vand, indtil den er syrefri. Så bliver pulpen disperseret i 50 cm³ af en 20 % opløsning af kobber(II)-sulfat. Der tilsættes 15 cm³ 2 M NaOH og til sidst 50 cm³ koncentreret ammoniakvand samt 40 cm³ vand. Efter omrøring er opløsningen klar til brug i den ovenfor beskrevne opstilling.

Niels Madsen.

Litteratur:
J. Hvegholm. Dansk Kemi (1977) 188.
N. Madsen. The Science Teacher. 19.5 (1952) 236.

Hydrolyse af stivelse

I et bægerglas (500 cm³) kommer 20 g stivelse, som udøres med lidt vand, så der dannes en lind grød. Ned heri hældes så hurtigt som muligt 100 cm³ kogende vand. Der dannes en klister.

Da stivelsesgrøden »stivner« ved henstand, røres den op umiddelbart før det kogende vand tilsættes.

Til den varme klister sættes 1–2 spadelfulde NOVO-amylase. I løbet af ganske kort tid bliver klisteren helt tyndtflydende. Prøve for monosaccharid.

I stedet for NOVO-amylase kan man bruge et udtræk af malt i lidt lunkent vand, men det virker ikke så hurtigt.

Niels Berg.

Undersøgelse af processen $2AgCl + \text{lys} \rightarrow 2Ag + Cl_2$

Lidt frisk fældet sølvchlorid anbringes på et urglas, og over dette placeres et kræmmerhus af filtrerpapir vædet med kaliumjodid opløsning.

Efter 10–15 min. i daglys er filtrerpapiret tydeligt brunfarvet (I_2), og det hvide sølvchlorid er overfladisk omdannet til et gråsort stof (Ag).

Oxidationen af jodid til frit iod påviser chlor:

At det gråsorte stof (i hvert tilfælde delvis) er sølv ses af, at der ved behandling af dette med ammoniakvand kan iagttaages små glinsende sølvkorn.

Ønsker man at undersøge, hvilken del af det synlige spektrum, der er mest virksomt, overdækkes en del af sølvchloridet med et rødt filter, og resten med et blåt filter. Den del af sølvchloridet, der er dækket med blåt filter mørkfarves væsentlig hurtigere end resten, jvf. »rødt lys i mørkekammeret«.

Peter Haagensen, S. Pii Johannesen og Steen Jørgensen.

Fremstilling af rayon

I et tidligere indlæg i denne serie har Jens Hvegholm beskrevet¹ fremstilling af viscoserayon ved carbondisulfid metoden. I det følgende beskrives fremstilling af rayon ved kobber(II)-ammin metoden².

Ved forsøget benyttes et højt måleglas, som indeholder en 5 % vandig opløsning af svovlsyre, og et reagensglas udtrukket til et kapillarrør, som er ophængt, så spidsen lige berører

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

Let ozonfremstilling

Ozon kan fremstilles ved at udsætte oxygen for elektriske udledninger. Reaktion: $3O_2 \rightarrow 2O_3$.

Hvis reaktionen foregår i et audiometerør, er den teoretiske rumfangsforminskelse for lille til at kunne iagttaages, da der kun dannes meget små mængder ozon. Ozons kraftige oxiderende virkning kan derimod ses, hvis vandet i audiometerøret indeholder jodid-joner og stivelse. Reaktion: $O_3 + 2I^- + H_2O \rightarrow O_2 + I_2 + 2OH^-$.

Jod og stivelse giver herefter en kraftig mørk farve, der ses i vandets overflade. En efterfølgende let bevægelse af røret forstærker virkningen.

For at få en tilstrækkelig mængde ozon er det nødvendigt at holde gnisterne igang under hele forsøget. Med ca. 2 ml oxygen i røret tager det nogle få sekunder, inden overfladen bliver mørk. Tiden afhænger af afstanden mellem udladningen og overfladen, idet ozonet skal diffundere dette stykke.

Mængden af kemikalier er ikke kritisk. Jeg bruger: 5 g KI + 10 ml stabiliseret stivelse + 200 ml vand.

Søren Sylvest

overfladen af syren. Måleglasset simulerer således et koagulationsbad og reagensglasset en »spinnerette«.

Når en cellulose opløsning bliver haldt i reagensglasset og strømmen sat i gang ved et lille lufttryk til toppen af reagensglasset, vil der udstrømme et rayonfilament fra spidsen af reagensglasset. Processen vil fortsætte, indtil glasset er tømt.

10 g filtrerpapir behandles med lige nok koncentreret saltsyre til at dække det, hvorefter blandingen opvarmes på et vandbad. Der tilsættes herefter vand, og blandingen omrøres, indtil papiret er disintegreret. Pulpen filtreres fra og vaskes med vand, indtil den er syrefri. Så bliver pulpen disperseret i 50 cm³ af en 20 % opløsning af kobber(II)-sulfat. Der tilsættes 15 cm³ 2 M NaOH og til sidst 50 cm³ koncentreret ammoniakvand samt 40 cm³ vand. Efter omrøring er opløsningen klar til brug i den ovenfor beskrevne opstilling.

Niels Madsen.

Litteratur:
J. Hvegholm. Dansk Kemi (1977) 188.
N. Madsen. The Science Teacher. 19.5 (1952) 236.

Hydrolyse af stivelse

I et bægerglas (500 cm³) kommer 20 g stivelse, som udøres med lidt vand, så der dannes en lind grød. Ned heri hældes så hurtigt som muligt 100 cm³ kogende vand. Der dannes en klister.

Da stivelsesgrøden »stivner« ved henstand, røres den op umiddelbart før det kogende vand tilsættes.

Til den varme klister sættes 1–2 spadelfulde NOVO-amylase. I løbet af ganske kort tid bliver klisteren helt tyndtflydende. Prøve for monosaccharid.

I stedet for NOVO-amylase kan man bruge et udtræk af malt i lidt lunkent vand, men det virker ikke så hurtigt.

Niels Berg.

Undersøgelse af processen $2AgCl + \text{lys} \rightarrow 2Ag + Cl_2$

Lidt frisk fældet sølvchlorid anbringes på et urglas, og over dette placeres et kræmmerhus af filtrerpapir vædet med kaliumjodid opløsning.

Efter 10–15 min. i daglys er filtrerpapiret tydeligt brunfarvet (I_2), og det hvide sølvchlorid er overfladisk omdannet til et gråsort stof (Ag).

Oxidationen af jodid til frit iod påviser chlor:

At det gråsorte stof (i hvert tilfælde delvis) er sølv ses af, at der ved behandling af dette med ammoniakvand kan iagttaages små glinsende sølvkorn.

Ønsker man at undersøge, hvilken del af det synlige spektrum, der er mest virksomt, overdækkes en del af sølvchloridet med et rødt filter, og resten med et blåt filter. Den del af sølvchloridet, der er dækket med blåt filter mørkfarves væsentlig hurtigere end resten, jvf. »rødt lys i mørkekammeret«.

Peter Haagensen, S. Pii Johannesen og Steen Jørgensen.

Fremstilling af rayon

I et tidligere indlæg i denne serie har Jens Hvegholm beskrevet¹ fremstilling af viscoserayon ved carbondisulfid metoden. I det følgende beskrives fremstilling af rayon ved kobber(II)-ammin metoden².

Med forsøget benyttes et højt måleglas, som indeholder en 5 % vandig opløsning af svovlsyre, og et reagensglas udtrukket til et kapillarrør, som er ophængt, så spidsen lige berører

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

Let ozonfremstilling

Ozon kan fremstilles ved at udsætte oxygen for elektriske udledninger. Reaktion: $3O_2 \rightarrow 2O_3$.

Hvis reaktionen foregår i et audiometerør, er den teoretiske rumfangsforminskelse for lille til at kunne iagttaages, da der kun dannes meget små mængder ozon. Ozons kraftige oxiderende virkning kan derimod ses, hvis vandet i audiometerøret indeholder jodid-joner og stivelse. Reaktion: $O_3 + 2I^- + H_2O \rightarrow O_2 + I_2 + 2OH^-$.

Jod og stivelse giver herefter en kraftig mørk farve, der ses i vandets overflade. En efterfølgende let bevægelse af røret forstærker virkningen.

For at få en tilstrækkelig mængde ozon er det nødvendigt at holde gnisterne igang under hele forsøget. Med ca. 2 ml oxygen i røret tager det nogle få sekunder, inden overfladen bliver mørk. Tiden afhænger af afstanden mellem udladningen og overfladen, idet ozonet skal diffundere dette stykke.

Mængden af kemikalier er ikke kritisk. Jeg bruger: 5 g KI + 10 ml stabiliseret stivelse + 200 ml vand.

Søren Sylvest

overfladen af syren. Måleglasset simulerer således et koagulationsbad og reagensglasset en »spinnerette«.

Når en cellulose opløsning bliver haldt i reagensglasset og strømmen sat i gang ved et lille lufttryk til toppen af reagensglasset, vil der udstrømme et rayonfilament fra spidsen af reagensglasset. Processen vil fortsætte, indtil glasset er tømt.

10 g filtrerpapir behandles med lige nok koncentreret saltsyre til at dække det, hvorefter blandingen opvarmes på et vandbad. Der tilsættes herefter vand, og blandingen omrøres, indtil papiret er disintegreret. Pulpen filtreres fra og vaskes med vand, indtil den er syrefri. Så bliver pulpen disperseret i 50 cm³ af en 20 % opløsning af kobber(II)-sulfat. Der tilsættes 15 cm³ 2 M NaOH og til sidst 50 cm³ koncentreret ammoniakvand samt 40 cm³ vand. Efter omrøring er opløsningen klar til brug i den ovenfor beskrevne opstilling.

Niels Madsen.

Litteratur:
J. Hvegholm. Dansk Kemi (1977) 188.
N. Madsen. The Science Teacher. 19.5 (1952) 236.

Hydrolyse af stivelse

I et bægerglas (500 cm³) kommer 20 g stivelse, som udøres med lidt vand, så der dannes en lind grød. Ned heri hældes så hurtigt som muligt 100 cm³ kogende vand. Der dannes en klister.

Da stivelsesgrøden »stivner« ved henstand, røres den op umiddelbart før det kogende vand tilsættes.

Til den varme klister sættes 1–2 spadelfulde NOVO-amylase. I løbet af ganske kort tid bliver klisteren helt tyndtflydende. Prøve for monosaccharid.

I stedet for NOVO-amylase kan man bruge et udtræk af malt i lidt lunkent vand, men det virker ikke så hurtigt.

Niels Berg.

Undersøgelse af processen $2AgCl + \text{lys} \rightarrow 2Ag + Cl_2$

Lidt frisk fældet sølvchlorid anbringes på et urglas, og over dette placeres et kræmmerhus af filtrerpapir vædet med kaliumjodid opløsning.

Efter 10–15 min. i daglys er filtrerpapiret tydeligt brunfarvet (I_2), og det hvide sølvchlorid er overfladisk omdannet til et gråsort stof (Ag).

Oxidationen af jodid til frit iod påviser chlor:

At det gråsorte stof (i hvert tilfælde delvis) er sølv ses af, at der ved behandling af dette med ammoniakvand kan iagttaages små glinsende sølvkorn.

Ønsker man at undersøge, hvilken del af det synlige spektrum, der er mest virksomt, overdækkes en del af sølvchloridet med et rødt filter, og resten med et blåt filter. Den del af sølvchloridet, der er dækket med blåt filter mørkfarves væsentlig hurtigere end resten, jvf. »rødt lys i mørkekammeret«.

Peter Haagensen, S. Pii Johannesen og Steen Jørgensen.

Fremstilling af rayon

I et tidligere indlæg i denne serie har Jens Hvegholm beskrevet¹ fremstilling af viscoserayon ved carbondisulfid metoden. I det følgende beskrives fremstilling af rayon ved kobber(II)-ammin metoden².

Ved forsøget benyttes et højt måleglas, som indeholder en 5 % vandig opløsning af svovlsyre, og et reagensglas udtrukket til et kapillarrør, som er ophængt, så spidsen lige berører

Kemiske småforsøg

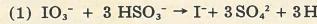
Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

B. Iodat og hydrogensulfit.

En langsom produktion af I^- kan opnås ved reaktion mellem IO_3^- og HSO_3^- :

(Det er vigtigt, at der er overskud af HSO_3^-).

Procedure: I en 1-liter konisk kolbe kommes i den nævnte rækkefølge:

400 ml H_2O

200 ml $NaHSO_3$ -opløsning

5 ml $HgCl_2$ -opløsning

Kolben placeres på en magnetomrører, som startes, hvorpå der tilsættes 40 ml KIO_3 -opløsning.

Efter et par minutters forløb dannes der et rød-orange bundfald af kviksolv(II)-iodid. Efter yderligere et par minutters forløb vil bundfaldet gå i oplosning under dannelse af tetraiodomercurat(II).

Slipper imidlertid HSO_3^- op før IO_3^- — vil redaktionen (3) fra det tidspunkt ophøre, mens (2) fortsat vil forløbe, hvilket betyder, at der opnås I^- i systemet. Dette registreres ved hjælp af stivelse, hvor der dannes den bekendte blå-sorte farve.

En måling af den tid, der forløber, inden I^- registreres, kan anvendes ved undersøgelser af reaktionshastigheden for (1).

Procedure: I en 1-liter konisk kolbe kommes i den nævnte rækkefølge:

400 ml H_2O

100 ml $NaHSO_3$ -opløsning

lidt stivelse.

Kolben placeres på en magnetomrører, som startes, hvorpå der tilsættes:

40 ml KIO_3 -opløsning.

D. Endnu en variant af Landolts reaktion.

Et samtidigt forløb af processerne under B og C kan opnås på følgende måde.

Procedure: I en 1-liter konisk kolbe kommes i den nævnte rækkefølge:

400 ml H_2O

125 ml $NaHSO_3$ -opløsning

3,5 ml $HgCl_2$ -opløsning

lidt stivelse

Kolben placeres på en magnetomrører, som startes, hvorpå der tilsættes:

50 ml KIO_3 -opløsning.

Her ser man et forløb fra farveløs væske til gult bundfald, farveløs væske og endelig blå-sort farve.

Carsten Kongegaard.

Dannelse af komplekset HgI_4^{2-} — og en variant af landoltreaktionen

Kemikalier: $HgCl_2$ -opløsning (mættet).

KI-oplosning (10 %).

$NaHSO_3$ -opløsning (0,15 M).

KIO_3 -opløsning (0,15 M).

Stivelse.

A. Kviksolv (II)iodid og tetraiodomercurat (II).

Ved sammenblanding af vandige oplosninger af Hg^{2+} og I^- finder følgende reaktioner sted:

Underskud af I^- : $Hg^{2+} + 2 I^- \rightarrow HgI_2$.

Det tungtopløselige kviksolv(II)-iodid udfældes.

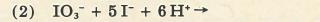
Overskud af I^- : $HgI_2 + 2 I^- \rightarrow HgI_4^{2-}$.

Bundfaldet går i oplosning, idet den farveløse kompleksion tetraiodomercurat(II) dannes.

Procedure: Til nogle ml $HgCl_2$ -opløsning sættes KI-oplosning først i underskud og derpå i overskud.

C. En variant af Landolts reaktion.

Reaktionen (1) under B er den hastighedsbestemmende reaktion i Landoltsreaktionen, som imidlertid endvidere består af nedenstående reaktioner, der begge er hurtige:

Det indses let, at (1) angiver bruttoreaktionsskemaet for hele reaktionskomplekset (1), (2), (3), hvilket betyder en vedvarende produktion af I^- (jvf. B), så længe både HSO_3^- og IO_3^- er til stede i oplosningen.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

C: Oscillerende redoxreaktion med ferroin (II).

Denne reaktion ligger meget tæt op ad Belousov's oprindelige oscillerende reaktion, hvori der blot indgår ceriumioner i stedet for ferroin(II).

Procedure: Der laves 3 oplosninger:

- 1) 5 g KBrO₃, 2 ml H₂SO₄, 67 ml H₂O
- 2) 1 g KBr 10 ml H₂O
- 3) 1 g malonsyre 10 ml H₂O

Oplosningerne 1 og 2 blandes i forholdet 6:½. Når bromdannelsen er ophørt, tilsettes oplosning 3 (1 del). Herefter tilsettes nogle dråber ferroin(II) oplosning.

Carsten Kongegaard.

Litteratur:

1. P. Graae Sørensen. Dansk Kemi (1977) 14.
2. T. S. Briggs & W. C. Rauscher. J. Chem. Ed. (1973) 496.
3. A. Johnsen & K. Blom. Elementa 54 (1971) 17.

Klippe forsøget

En 3-4% vandig oplosning af polyethylenoxid med en molekulvægt på ca. $4 \cdot 10^6$ g/mol sammenlignes med en tyk sirup, der er kølet i isvand for at opnå omtrentlig samme viskositet. Bæerglasset hældes, så noget af den tyktflydende væske flyder ud over bæerglassets kant, og umiddelbart efter dannelsen af en lang streng, klippes denne over. I modsætning til den tyktflydende sirup er polymeroplosningen elastisk, hvilket ses ved, at den øverste del af den overklippede streng trækker sig helt tilbage mod bæerglassets kant.

Elasticiteten kan også demonstreres ved at trække en del af oplosningen op med en spadel og hurtigt klippe strengen over. Den øverste del af strengen vil igen trække sig sammen.

Forsøg II viser tydeligt, at polymeroplosningen er elastisk. Dette forsøg giver derfor en kvalitativ forklaring på, hvad det er, der sker i Forsøg I: På grund af elasticiteten bliver polymeroplösningen »trukket« op i hæverten.

Polyox bruges som fortykkesmiddel i vandig oplosning ved tilsatning af nogle få procent eller mere. Ved tilsatning af uhyre små mængder (40-50 p.p.m.) har Polyox den interessante effekt, at den tilsyneladende viskositet nedsættes (»drag reduction«). Denne effekt har man undertiden udnyttet, når vand skulle sendes gennem brandslanger over store afstande.

Polyox oploses lettest ved langsommelig tilgang til vand under kraftig omrering med en magnetomrører. Derved undgås sammenklumpning af de enkelte partikler. Når viskositeten begynder at stige (efter et par minutter) stoppes omreringen for at undgå degradering af den lange polymer.

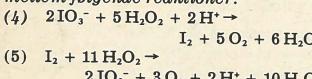
Ole Kramer

Et par oscillerende reaktioner

Der kan henvises til en artikel af Preben Graae Sørensen: »Sjov og usædvanlig kemi i DANSK KEMI nr. 1-2, 1977, side 14-18, hvor nogle hovedtyper af kendte oscillerende reaktioner er gennemgået.

A: Oscillerende iodklokke.

Denne reaktion kan kort beskrives som en periodisk vekslen i intensitet mellem følgende reaktioner:

En I₂-koncentration på 10^{-4} er netop tilstrækkelig til at kunne danne kompleks med stivelse, hvilket betyder, at tilstedeværelse af stivelse vil forårsage periodisk tilsynekomst af blåsort farve i oplosningen.

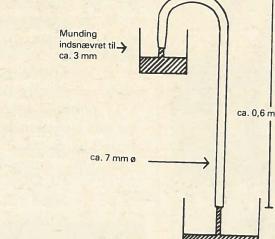
Procedure: Der laves 3 oplosninger:

- 1) 3,6 M H₂O₂
- 2) 0,2 M KIO₃, 0,16 M H₂SO₄
- 3) 0,15 M malonsyre, 0,02 M MnSO₄.

De tre oplosninger sammenblandes i rumfangsforholdet 1:1:1, og der tilsettes lidt stivelse.

B: Oscillerende redoxreaktion med ferroin (II).

Procedure: I 1000 ml 2M H₂SO₄ blandes 20 g æblesyre og 6 g KBrO₃. Der tilsettes nogle dråber ferroin(II) og til slut 20 ml 0,1 M MnSO₄.

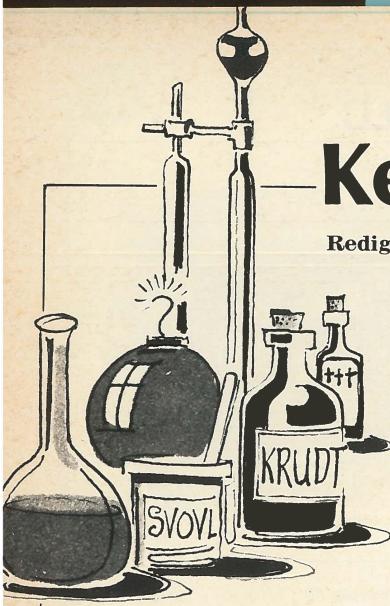

Elastiske oplosninger

Hævert forsøget

En 1% vandig oplosning af polyethylenoxid med en molekulvægt på ca. $4 \cdot 10^6$ g/mol sammenlignes med en ca. 80% glyceroloplösning i vand (vandsmængden justeres, så udlobstiderne bliver nogenlunde ens).

Hævert virkninger opfører ved ca. 2 mm for glycerol og ca. 20 mm for polymeroplösningen.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

C: Oscillerende redoxreaktion med ferroin (II).

Denne reaktion ligger meget tæt op ad Belousov's oprindelige oscillerende reaktion, hvori der blot indgår ceriumioner i stedet for ferroin(II).

Procedure: Der laves 3 oplosninger:

- 1) 5 g KBrO₃, 2 ml H₂SO₄, 67 ml H₂O
- 2) 1 g KBr 10 ml H₂O
- 3) 1 g malonsyre 10 ml H₂O

Oplosningerne 1 og 2 blandes i forholdet 6:½. Når bromdannelsen er ophørt, tilsettes oplosning 3 (1 del). Herefter tilsettes nogle dråber ferroin(II) oplosning.

Carsten Kongegaard.

Litteratur:

1. P. Graae Sørensen. Dansk Kemi (1977) 14.
2. T. S. Briggs & W. C. Rauscher. J. Chem. Ed. (1973) 496.
3. A. Johnsen & K. Blom. Elementa 54 (1971) 17.

Klippe forsøget

En 3-4% vandig oplosning af polyethylenoxid med en molekulvægt på ca. $4 \cdot 10^6$ g/mol sammenlignes med en tyk sirup, der er kølet i isvand for at opnå omtrentlig samme viskositet. Bæerglasset hældes, så noget af den tykflydende væske flyder ud over bæerglassets kant, og umiddelbart efter dannelsen af en lang streng, klippes denne over. I modsætning til den tykflydende sirup er polymeroplosningen elastisk, hvilket ses ved, at den øverste del af den overklippede streng trækker sig helt tilbage mod bæerglassets kant.

Elasticiteten kan også demonstreres ved at trække en del af oplosningen op med en spadel og hurtigt klippe strengen over. Den øverste del af strengen vil igen trække sig sammen.

Forsøg II viser tydeligt, at polymeroplosningen er elastisk. Dette forsøg giver derfor en kvalitativ forklaring på, hvad det er, der sker i Forsøg I: På grund af elasticiteten bliver polymeroplösningen »trukket« op i hæverten.

Polyox bruges som fortykkesmiddel i vandig oplosning ved tilsatning af nogle få procent eller mere. Ved tilsatning af uhyre små mængder (40-50 p.p.m.) har Polyox den interessante effekt, at den tilsyneladende viskositet nedsættes (»drag reduction«). Denne effekt har man undertiden udnyttet, når vand skulle sendes gennem brandslanger over store afstande.

Polyox oploses lettest ved langsommelig tilgang til vand under kraftig omrering med en magnetomrører. Derved undgås sammenklumpning af de enkelte partikler. Når viskositeten begynder at stige (efter et par minutter) stoppes omreringen for at undgå degradering af den lange polymer.

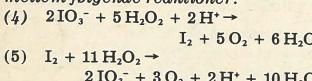
Ole Kramer

Et par oscillerende reaktioner

Der kan henvises til en artikel af Preben Graae Sørensen: »Sjov og usædvanlig kemi i DANSK KEMI nr. 1-2, 1977, side 14-18, hvor nogle hovedtyper af kendte oscillerende reaktioner er gennemgået.

A: Oscillerende iodklokke.

Denne reaktion kan kort beskrives som en periodisk vekslen i intensitet mellem følgende reaktioner:

En I₂-koncentration på 10^{-4} er netop tilstrækkelig til at kunne danne kompleks med stivelse, hvilket betyder, at tilstedeværelse af stivelse vil forårsage periodisk tilsynekomst af blåsort farve i oplosningen.

Procedure: Der laves 3 oplosninger:

- 1) 3,6 M H₂O₂
- 2) 0,2 M KIO₃, 0,16 M H₂SO₄
- 3) 0,15 M malonsyre, 0,02 M MnSO₄.

De tre oplosninger sammenblandes i rumfangsforholdet 1:1:1, og der tilsettes lidt stivelse.

B: Oscillerende redoxreaktion med ferroin (II).

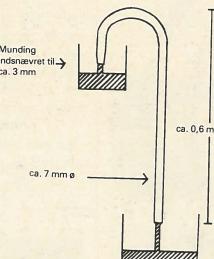
Procedure: I 1000 ml 2M H₂SO₄ blandes 20 g æblesyre og 6 g KBrO₃. Der tilsettes nogle dråber ferroin(II) og til slut 20 ml 0,1 M MnSO₄.

Elastiske oplosninger

Hævert forsøget

En 1% vandig oplosning af polyethylenoxid med en molekulvægt på ca. $4 \cdot 10^6$ g/mol sammenlignes med en ca. 80% glyceroloplösning i vand (vandsmængden justeres, så udlobstiderne bliver nogenlunde ens).

Hævertvirknings opphører ved ca. 2 mm for glycerol og ca. 20 mm for polymeroplösningen.

For at illustrere udviklingen i folkeskolens kemiundervisning bringer vi med forfatternes tilladelse et par forsøg fra »Hverdagslivets kemi« af Lars Engels og Peter Norrild.

Vi adskiller farvestoffer ved chromatografi

På et rektangulært udklippe stykke filterpapir afsættes der – 2 cm fra kanten – nogle pletter med »Penol«-penne (se tegningen). Det er vigtigt at pletterne ikke bliver alt for store. Startlinien skal tegnes med almindelig blyant. Papiret samles til en rulle ved hjælp af en klips.

Rullen dypes ned i et bægerglas med lidt vand på bunden. Vandet må ikke nå op til pletten. Når vandet suger op i papiret, sker der noget med farverne! I de fleste tilfælde vil du finde, at Penol-pennen har indeholdt flere farvestoffer.

Teknikken, vi anvender, kaldes chromatografi. Papiret med pletterne kaldes chromatogrammet. Væsken, der »trækker« i farverne, kaldes for løbevæsken. Når løbevæsken

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

trækker farverne op i papiret, siger vi, at chromatogrammet *udvikles*.

Prøv at lave chromatogrammer med mange forskellige Penol-penne. Du kan også prøve andre tilsvarende fabrikater, f.eks. »Viking«. Man kunne f.eks. undersøge, om den sorte Viking indeholder de samme farvestoffer som den sorte Penol o.s.v. o.s.v.

Prøv i stedet for vand at bruge sprit som løbevæske; resultatet bliver ikke helt det samme. Man kan også bruge blandinger af sprit og vand, blandinger af vand og acetone o.s.v. o.s.v.

Du kan klæbe dine chromatogrammer ind i bogen. Skriv tydeligt hvilken farve, du har chromatograferet, og hvilken løbevæske du har brugt.

Chromatografi skal vi møde senere i denne bog. Denne teknik er blevet uhyre anvendt overalt, hvor man arbejder med kemi. På levnedsmiddelfabrikker, på hospitaler og mange andre steder.

Ekstra kemi

Hjemme kan du fortsætte dine undersøgelser af Penol-penne, blæk og andre farvede stoffer. Brug kaffefilterposer som chromatografipapir. Chromatografer i syltetøjsglas.

Jern ruster

Vi vil nærmere undersøge, hvor hurtigt jern ruster under forskellige betingelser. I 6 glasrør anbringer vi ståluld, som er næsten rent jern. På tegningen kan du se hvordan. Glasrørene hænges lodret op, således at de dypper ned i et bassin med vand. Glasrørene lukkes foroven med en

gummiprop. Den eneste forskel på de 6 forsøger, at stålulden er forbehandlet lidt forskelligt:

I glas nr. 1: Tør ståluld.

I glas nr. 2: Ståluld vædet med destilert vand.

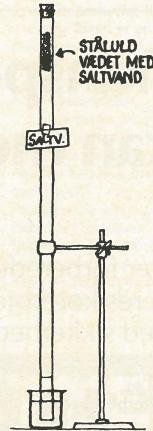
I glas nr. 3: Ståluld vædet med postevand.

I glas nr. 4: Ståluld vædet med saltvand.

I glas nr. 5: Ståluld vædet med en oplosning af kaliumchromat, K_2CrO_4 .

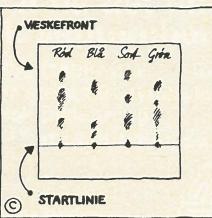
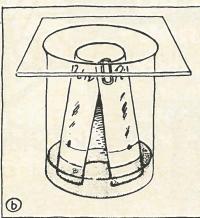
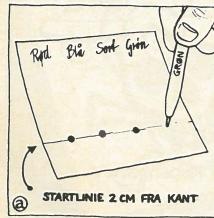
I glas nr. 6: Ståluld vædet med en oplosning, der indeholder både salt og kaliumchromat.

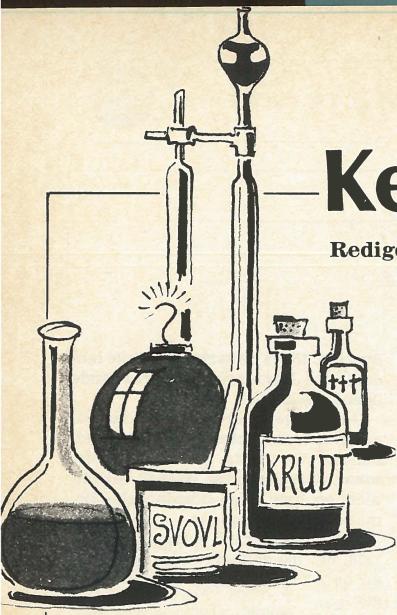
Følg forsøgene over mindst 3 døgn (se til dem et par gange hver dag). Når der ikke sker mere i glas 4, diskuteres forsøget i klassen.

Spørgsmål:

- Hvorfor stiger vandet op i glasrørene?
- Hvordan ser stålulden ud i de glas, hvor vandsøjen står højt?
- Hvor kan vandsøjen maksimalt stige op?
- Hvilken indflydelse har salt på rusthastigheden?
- Hvilken indflydelse har K_2CrO_4 på rusthastigheden?

For at illustrere udviklingen i folkeskolens kemiundervisning bringer vi med forfatternes tilladelse et par forsøg fra »Hverdagslivets kemi« af Lars Engels og Peter Norrild.

Vi adskiller farvestoffer ved chromatografi

På et rektangulært udklippe stykke filterpapir afsættes der – 2 cm fra kanten – nogle pletter med »Penol«-penne (se tegningen). Det er vigtigt at pletterne ikke bliver alt for store. Startlinien skal tegnes med almindelig blyant. Papiret samles til en rulle ved hjælp af en klips.

Rullen dypes ned i et bægerglas med lidt vand på bunden. Vandet må ikke nå op til pletten. Når vandet suger op i papiret, sker der noget med farverne! I de fleste tilfælde vil du finde, at Penol-pennen har indeholdt flere farvestoffer.

Teknikken, vi anvender, kaldes chromatografi. Papiret med pletterne kaldes chromatogrammet. Væsken, der »trækker« i farverne, kaldes for løbevæsken. Når løbevæsken

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

trækker farverne op i papiret, siger vi, at chromatogrammet *udvikles*.

Prøv at lave chromatogrammer med mange forskellige Penol-penne. Du kan også prøve andre tilsvarende fabrikater, f.eks. »Viking«. Man kunne f.eks. undersøge, om den sorte Viking indeholder de samme farvestoffer som den sorte Penol o.s.v. o.s.v.

Prøv i stedet for vand at bruge sprit som løbevæske; resultatet bliver ikke helt det samme. Man kan også bruge blandinger af sprit og vand, blandinger af vand og acetone o.s.v. o.s.v.

Du kan klæbe dine chromatogrammer ind i bogen. Skriv tydeligt hvilken farve, du har chromatograferet, og hvilken løbevæske du har brugt.

Chromatografi skal vi møde senere i denne bog. Denne teknik er blevet uhyre anvendt overalt, hvor man arbejder med kemi. På levnedsmiddelfabrikker, på hospitaler og mange andre steder.

Ekstra kemi

Hjemme kan du fortsætte dine undersøgelser af Penol-penne, blæk og andre farvede stoffer. Brug kaffefilterposer som chromatografipapir. Chromatografer i syltetøjsglas.

Jern ruster

Vi vil nærmere undersøge, hvor hurtigt jern ruster under forskellige betingelser. I 6 glasrør anbringer vi ståluld, som er næsten rent jern. På tegningen kan du se hvordan. Glasrørene hænges lodret op, således at de dypper ned i et bassin med vand. Glasrørene lukkes foroven med en

gummiprop. Den eneste forskel på de 6 forsøger, at stålulden er forbehandlet lidt forskelligt:

I glas nr. 1: Tør ståluld.

I glas nr. 2: Ståluld vædet med destilert vand.

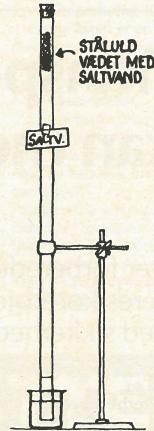
I glas nr. 3: Ståluld vædet med postevand.

I glas nr. 4: Ståluld vædet med saltvand.

I glas nr. 5: Ståluld vædet med en oplosning af kaliumchromat, K_2CrO_4 .

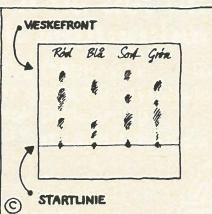
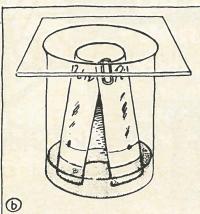
I glas nr. 6: Ståluld vædet med en oplosning, der indeholder både salt og kaliumchromat.

Følg forsøgene over mindst 3 døgn (se til dem et par gange hver dag). Når der ikke sker mere i glas 4, diskuteres forsøget i klassen.

Spørgsmål:

- Hvorfor stiger vandet op i glasrørene?
- Hvordan ser stålulden ud i de glas, hvor vandsøjen står højt?
- Hvor kan vandsøjen maksimalt stige op?
- Hvilken indflydelse har salt på rusthastigheden?
- Hvilken indflydelse har K_2CrO_4 på rusthastigheden?

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Påvisning af nitrat

i grøntsager

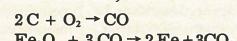
2-3 salatblade klippes i stykker på ca. 0,5 cm x 0,5 cm og anbringes i et 100 cm³ bægerglas. Der hældes vand på, så bladene er halvt dækket, og der opvarmes til kogning under omrøring. Efter ca. 10 minutters småkogning, er cellulosevæggene brudt ned, og nitrat i bladene er blevet opløst i vandet. Herefter afkøles.

I et reagensglas hældes ca. 3 cm³ prøve. Der blandes med 2 cm³ 0,5 M jern(II)-sulfat oplosning. I en pipette med bold, suges 1 cm³ konc. svovlsyre, som tilsættes prøven således, at det løber ned langs glæssets sider og ned i bunden, da svovlsyre jo har større massefyde end prøven. I grænselaget mellem svovlsyre og prøve, vil der dannet sig en brun ring, hvis der er nitrat tilstede i prøven.

Ulla Elhelberg og Hans Henrik Sand

Malmen skal være tør. Processen giver bedst udbytte, hvis malmen er pulveriseret.

Processer, bl.a.

Fremgangsmåde:

Malmen undersøges med en magnet.

To lag glasuld lægges, så de danner et net; dette skubbes ind i et kvartsrør og afklippes, så man får en fingerbølformet hætte af glasuld. I det lodret stående kvartsrør hældes nu et lag på ca. 1 cm granuleret aktivt kul, derpå ca. 1 cm malm og endelig ca. 2 cm aktivt kul. En ny hætte stoppes ind i røret, og altsammen skubbes ind midt i røret.

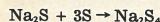
Da der udvikles CO ved reaktionen, sørges der for udluftning af lokale under denne. Røret anbringes vandret i et stativ, vandluftpumpen tilsluttes, og med teclubrænderen opføres kullet i den ende, hvor luften suges ind. Kullet i denne ende bringes til at gløde (ikke for kraftigt), evt. ved også at regulere luftstrømmen. Nu stilles teclubrænderen under malmen.

Efter ca. 10 min. tages malmen ud og undersøges med en magnet.

Så mangler vi kun opvasken: Spild ikke tid og kemikalier på at gøre kvartsrøret 100 % rent. Peter B. Yde

Syntetisk gummi

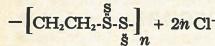
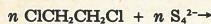
Fremstilling af natrium-tetrasulfid oplosning

24 g natriumsulfid (0,1 mol Na₂S, 9H₂O) og 9,6 g svovlpulver (0,3 mol S) knuses og blandes i en morter, til der fremkommer en gyllig pasta.

Ved hjælp af 150 cm³ vand bringes blandingen over i et 400 cm³ bægerglas. Der opvarmes under omrøren til temperaturen er 70°C, termometer.

Gummifremstillingen

10 cm³ 1,2-dichlorethan (0,1 mol C₂H₄Cl₂) sættes under kraftig omrøren til den ca. 70°C varme tetrasulfid oplosning.

Avisoer: 1,2-dichlorethan er brandfarlig og koger ved 83°C. Bunsenbrænderen skal derfor være slukket under tilsatningen, og temperaturen ikke over 70°C.

Når der er dannet en passende klump gummi, dekanteres den ovenstående væske fra, og gummiklumpen vaskes ved dekantering gentagne gange med vand.

Bemærk klumpens elastiske egenskaber.

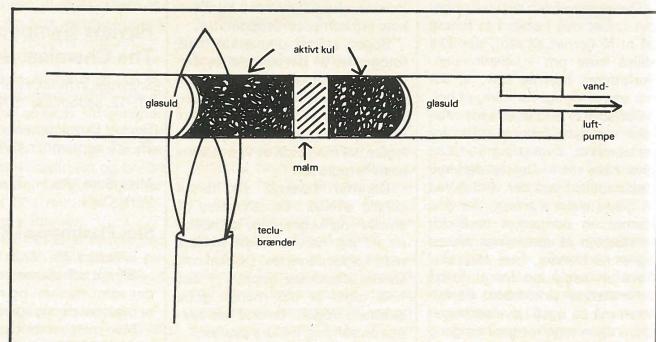
Ole Bostrup & Hervør Isaksen

A/S Dansk Jern

I forsøget vises, hvorledes man med udgangspunkt i dansk jernmalm kan fremstille jern efter den industrielle metode (højovnsprocessen).

Malme: Myremalm, okker eller al.

Myremalm og okker er Fe₂O₃ med varierende indhold af vand og evt. planterester. Al indeholder foruden disse stoffer også andre mineraler.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Påvisning af nitrat

i grøntsager

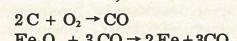
2-3 salatblade klippes i stykker på ca. 0,5 cm x 0,5 cm og anbringes i et 100 cm³ bægerglas. Der hældes vand på, så bladene er halvt dækket, og der opvarmes til kogning under omrøring. Efter ca. 10 minutters småkogning, er cellulosevæggene brudt ned, og nitrat i bladene er blevet opløst i vandet. Herefter afkøles.

I et reagensglas hældes ca. 3 cm³ prøve. Der blandes med 2 cm³ 0,5 M jern(II)-sulfat oplosning. I en pipette med bold, suges 1 cm³ konc. svovlsyre, som tilsættes prøven således, at det løber ned langs glæssets sider og ned i bunden, da svovlsyre jo har større massefyde end prøven. I grænselaget mellem svovlsyre og prøve, vil der dannet sig en brun ring, hvis der er nitrat tilstede i prøven.

Ulla Elhelberg og Hans Henrik Sand

Malmen skal være tør. Processen giver bedst udbytte, hvis malmen er pulveriseret.

Processer, bl.a.

Fremgangsmåde:

Malmen undersøges med en magnet.

To lag glasuld lægges, så de danner et net; dette skubbes ind i et kvartsrør og afklippes, så man får en fingerbølformet hætte af glasuld. I det lodret stående kvartsrør hældes nu et lag på ca. 1 cm granuleret aktivt kul, derpå ca. 1 cm malm og endelig ca. 2 cm aktivt kul. En ny hætte stoppes ind i røret, og altsammen skubbes ind midt i røret.

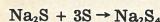
Da der udvikles CO ved reaktionen, sørges der for udluftning af lokale under denne. Røret anbringes vandret i et stativ, vandluftpumpen tilsluttes, og med teclubrænderen opføres kullet i den ende, hvor luften suges ind. Kullet i denne ende bringes til at gløde (ikke for kraftigt), evt. ved også at regulere luftstrømmen. Nu stilles teclubrænderen under malmen.

Efter ca. 10 min. tages malmen ud og undersøges med en magnet.

Så mangler vi kun opvasken: Spild ikke tid og kemikalier på at gøre kvartsrøret 100 % rent. Peter B. Yde

Syntetisk gummi

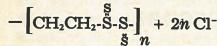
Fremstilling af natrium-tetrasulfid oplosning

24 g natriumsulfid (0,1 mol Na₂S, 9H₂O) og 9,6 g svovlpulver (0,3 mol S) knuses og blandes i en morter, til der fremkommer en gyllig pasta.

Ved hjælp af 150 cm³ vand bringes blandingen over i et 400 cm³ bægerglas. Der opvarmes under omrøren til temperaturen er 70°C, termometer.

Gummifremstillingen

10 cm³ 1,2-dichlorethan (0,1 mol C₂H₄Cl₂) sættes under kraftig omrøren til den ca. 70°C varme tetrasulfid oplosning.

Avisoer: 1,2-dichlorethan er brandfarlig og koger ved 83°C. Bunsenbrænderen skal derfor være slukket under tilsatningen, og temperaturen ikke over 70°C.

Når der er dannet en passende klump gummi, dekanteres den ovenstående væske fra, og gummiklumpen vaskes ved dekantering gentagne gange med vand.

Bemærk klumpens elastiske egenskaber.

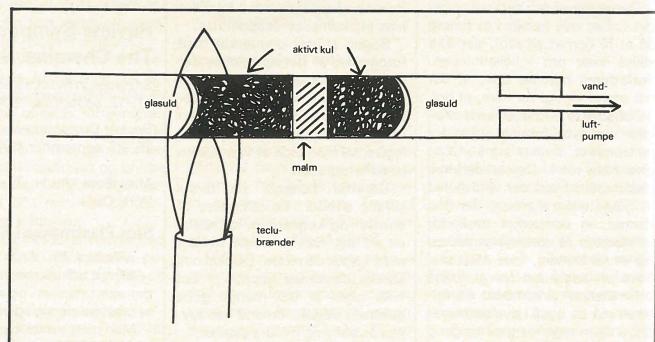
Ole Bostrup & Hervør Isaksen

A/S Dansk Jern

I forsøget vises, hvorledes man med udgangspunkt i dansk jernmalm kan fremstille jern efter den industrielle metode (højovnsprocessen).

Malme: Myremalm, okker eller al.

Myremalm og okker er Fe₂O₃ med varierende indhold af vand og evt. planterester. Al indeholder foruden disse stoffer også andre mineraler.

VÆRD AT LÆSE

Marshall Sittig: *Handbook of catalyst manufacture, Chemical Technology Review No. 98. Noyes Data Corporation, 1978. ISBN: 0-8155-0686-4. 473 sider, 48 kr.*

Indledningsvis kan det fastslås, at det er en yderst misvisende titel denne bog har, da dens indhold er en gennemgang af 415 amerikanske patenter fra 1975-77 vedrørende proces- og reaktorudformning samt katalysatorer for nogle vigtige kulbrintreaktioner.

Bogen er opdelt i 15 afsnit, hvoraf det første omhandler nytinden for de forskellige reaktorprincipper og processer til fremstilling af formgivne katalysatortegemer, f.eks. kugleformede. I hvert af de øvrige 14 afsnit gennemgås patentet inden for en type af kulbrintreaktioner, f.eks. krakkningsprocesser med 110 sider og hydrogen processing med 86 sider. Mægt af det beskrevne hører mere hjemme under det reaktionstekniske område end lige netop det katalysatorente.

Bogen synes at have to forfattere, som har delt arbejdet mel-

lem sig. Den første halvdel er meget tung at læse, særlig i forbindelse med gennemgangen af figurerne. Ordvalget er ikke, hvad man normalt møder i reaktions-teknisk litteratur, men forekommer at være taget direkte fra patenterne. Anden halvdel virker mere gennemarbejdet, og der lægges større vægt på katalysatortreffremstilling, men selvfølgelig er beskrivelserne lige så upræcise som det er karakteristisk for patentlitteraturen.

Bogen giver generelt set et godt indtryk af problemerne omkring gennemførelsen af mange kemiske reaktioner og viser nye udviklingstendenser, men det er så absolut en opslagsbog, som de fleste nok vil finde for tung til orienterende læsning.

Ønsker man en indgang til den amerikanske patentlitteratur omkring en enkelt type af kulbrintreaktioner, f.eks. for at få et indtryk af aktiviteten eller for at få nye impulser eller ideer i forbindelse med eget forskningsarbejde, kan bogen anbefales.

Torben Jepsen

VÆRD AT NÆVNE

Direktør **Olaf Poulsen** er udnævnt til direktør for Genfiber a/s, København.

Afdelingschef **Stig Rantsen** er udnævnt til adm. direktør for Norsk Hydro (UK), London.

Underdirektør **Jørn Porst** er udnævnt til adm. direktør for a/s De Danske Spritfabrikker, København.

Desmond S. Keep er udnævnt til adm. direktør for Gulf Oil a/s, København.

Civiløkonom **Jørgen Trygved** er udnævnt til vicedirektør og medlem af ledelsen for Superfos-koncernen, Vedbæk.

Cand. pharm. **N. E. Justesen** er indtrådt i bestyrelse og direktion for Ringsted & Semler a/s, København.

Jørn Pedersen er udnævnt til direktør for Johnson Wax a/s, Glostrup.

Underdirektør **Per Green** er udnævnt til vicedirektør for De Forenede Bryggerier a/s, København.

Legat

»Direktør, konsul Gustav Smidh og hustru Maria Smidhs legat« har til formål at støtte industrien – i første række papirindustrien og industrigrænene, som står i forbindelse hermed. Legatet kan tildeles personer, som ønsker at uddanne sig videre i den nævnte industrien, og som i øvrigt har de fornødne kvalifikationer.

Ansøgninger indsendes til Danmarks tekniske Højskoles administrationskontor, Bygning 101 A, 2800 Lyngby inden den 15. oktober 1978.

Ansøgninger, der modtages efter fristens udløb, kan af praktiske grunde ikke behandles.

SP

SM

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Fremstilling af skumplast

Styropor P 101 består af små polystyrenkugler, der indeholder små mængder af en letflygtig væske, som ved opvarmning af kuglerne fordampes og derved bevirker en udvidelse af kuglerne. Hvis en passende mængde af kuglerne anbringes i en lukket form, vil de efter opvarmningen udnyde formen helt.

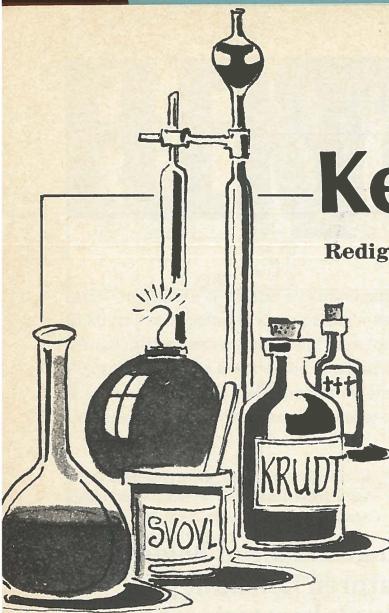
Noget vand i et 250 ml bægerglas opvarmes til 85°C. Gør en tragt klar ved at anbringe den i en 250 ml konisk kolbe og forsyne den med filterpapir. Tilsæt 2 g styropor P 101 til det 85°C varme vand og rør rundt med en

spatel. Når kuglerne er blevet 2-3 mm i diameter, filtreres de fra.

Overfor kuglerne med ske til en digel, som fyldes helt. Læg låg på diglen. Et stykke sejl garn vikles et par gange omkring låg og digel og bindes godt til, således at låget sidder helt fast på diglen. Diglen anbringes i kogende vand, hvor den skal ligge i mindst 5 minutter. Igættelser?

Tag diglen op, tag låget af og betrægt indholdet. Skumplastafstøbningen kan brutalt tages ud af diglen med en digeltang.

Helge Mygind

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Springvandsforsøget på en ny måde

Selv om HCl-springvandsforsøget er en elegant måde at vise hydrogenchlorids vandoploselighed på, er det muligt at udføre et forsøg over samme tema, der er endnu bedre og endnu mere instruktivt.

A. Fremstilling af HCl.

Fyld et reagensglas 2/3 op med en blanding af 6 g fint pulveriseret NaCl og 12 g vandfrit NaHSO₄. Sæt en prop med hul i reagensglasset og forbind herefter en urinpose med reagensglasset. Ophed blandingen med en bunsenbrænder. På et par minutter fyldes urinposen med ca. 2,5 l HCl gas. Luk posen med en slangeklemme.

B. HCl + H₂O?

Forbind en 100 ml tragt med urinposens slange. Hæld vand i tragten og lad posen hænge ned. Luk kortvarigt op for klemmen, så halvdelen af vandet i tragten løber ned i posen. Det siger svup! Posen skrumper ind, og i bunden har man ca. 40 ml 60-65° varmt saltsyre.

a. Til 100 cm³ vand sættes 10 dråber 1M NH₄SCN. Tilsæt 10 dråber 0,1 M FeCl₃. Bemærk Fe(SCN)²⁺ farven efter omrøren.

b. Placer 5 reagensglas i et stativ og fyld dem halvt med opløsningen fra bægerglasset:

- Bruges til sammenligning
- Tilsæt nogle dråber 1M NH₄SCN
- Tilsæt nogle dråber 0,1M FeCl₃
- Tilsæt nogle dråber 0,1M AgNO₃
- Tilsæt en spøfelfuld fast Na₂HPO₄

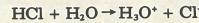
Ole Bostrup

Litteratur

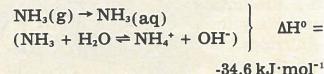
Litteratur: E. W. Lund & K. Reistad: »Kemi for den videregående skole».

en kraftig varmetoning og heraf slutte, at H₂O reagerer med HCl. Det analoge forsøg med NH₃ og H₂O giver en noget mindre varmetoning.

$$\Delta H^\circ = -75,0 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$$

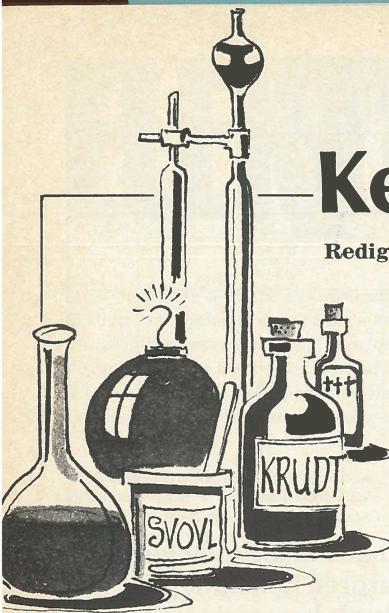
$$\text{Hældes de } 40 \text{ g vand i } 2,5 \text{ l HCl} = \frac{1}{10} \text{ mol, udvikles der } 7,50 \text{ kJ.}$$

Temperaturstigningen Δt findes af ligningen

$$40 \cdot \Delta t \cdot 4,19 = 7500; \Delta t = 44,7$$

Er vandets temperatur før forsøgets start 20°C, bliver denne teoretisk 64,7°C. Den fremstillede saltsyre bliver altså mere end håndvarm, og PVC-urinposen får en noget slættet karakter. Hvis man erstatter tragten med en plastsprøjte og tilsætter en nøje afmålt mængde vand (f.eks. 40 ml), findes varmetoningen at være i god overensstemmelse med den beregne.

Peter Norrild

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Springvandsforsøget på en ny måde

Selv om HCl-springvandsforsøget er en elegant måde at vise hydrogenchlorids vandoplöselsighed på, er det muligt at udføre et forsøg over samme tema, der er endnu bedre og endnu mere instruktivt.

A. Fremstilling af HCl.

Fyld et reagensglas 2/3 op med en blanding af 6 g fint pulveriseret NaCl og 12 g vandfrit NaHSO₄. Sæt en prop med hul i reagensglasset og forbind herefter en urinpose med reagensglasset. Ophed blandingen med en bunsenbrænder. På et par minutter fyldes urinposen med ca. 2,5 l HCl gas. Luk posen med en slangeklemme.

B. HCl + H₂O?

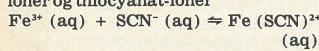
Forbind en 100 ml tragt med urinposens slange. Hæld vand i tragten og lad posen hænge ned. Luk kortvarigt op for klemmen, så halvdelen af vandet i tragten løber ned i posen. Det siger svup! Posen skrumper ind, og i bunden har man ca. 40 ml 60-65° varmt saltsyre.

a. Til 100 cm³ vand sættes 10 dråber 1M NH₄SCN. Tilsæt 10 dråber 0,1 M FeCl₃. Bemærk Fe(SCN)²⁺ farven efter omrøren.

b. Placer 5 reagensglas i et stativ og fyld dem halvt med opløsningen fra bægerglasset:

Kemisk ligevægt

En kemisk ligevægt kan demonstreres ved reaktionen mellem jern(III)-ioner og thiocyanat-ioner

hvor der dannes et rødfarvet kompleks FeSCN²⁺.

Til forsøget skal bruges 1M NH₄SCN, 0,1 M FeCl₃ og 0,1 M AgNO₃, samt fast Na₂HPO₄.

a. Til 100 cm³ vand sættes 10 dråber 1M NH₄SCN. Tilsæt 10 dråber 0,1 M FeCl₃. Bemærk Fe(SCN)²⁺ farven efter omrøren.

b. Placer 5 reagensglas i et stativ og fyld dem halvt med opløsningen fra bægerglasset:

1. Bruges til sammenligning
2. Tilsæt nogle dråber 1M NH₄SCN
3. Tilsæt nogle dråber 0,1 M FeCl₃,
4. Tilsæt nogle dråber 0,1 M AgNO₃,
5. Tilsæt en spøtfuld fast Na₂HPO₄.

Ole Bostrup

Litteratur

Litteratur: E. W. Lund & K. Reistad: »Kemi for den videregående skole».

Reaktionen er

NaHSO₄ + NaCl → Na₂SO₄ + HCl. Naturligvis skal man ikke glemme, at det faste NaHSO₄ også er en stærk syre.

ad B. Ved springvandsforsøget bemærker man ikke varmetoningen ved reaktionen

H₂O + HCl → H₃O⁺ + Cl⁻ på grund af den store vandmængde, der suges op i kolben. Ved urinposeforsøget er det muligt at konstatere

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

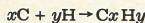
Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Syntetiske carbonhydrider

Teori

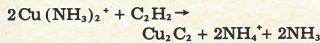
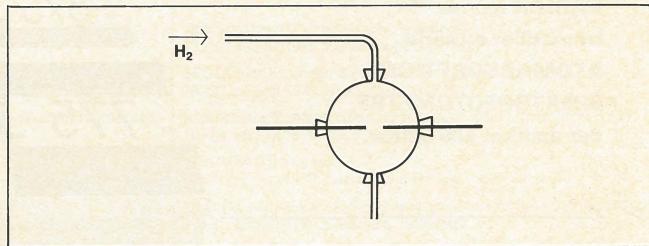
Der fremstilles fortsat hydrogen af carbonhydrider, men i tider med mangel på råolie og naturgas er der voksende interesse for at fremstille carbonhydrider af carbon og hydrogen.

Det efterfølgende forsøg viser ikke den almindeligst benyttede vej til syntetiske carbonhydrider. Det er et forsøg, som blot skal vise, at man kan fremstille et carbonhydrid (ethyn) af carbon og hydrogen.

Påvisning af ethyn

Ethyen reagerer med kobber (I) under dannelse af en karakteristisk rødfarvet forbindelse kobber (I)-ethynid

Diamminkobber(I)-opløsningen fremstilles således:

I et 250 cm³ bægerglas hældes 1 g kobber(II)-nitrat hexahydrat, 3 g hydroxylammoniumchlorid [HONH₃] Cl, 4 cm³ konc. ammoniakvand og endelig 100 cm³ vand. Efter omrøren er væsken farveløs og klar til brug.

Advarsel:

Tørt kobber(I)-acetylid kan give anledning til eksplosioner. Derfor skal reagensglassenes indhold umiddelbart efter forsegene hældes i vasken, og der skylles efter med rigeligt vand.

Ethyen af carbon og hydrogen

Som reaktionsbeholder (reaktor) benytter man en Scheidt kugle med 10 cm diameter (leveres bl.a. fra firmaet Phyne). I Scheidt kuglen er der fire åbninger hver med en gummi-prop med et hul.

Scheidt kuglen spændes op i et forsøgsstæt. Gennem den øverste åbning ledes der hydrogen ind i kuglen. Hydrogenet fremstilles på sædvanlig måde af zink og svovlsyre, eller man tager det fra en stålflaske.

Gennem de to diametralt modsatte og vandret anbragte åbninger føres to buelampekul i gennem åbningerne. Buolampekulene tilsluttes gennem en passende formodstand til 220 V vekselspændingen. Ved hjælp af isolerende håndtag, skal man kunne skubbe kullen frem og tilbage. På trods af isoleringen, må man af sikkerhedsmæssige grunde *aldrig* skubbe begge kul samtidigt, for så er der jo risiko for, at strømmen går igennem eksperimentatoren i stedet.

Ud gennem den nederste åbning i reaktoren strømmer der til at begynde med en blanding af atmosfærisk luft og hydrogen. Derfor har man til at begynde med anbragt et opad bøjet glasrør her, således at man kan opsamle den udstrømmende gas i et lille reagensglas og udføre knaldgasprøve.

Når den udstrømmende gas er ren hydrogen, skiftes der til et lige glasrør, og den udstrømmende gas ledes til et reagensglas med 5 cm³ diamminkobber(I)-opløsning.

Herefter tændes kulbuen ved at man skubber det ene kul hen til det andet. Tilslutter 220 V spændingen, og trækker så det ene kul fra det andet. Efter kort tid vil en rødfarvning af den ammonikaliske kobber(I)-opløsning vise, at der er dannet ethyn.

Ole Bostrup & Ole Kramer

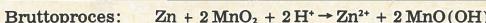
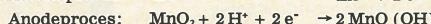
Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Elektrodeprocesser:

dende kønrog og vand. I pastaen er anbragt en kuleelektrode.

Fremgangsmåde:

I en morter blandes 30 g brunsten (MnO_2), 30 g ammoniumchlorid (NH_4Cl), 30 g grafit (C) og 10 cm^3 vand (H_2O). Et filtrerpapir fugtes med en 20% oplosning af NH_4Cl i vand. Filtrerpapiret skal fungere som isolator (separatør) og lægges inden i zinkkappen. Zinkkappen med separatør stilles derefter i en krystallisationsskål. Pastaen anbringes nu indenfor filtrerpapiret og kompri-

meres let med pistolen. En kulstang placeres i midten, hvorefter batteriet er færdigt.

Spændingsforskellen mellem zinkkappen og kuleelektroden måles ved et voltmeter. Batteriet afprøves yderligere med en 1,5 V påre.

Endelig vil vi gerneøre opmærksom på, at Helleisen A/S netop har færdigudviklet et tørelement til undervisningsbrug i skoler. Sættet kan rekvires hos firmaet.

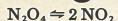
Ole Bostrup Erik Lykke Hansen

Ole Kramer Finn Lysell

Tørelementet

Tørelementet er ikke så tørt, som man skulle tro af navnet. Et Helleisen tørelement har således et vandinhold på 15-20%. Et tørelement består yderst af en zinkkappe og indenfor af en pasta, der er en blanding af brunsten, ammoniumchlorid, elektrisk le-

Kemisk ligevægt – gasfase

App. & kem.: 2 ampuller (ca. 10 ml) indeholder NO_2 ,
2 × 600 ml bægerglas
 NO_2 -udviklingsapparat
1 × 100 ml gassprøjte (syringe)
OHP

køle- og varmehånd. Farven aftager ved afkøling, intensiveres ved opvarming. Ampullerne ombyttes, reaktionen er reversibel.

Bemærkning

Reaktion (læst mod højre) er endoterm, $\Delta H > 0$, og K vokser ved $\Delta T > 0$.

$$\frac{K_2}{K_1} = \frac{\Delta H}{2,3 \cdot R} \cdot \frac{T_2 - T_1}{T_1 T_2}$$

Udførelse 1°. Temperaturindflydelse

I bægerglassene hældes hen, en blanding af is og vand evt. tilsat lidt salt og vand, der opvarmes over gas nogle min. Ampullerne, der har samme rødbrunne farve, anbringes i henholdsvis på OHP. Rumfanget halveres. Farven bliver mørkere og derpå lidt lysere.

Bemærkning

Ved sammenpressningen af gassen foregår konc. af NO_2 ($p\text{NO}_2$), og der sker en kortvarig opvarmning. Få sekunder senere forskydes ligevægten mod venstre – i den farveløse N_2O_4 .

Henrik Parbo

Udførelse 2°. Trykindflydelse

I stinksæk opsamles 100 ml $\text{NO}_2(g)$ i en gassprøjte. Den rødbrunne farve viser

En endoterm reaktion

(Påvisning af NH_3)

App. & kem.: 500 ml ståkolbe temperaturføler tilsluttet voltmeter ammoniumthicyanat ($\frac{1}{2}$ mol = 38g) bariumhydroxidhydrat ($\frac{1}{4}$ mol = 79g)

Udførelse

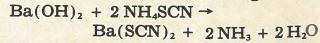
De afvejede mængder af NH_4SCN og

$\text{Ba(OH)}_2 \cdot 8\text{H}_2\text{O}$ blandes i kolben og rystes lidt. Under reaktionen, der sætter ind i løbet af nogle sekunder, omdannes blandingen til en flydende oplosning, og et kraftigt temperaturfald registreres. Kondensvatn på kolben fryser til is.

Med fugtet lakmuspapir påvises ammoniak.

Bemærkning

Reaktionsskemaet er som følger

Det store temperaturfald for denne reaktion ($\Delta H > 0$) skal ses i relation til en betragtelig entropiforørelse ved dannelsen af gasformigt og flydende produkt.

Henrik Parbo

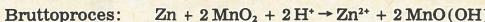
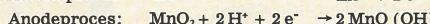
Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Elektrodeprocesser:

dende kønrog og vand. I pastaen er anbragt en kuleelektrode.

Fremgangsmåde:

I en morter blandes 30 g brunsten (MnO_2), 30 g ammoniumchlorid (NH_4Cl), 30 g grafit (C) og 10 cm^3 vand (H_2O). Et filtrerpapir fugtes med en 20% oplosning af NH_4Cl i vand. Filtrerpapiret skal fungere som isolator (separatør) og lægges inden i zinkkappen. Zinkkappen med separatør stilles derefter i en krystallisationsskål. Pastaen anbringes nu indenfor filtrerpapiret og kompri-

meres let med pistolen. En kulstang placeres i midten, hvorefter batteriet er færdigt.

Spændingsforskellen mellem zinkkappen og kuleelektroden måles ved et voltmeter. Batteriet afprøves yderligere med en 1,5 V påre.

Endelig vil vi gerneøre opmærksom på, at Helleisen A/S netop har færdigudviklet et tørelement til undervisningsbrug i skoler. Sættet kan rekvires hos firmaet.

Ole Bostrup Erik Lykke Hansen

Ole Kramer Finn Lysell

Tørelementet

Tørelementet er ikke så tørt, som man skulle tro af navnet. Et Helleisen tørelement har således et vandinhold på 15-20%. Et tørelement består yderst af en zinkkappe og indenfor af en pasta, der er en blanding af brunsten, ammoniumchlorid, elektrisk le-

Kemisk ligevægt – gasfase

App. & kem.: 2 ampuller (ca. 10 ml) indeholder NO_2 ,
2 × 600 ml bægerglas
 NO_2 -udviklingsapparat
1 × 100 ml gassprøjte
(syringe)
OHP

køle- og varmehånd. Farven aftager ved afkøling, intensiveres ved opvarming. Ampullerne ombyttes, reaktionen er reversibel.

Bemærkning

Reaktion (læst mod højre) er endoterm, $\Delta H > 0$, og K vokser ved $\Delta T > 0$.

$$\frac{K_2}{K_1} = \frac{\Delta H}{2,3 \cdot R} \cdot \frac{T_2 - T_1}{T_1 T_2}$$

Udførelse 1°. Temperaturindflydelse

I bægerglassene hældes hen, en blanding af is og vand evt. tilsat lidt salt og vand, der opvarmes over gas nogle min. Ampullerne, der har samme rødbrunne farve, anbringes i henholdsvis på OHP. Rumfanget halveres. Farven bliver mørkere og derpå lidt lysere.

Bemærkning

Ved sammenpressningen af gassen foregår konc. af NO_2 ($p\text{NO}_2$), og der sker en kortvarig opvarmning. Få sekunder senere forskydes ligevægten mod venstre – i den farveløse N_2O_4 .
Henrik Parbo

En endoterm reaktion

(Påvisning af NH_3)

App. & kem.: 500 ml ståkolbe temperaturføler tilsluttet voltmeter ammoniumthicyanat ($\frac{1}{2}$ mol = 38g) bariumhydroxidhydrat ($\frac{1}{4}$ mol = 79g)

Udførelse

De afvejede mængder af NH_4SCN og

$\text{Ba(OH)}_2 \cdot 8\text{H}_2\text{O}$ blandes i kolben og rystes lidt. Under reaktionen, der sætter ind i løbet af nogle sekunder, omdannes blandingen til en flydende oplosning, og et kraftigt temperaturfald registreres. Kondensvatn på kolben fryser til is.

Med fugtet lakmuspapir påvises ammoniak.

Bemærkning

Reaktionsskemaet er som følger
 $\text{Ba(OH)}_2 + 2 \text{NH}_4\text{SCN} \rightarrow \text{Ba}(\text{SCN})_2 + 2 \text{NH}_3 + 2 \text{H}_2\text{O}$
Det store temperaturfald for denne reaktion ($\Delta H > 0$) skal ses i relation til en betragtelig entropiforørelse ved dannelsen af gasformigt og flydende produkt.
Henrik Parbo

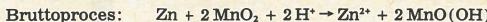
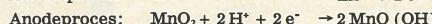
Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Elektrodeprocesser:

dende kønrog og vand. I pastaen er anbragt en kuleelektrode.

Fremgangsmåde:

I en morter blandes 30 g brunsten (MnO_2), 30 g ammoniumchlorid (NH_4Cl), 30 g grafit (C) og 10 cm^3 vand (H_2O). Et filtrerpapir fugtes med en 20% oplosning af NH_4Cl i vand. Filtrerpapiret skal fungere som isolator (separatør) og lægges inden i zinkkappen. Zinkkappen med separatør stilles derefter i en krystallisationsskål. Pastaen anbringes nu indenfor filtrerpapiret og kompri-

meres let med pistolen. En kulstang placeres i midten, hvorefter batteriet er færdigt.

Spændingsforskellen mellem zinkkappen og kuleelektroden måles ved et voltmeter. Batteriet afprøves yderligere med en 1,5 V påre.

Endelig vil vi gerneøre opmærksom på, at Helleisen A/S netop har færdigudviklet et tørelement til undervisningsbrug i skoler. Sættet kan rekvires hos firmaet.

Ole Bostrup Erik Lykke Hansen

Ole Kramer Finn Lysell

Tørelementet

Tørelementet er ikke så tørt, som man skulle tro af navnet. Et Helleisen tørelement har således et vandinhold på 15-20%. Et tørelement består yderst af en zinkkappe og indenfor af en pasta, der er en blanding af brunsten, ammoniumchlorid, elektrisk le-

Kemisk ligevægt – gasfase

App. & kem.: 2 ampuller (ca. 10 ml) indeholder NO_2 ,
2 × 600 ml bægerglas
 NO_2 -udviklingsapparat
1 × 100 ml gassprøjte
(syringe)
OHP

køle- og varmehånd. Farven aftager ved afkøling, intensiveres ved opvarming. Ampullerne ombyttes, reaktionen er reversibel.

Bemærkning

Reaktion (læst mod højre) er endoterm, $\Delta H > 0$, og K vokser ved $\Delta T > 0$.

$$\frac{K_2}{K_1} = \frac{\Delta H}{2,3 \cdot R} \cdot \frac{T_2 - T_1}{T_1 T_2}$$

Udførelse 1°. Temperaturindflydelse

I bægerglassene hældes hen, en blanding af is og vand evt. tilsat lidt salt og vand, der opvarmes over gas nogle min. Ampullerne, der har samme rødbrunne farve, anbringes i henholdsvis på OHP. Rumfanget halveres. Farven bliver mørkere og derpå lidt lysere.

Bemærkning

Ved sammenpressningen af gassen foregår konc. af NO_2 ($p\text{NO}_2$), og der sker en kortvarig opvarmning. Få sekunder senere forskydes ligevægten mod venstre – i den farveløse N_2O_4 .
Henrik Parbo

En endoterm reaktion

(Påvisning af NH_3)

App. & kem.: 500 ml ståkolbe temperaturføler tilsluttet voltmeter ammoniumthicyanat ($\frac{1}{2}$ mol = 38g) bariumhydroxidhydrat ($\frac{1}{4}$ mol = 79g)

Udførelse

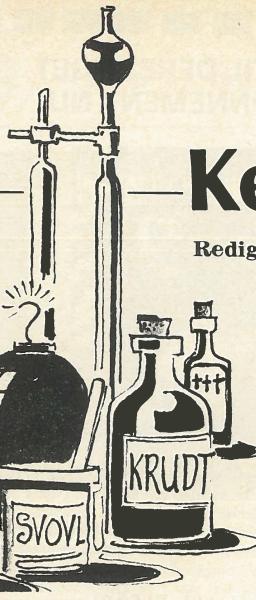
De afvejede mængder af NH_4SCN og

$\text{Ba(OH)}_2 \cdot 8\text{H}_2\text{O}$ blandes i kolben og rystes lidt. Under reaktionen, der sætter ind i løbet af nogle sekunder, omdannes blandingen til en flydende oplosning, og et kraftigt temperaturfald registreres. Kondensvatn på kolben fryser til is.

Med fugtet lakmuspapir påvises ammoniak.

Bemærkning

Reaktionsskemaet er som følger
 $\text{Ba(OH)}_2 + 2 \text{NH}_4\text{SCN} \rightarrow \text{Ba}(\text{SCN})_2 + 2 \text{NH}_3 + 2 \text{H}_2\text{O}$
Det store temperaturfald for denne reaktion ($\Delta H > 0$) skal ses i relation til en betragtelig entropiforørelse ved dannelsen af gasformigt og flydende produkt.
Henrik Parbo

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

I hvert af 2 cylinderglas kommes 50 ml af den (filtrerede) mattede oplosning af PbI_2 .

Til det ene cylinderglas sættes lidt KI-oplosning. Der udfældes straks PbI_2 .

Til det andet cylinderglas sættes 1 ml mættet blynitratoplosning. Der udfældes langsomt større krystaller af PbI_2 .

Anm: 50 ml PbI_2 + $\frac{1}{2}$ ml $Pb(NO_3)_2$, giver fældning

50 ml PbI_2 + 1 ml $Pb(NO_3)_2$, giver fældning

50 ml PbI_2 + 2 ml $Pb(NO_3)_2$, giver fældning

50 ml PbI_2 + 4 ml $Pb(NO_3)_2$, giver ikke fældning

2. Sølvacetat, CH_3COOAg , kan bruges til et analogt forsøg:

0,50 g sølvnitrat og 0,40 g krySTALLinsk natriumacetat, $CH_3COONa \cdot 3H_2O$ *) oploses hver for sig i 25 ml vand, hvorpå oplosningerne blandes. Der fås en omrent mættet oplosning af sølvacetat. At denne desuden indeholder Na^+ og NO_3^- spiller ingen rolle. Nogle få ml tages fra for at kontrollere at der ikke sker udfældning i blandingen.

Resten deles i 2 lige store dele. Den ene fældes med 2,0 g $AgNO_3$, den anden med 1,6 g $CH_3COONa \cdot 3H_2O$ **), begge salte oplost i 5 ml vand. Der udfældes CH_3COOAg i begge portioner.

*) eller 0,24 vandfast salt, **) eller 0,97 g vandfrit salt Niels Berg

Forsøg der belyser opløselighedsproduktet

1. Blyjodid, PbI_2 , er velegnet til at demonstrere virknin- gen af fælles ioner på opløseligheden.

Fremstilling af blyjodid: Opløs 1,0 g $Pb(NO_3)_2$ i 300 ml kogende vand og tilset en oplosning af 4,0 g kaliumjodid i lidt vand. Udfældes der herved blyjodid, varmes indtil alt er gået i oplosning. Eventuelt filtreres (foldefilter) den varme oplosning. Af den farveløse oplosning udskilles det gule blyjodid ved afkøling.

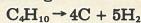
Blyjodid suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med vand. Noget af det endnu våde PbI_2 kommer i en medicinflaske (500 ml), og efter tilsætning af vand lukkes flasken med en prop og rystes 10 min.

Hydrogenfremstilling af carbonhydrider

Teori

Ved kraftig opvarmning af carbonhydrider dannes der umættede forbindelser, carbon og hydrogen.

Ved det følgende forsøg er valgt carbonhydridet butan, som under forsøgsbetingelserne kvantitativt spaltes efter

Hydrogen fremstillet af carbonhydrider bruges bl.a. ved fremstilling af ammoniak.

Fremgangsmåde

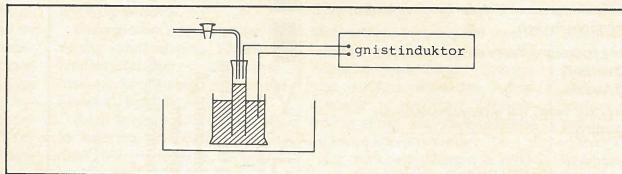
Butan kan købes som gaspatroner fra firmaet Ronson. En sådan patron indeholder ca. 30 g butan.

Det viste apparatur med to jernelekroder kan fås fra firmaet Phywe med henvisning til OC 2152.

Der opsamles et cylindrisk volumen butan med en højde på ca. 1 cm (afslæst nøjagtigt) i gasometerret, der er ca. 15 cm langt. Gassen er opsamlet over kviksølv. Med et højspændingsinduktionsapparat får man gnister til at springe gennem gassen. Elektroderne skal være af jern, da dette stof ikke angribes af kviksølv.

Man lagttager, at der udskilles kul på gasometerets insideside, og man bestemmer gasvolumen efter reaktionen. Til sidst foretages prøve for hydrogen.

Ole Bostrup og Ole Kramer

Forsøg der belyser opløselighedsproduktet

Niels Berg

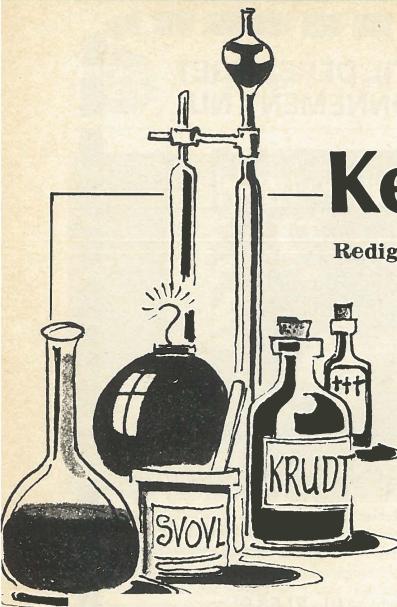
1. Blyjodid, PbI_2 , er velegnet til at demonstrere virkningen af fælles ioner på opløseligheden. Fremstilling af blyjodid: Opløs 1,0 g $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ i 300 ml kogende vand og tilslæt en opløsning af 4,0 g kaliumjodid i lidt vand. Udfældes der herved blyjodid, varmes indtil alt er gået i opløsning. Af den farveløse opløsning udskilles det gule blyjodid ved afkøling. Blyjodid suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med vand. Noget af det endnu våde PbI_2 kommes i en medicinflaske (500 ml), og efter tilslætning af vand lukkes flasken med prop og rystes i 10 min.

I hvert af 2 cylinderglas kommes 50 ml af den (filtrerede) mættede opløsning af PbI_2 . Til det ene cylinderglas sættes lidt KI-opløsning. Der udfældes straks PbI_2 . Til det andet cylinderglas sættes 1 ml mættet blynitrat-opløsning. Der Udfældes langsomt større krystaller af PbI_2 .

Anm: 50 ml $\text{PbI}_2 + 1/2 \text{ ml Pb}(\text{NO}_3)_2$, giver fældning. 50 ml $\text{PbI}_2 + 1 \text{ ml Pb}(\text{NO}_3)_2$, giver fældning 50 ml $\text{PbI}_2 + 2 \text{ ml Pb}(\text{NO}_3)_2$, giver fældning 50 ml $\text{PbI}_2 + 4 \text{ ml Pb}(\text{NO}_3)_2$, giver ikke fældning

2. Sølvacetat, CH_3COOAg , kan bruges til et analogt forsøg: 0,50 g sølvnitrat og 0,40 g krystallinsk natriumacetat, $\text{CH}_3\text{COONa}\cdot 3\text{H}_2\text{O}$ *) opløses hver for sig i 25 ml vand, hvorpå opløsningerne blandes. Der fås en omrent mættet opløsning af sølvacetat. At denne desuden indeholder Na^+ og NO_3^- spiller ingen rolle. Nogle få ml tages fra for at kontrollere at der ikke sker udfældning i blandingen. Resten deles i 2 lige store dele. Den ene fældes med 2,0 g AgNO_3 , den anden med 1,6 g $\text{CH}_3\text{COONa}\cdot 3\text{H}_2\text{O}$ **), begge salte opløst i 5 ml vand. Der udfældes CH_3COOAg i begge portioner.

*) eller 0,24 g vandfast salt, **) eller 0,97 g vandfrit salt

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

I hvert af 2 cylinderglas kommes 50 ml af den (filtrerede) mættede oplosning af PbI_2 .

Til det ene cylinderglas sættes lidt KI-oplosning. Der udfældes straks PbI_2 .

Til det andet cylinderglas sættes 1 ml mættet blynitratoplosning. Der udfældes langsomt større krystaller af PbI_2 .

Anm: 50 ml PbI_2 + $\frac{1}{2}$ ml $Pb(NO_3)_2$, giver fældning

50 ml PbI_2 + 1 ml $Pb(NO_3)_2$, giver fældning

50 ml PbI_2 + 2 ml $Pb(NO_3)_2$, giver fældning

50 ml PbI_2 + 4 ml $Pb(NO_3)_2$, giver ikke fældning

2. Sølvacetat, CH_3COOAg , kan bruges til et analogt forsøg:

0,50 g sølvnitrat og 0,40 g krySTALLinsk natriumacetat, $CH_3COONa \cdot 3H_2O$ *) oploses hver for sig i 25 ml vand, hvorpå oplosningerne blandes. Der fås en omrent mættet oplosning af sølvacetat. At denne desuden indeholder Na^+ og NO_3^- spiller ingen rolle. Nogle få ml tages fra for at kontrollere at der ikke sker udfældning i blandingen.

Resten deles i 2 lige store dele. Den ene fældes med 2,0 g $AgNO_3$, den anden med 1,6 g $CH_3COONa \cdot 3H_2O$ **), begge salte oplost i 5 ml vand. Der udfældes CH_3COOAg i begge portioner.

*) eller 0,24 vandfast salt, **) eller 0,97 g vandfrit salt Niels Berg

Forsøg der belyser opløselighedsproduktet

1. Blyjodid, PbI_2 , er velegnet til at demonstrere virknin- gen af fælles ioner på opløseligheden.

Fremstilling af blyjodid: Opløs 1,0 g $Pb(NO_3)_2$ i 300 ml kogende vand og tilset en oplosning af 4,0 g kaliumjodid i lidt vand. Udfældes der herved blyjodid, varmes indtil alt er gået i oplosning. Eventuelt filtreres (foldefilter) den varme oplosning. Af den farveløse oplosning udskilles det gule blyjodid ved afkøling.

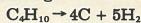
Blyjodid suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med vand. Noget af det endnu våde PbI_2 kommer i en medicinflaske (500 ml), og efter tilsætning af vand lukkes flasken med en prop og rystes 10 min.

Hydrogenfremstilling af carbonhydrider

Teori

Ved kraftig opvarmning af carbonhydrider dannes der umættede forbindelser, carbon og hydrogen.

Ved det følgende forsøg er valgt carbonhydridet butan, som under forsøgsbetingelserne kvantitativt spaltes efter

Hydrogen fremstillet af carbonhydrider bruges bl.a. ved fremstilling af ammoniak.

Fremgangsmåde

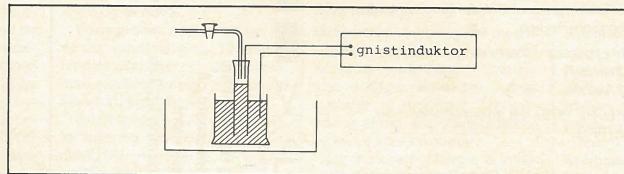
Butan kan købes som gaspatroner fra firmaet Ronson. En sådan patron indeholder ca. 30 g butan.

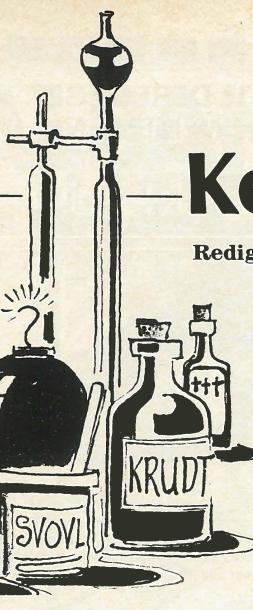
Det viste apparatur med to jernelektroder kan fås fra firmaet Phywe med henvisning til OC 2152.

Der opsamles et cylindrisk volumen butan med en højde på ca. 1 cm (afslæst nøjagtigt) i gasometerret, der er ca. 15 cm langt. Gassen er opsamlet over kviksølv. Med et højspændingsinduktionsapparat får man gnister til at springe gennem gassen. Elektroderne skal være af jern, da dette stof ikke angribes af kviksølv.

Man lagttager, at der udskilles kul på gasometerets insideside, og man bestemmer gasvolumen efter reaktionen. Til sidst foretages prøve for hydrogen.

Ole Bostrup og Ole Kramer

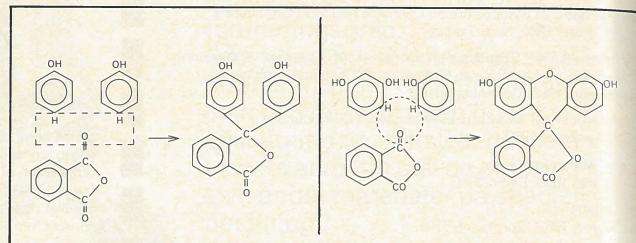

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

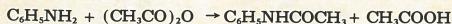
Phenolphthalein

I et reagensglas kommeres en spatelfuld krystallisk phenol og ligeså meget phthalsyreanhvidrid samt 2-3 dråber konc. svovlsyre. Derpå opvarmes med lille flamme indtil der er dannet en rød smeltemasse. Efter afkøling tilsættes 3-4 ml vand.

4-5 dråber af den dannede oplosning sættes til 50 ml vand i et bægerglas. Efter omrøring tilsættes et par dråber NaOH til farveomslag. Sættes derpå syre til, affarves oplosningen.

Niels Berg

Acetanilid

2,5 ml anilin anbringes i en konisk kolbe (100 ml) og der tilsættes 2,5 ml eddikesyreanhvidrid i små portioner ved hjælp af en dråbepipette. Reaktionsblandingen bliver varm.

Efter 10 minutters henstand tilsættes 65-70 ml vand og lidt »antibumping granules« og man varmer op, eventuelt til kogning, indtil alt er opløst. Der tilsættes 1-1,5 g aktivt kul og efter fornyet opvarmning til kogning filtreres gennem foldefiltere.

Ved langsom afkøling udskilles acetanilidet i smukke krystaller. Tilsidst køles i isvand.

Krystallerne suges fra og vaskes med lidt iskoldt vand. Tørres i luften.

Niels Berg

Fluorescein

En spatelfuld resorcinol og ligeså meget phthalsyreanhvidrid opvarmes i et reagensglas, indtil der er dannet en gulbrun smeltemasse. Efter afkøling oploses produktet i 5-6 ml NaOH, evt. opvarmning. Nogle dråber af denne oplosning hældes ud i et større cylinderglas med vand. Der ses pragtfuldt grønt fluorescerende slier. Fluorescensen slukkes, hvis oplosningen gøres sur.

Niels Berg

Ethandisyre; oxalsyre

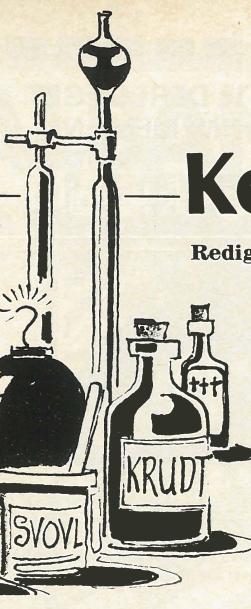
Oxalsyre kan fremstilles af rørsukker (sucrose) ved oxidation med koncentreret salpetersyre. Forsøget skal udføres i stinksak.

20 g rørsukker kommeres i en rundkolbe på 1 liter og der tilsættes 180 ml konc. salpetersyre (68 % HNO₃). Derpå varmes, indtil udviklingen af nitrogenoxider sætter ind. Bunsenbranderen fjernes straks. Reaktionen løber videre af sig selv.

Når gasudviklingen er stilnet af, hældes reaktionsblandingen over i en porcelænsskål, hvor der inddampes med lille flamme indtil volumen er ca. 30 ml. Derpå køles i isvand. De udskiltede krystaller suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med lidt isafkølet vand. Krystallerne tørres i luften. Udbytte ca. 8 g.

Oxalsyren kan renses yderligere ved omkristallisation af vand. Den bruges 15 ml vand pr. 8 g syre. Evt. filtreering. Ved langsom afkøling udskilles store smukke krystaller af oxalsyre dihydrat; (COOH)₂ · 2H₂O.

Niels Berg

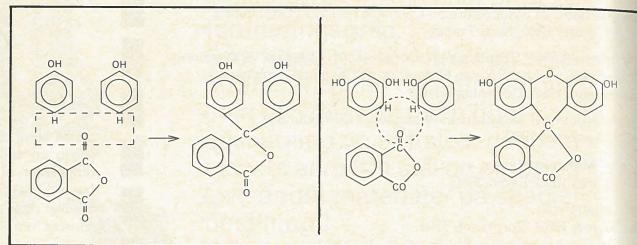

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

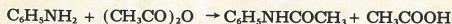
Phenolphthalein

I et reagensglas kommeres en spatelfuld krystallisk phenol og ligeså meget phthalsyreanhidrid samt 2-3 dråber konc. svovlsyre. Derpå opvarmes med lille flamme indtil der er dannet en rød smeltemasse. Efter afkøling tilsættes 3-4 ml vand.

4-5 dråber af den dannede oplosning sættes til 50 ml vand i et bægerglas. Efter omrøring tilsættes et par dråber NaOH til farveomslag. Sættes derpå syre til, affarves oplosningen.

Niels Berg

Acetanilid

2,5 ml anilin anbringes i en konisk kolbe (100 ml) og der tilsættes 2,5 ml eddikesyreanhidrid i små portioner ved hjælp af en dråbepipette. Reaktionsblandingen bliver varm.

Efter 10 minutters henstand tilsættes 65-70 ml vand og lidt »antibumping granules« og man varmer op, eventuelt til kogning, indtil alt er opløst. Der tilsættes 1-1,5 g aktivt kul og efter fornyet opvarmning til kogning filtreres gennem foldefiltere.

Ved langsom afkøling udskilles acetanilidet i smukke krystaller. Tilsidst køles i isvand.

Krystallerne suges fra og vaskes med lidt iskoldt vand. Tørres i luften.

Niels Berg

Fluorescein

En spatelfuld resorcinol og ligeså meget phthalsyreanhidrid opvarmes i et reagensglas, indtil der er dannet en gulbrun smeltemasse. Efter afkøling oploses produktet i 5-6 ml NaOH, evt. opvarmning. Nogle dråber af denne oplosning hældes ud i et større cylinderglas med vand. Der ses pragtfuldt grønt fluorescerende slier. Fluorescensen slukkes, hvis oplosningen gøres sur.

Niels Berg

Ethandisyre; oxalsyre

Oxalsyre kan fremstilles af rørsukker (sucrose) ved oxidation med koncentreret salpetersyre. Forsøget skal udføres i stinksak.

20 g rørsukker kommeres i en rundkolbe på 1 liter og der tilsættes 180 ml konc. salpetersyre (68 % HNO₃). Derpå varmes, indtil udviklingen af nitrogenoxider sætter ind. Bunsenbranderen fjernes straks. Reaktionen løber videre af sig selv.

Når gasudviklingen er stilnet af, hældes reaktionsblandingen over i en porcelænsskål, hvor der inddampes med lille flamme indtil volumen er ca. 30 ml. Derpå køles i isvand. De udskiltede krystaller suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med lidt isafkølet vand. Krystallerne tørres i luften. Udbytte ca. 8 g.

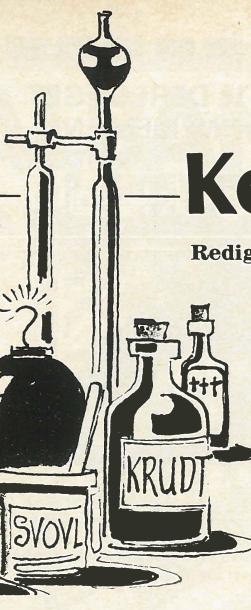
Oxalsyren kan renses yderligere ved omkristallisation af vand. Den bruges 15 ml vand pr. 8 g syre. Evt. filtreering. Ved langsom afkøling udskilles store smukke krystaller af oxalsyre dihydrat; (COOH)₂ · 2H₂O.

Niels Berg

Hydrogenfremstilling af carbonhydrider

Ole Bostrup og Ole Kramer

Teori Ved kraftig opvarming af carbonhydrider dannes der umættede forbindelser, carbon og hydrogen. Ved det følgende forsøg er valgt carbonhydridet butan, som under forsøgsbetingelserne kvantitativt spaltes efter

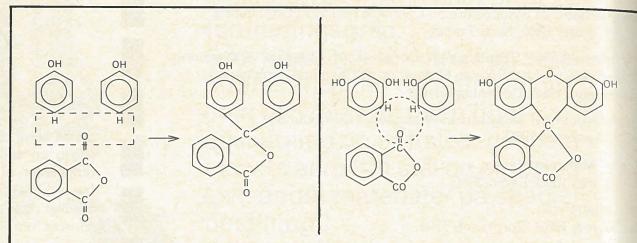

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

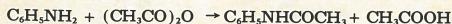
Phenolphthalein

I et reagensglas kommeres en spatelfuld krystallisk phenol og ligeså meget phthalsyreanhidrid samt 2-3 dråber konc. svovlsyre. Derpå opvarmes med lille flamme indtil der er dannet en rød smeltemasse. Efter afkøling tilsættes 3-4 ml vand.

4-5 dråber af den dannede oplosning sættes til 50 ml vand i et bægerglas. Efter omrøring tilsættes et par dråber NaOH til farveomslag. Sættes derpå syre til, affarves oplosningen.

Niels Berg

Acetanilid

2,5 ml anilin anbringes i en konisk kolbe (100 ml) og der tilsættes 2,5 ml eddikesyreanhidrid i små portioner ved hjælp af en dråbepipette. Reaktionsblandingen bliver varm.

Efter 10 minutters henstand tilsættes 65-70 ml vand og lidt »antibumping granules« og man varmer op, eventuelt til kogning, indtil alt er opløst. Der tilsættes 1-1,5 g aktivt kul og efter fornyet opvarmning til kogning filtreres gennem foldefiltere.

Ved langsom afkøling udskilles acetanilidet i smukke krystaller. Tilsidst køles i isvand.

Krystallerne suges fra og vaskes med lidt iskoldt vand. Tørres i luften.

Niels Berg

Fluorescein

En spatelfuld resorcinol og ligeså meget phthalsyreanhidrid opvarmes i et reagensglas, indtil der er dannet en gulbrun smeltemasse. Efter afkøling oploses produktet i 5-6 ml NaOH, evt. opvarmning. Nogle dråber af denne oplosning hældes ud i et større cylinderglas med vand. Der ses prægtfuldt grønt fluorescerende slier. Fluorescensen slukkes, hvis oplosningen gøres sur.

Niels Berg

Ethandisyre; oxalsyre

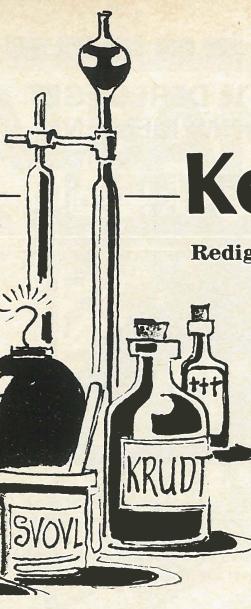
Oxalsyre kan fremstilles af rørsukker (sucrose) ved oxidation med koncentreret salpetersyre. Forsøget skal udføres i stinksak.

20 g rørsukker kommeres i en rundkolbe på 1 liter og der tilsættes 180 ml konc. salpetersyre (68 % HNO₃). Derpå varmes, indtil udviklingen af nitrogenoxider sætter ind. Bunsenbranderen fjernes straks. Reaktionen løber videre af sig selv.

Når gasudviklingen er stilnet af, hældes reaktionsblandingen over i en porcelænsskål, hvor der inddampes med lille flamme indtil volumen er ca. 30 ml. Derpå køles i isvand. De udskiltede krystaller suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med lidt isafkølet vand. Krystallerne tørres i luften. Udbytte ca. 8 g.

Oxalsyen kan renses yderligere ved omkristallisation af vand. Den bruges 15 ml vand pr. 8 g syre. Evt. filtreering. Ved langsom afkøling udskilles store smukke krystaller af oxalsyre dihydrat; (COOH)₂ · 2H₂O.

Niels Berg

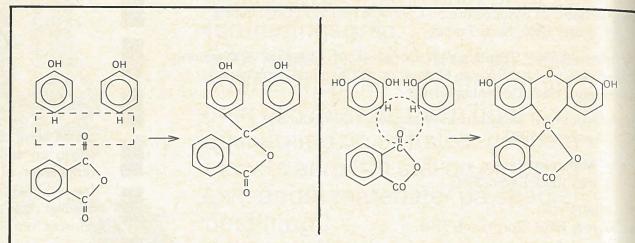

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

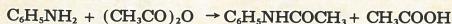
Phenolphthalein

I et reagensglas kommeres en spatelfuld krystallisk phenol og ligeså meget phthalsyreanhidrid samt 2-3 dråber konc. svovlsyre. Derpå opvarmes med lille flamme indtil der er dannet en rød smeltemasse. Efter afkøling tilsættes 3-4 ml vand.

4-5 dråber af den dannede oplosning sættes til 50 ml vand i et bægerglas. Efter omrøring tilsættes et par dråber NaOH til farveomslag. Sættes derpå syre til, affarves oplosningen.

Niels Berg

Acetanilid

2,5 ml anilin anbringes i en konisk kolbe (100 ml) og der tilsættes 2,5 ml eddikesyreanhidrid i små portioner ved hjælp af en dråbepipette. Reaktionsblandingen bliver varm.

Efter 10 minutters henstand tilsættes 65-70 ml vand og lidt »antibumping granules« og man varmer op, eventuelt til kogning, indtil alt er opløst. Der tilsættes 1-1,5 g aktivt kul og efter fornyet opvarmning til kogning filtreres gennem foldefiltere.

Ved langsom afkøling udskilles acetanilidet i smukke krystaller. Tilsidst køles i isvand.

Krystallerne suges fra og vaskes med lidt iskoldt vand. Tørres i luften.

Niels Berg

Fluorescein

En spatelfuld resorcinol og ligeså meget phthalsyreanhidrid opvarmes i et reagensglas, indtil der er dannet en gulbrun smeltemasse. Efter afkøling oploses produktet i 5-6 ml NaOH, evt. opvarmning. Nogle dråber af denne oplosning hældes ud i et større cylinderglas med vand. Der ses prægtfuldt grønt fluorescerende silrer. Fluorescensen slukkes, hvis oplosningen gøres sur.

Niels Berg

Ethandisyre; oxalsyre

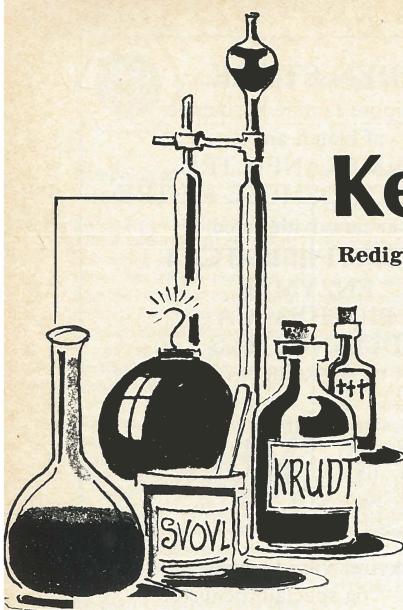
Oxalsyre kan fremstilles af rørsukker (sucrose) ved oxidation med koncentreret salpetersyre. Forsøget skal udføres i stinksak.

20 g rørsukker kommeres i en rundkolbe på 1 liter og der tilsættes 180 ml konc. salpetersyre (68 % HNO₃). Derpå varmes, indtil udviklingen af nitrogenoxider sætter ind. Bunsenbranderen fjernes straks. Reaktionen løber videre af sig selv.

Når gasudviklingen er stilnet af, hældes reaktionsblandingen over i en porcelænsskål, hvor der inddampes med lille flamme indtil volumen er ca. 30 ml. Derpå køles i isvand. De udskiltte krystaller suges fra på glasfilter og vaskes et par gange med lidt isafkølet vand. Krystallerne tørres i luften. Udbytte ca. 8 g.

Oxalsyen kan renses yderligere ved omkristallisation af vand. Den bruges 15 ml vand pr. 8 g syre. Evt. filtreering. Ved langsom afkøling udskilles store smukke krystaller af oxalsyre dihydrat; (COOH)₂ · 2H₂O.

Niels Berg

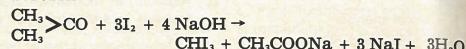
Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V;

Jodoform

12,5 g kaliumjodid opløses i 25 ml vand i et stort reagensglas (29 × 20). Derpå tilsættes 5 g pulveriseret jod og der røres rundt, indtil alt jod er opløst.

Jodopløsningen blandes nu med 10 ml acetone (eller ethanol), hvorpå man under omrøring tildrypper natriumhydroxid (1 molær), indtil jodets brune farve er forsvundet. Det udskiltte gule bundfald suges fra og det endnu fugtige stof (2-3 g) opøeses under opvarmning til kogning i 15-20 ml ethanol; eventuelt filtreres.

Ved langsom afkøling udkrystalliserer jodoform i smukke gule krystaller, som suges fra og tørres i luften.

Niels Berg

Heterogen ligevægt

App. & kem.:

- 2 × 100 ml måleglas
- 1 × 250 ml måleglas
- 1 × 600 ml bægerglas
- 0,1 M AgNO₃ (100 ml)
- magnetomrører
- 0,1 M K₂CrO₄ (100 ml)
- 0,1 M NaCl (150 ml)

Udførelse

Sølvnitrat-opløsningen hældes i bægerglasset, og under omrøring tilsættes forsigtigt den gule kaliumchromatopløsning. Omrøringen standses, og det teglstensrøde sølvchromat bundfaldes.

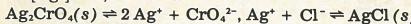
Under omrøring tilsættes blandingen langsomt natriumchloridopløsningen, indtil Ag₂CrO₄ er omdannet til AgCl. Omrøringen standses, og der redegøres for farveskiftene: teglstensrødt → hvidt bundfald, dannelse af gul overliggende væske forårsaget af CrO₄²⁻ (aq).

Bemærkning

$$L(\text{Ag}_2\text{CrO}_4) = 9 \cdot 10^{-12} \text{M}^2, L(\text{AgCl}) = 1,6 \cdot 10^{-10} \text{M}^2$$

Under forsøget beregnes [Ag⁺] i en mættet oplosning af hem. Ag₂CrO₄ og AgCl. Man får [Ag⁺] = 2,6 · 10⁻⁴ M og

$$[\text{Ag}^+] = 1,3 \cdot 10^{-3} \text{M}$$

Henrik Parbo

Litteratur: J. Chem. Ed. 54 (1977) 618

Mekanisk demonstration af dynamisk ligevægt

App. & kem.:

- 2 × 21 bægerglas
- 1 × 50 ml do.
- 1 × 250 ml do.
- 2 medhjælpere

Udførelse

De to store bægerglas fyldes hver med 1 l vand og placeres ved siden af hinanden. 2 frivillige hjælpere får hver et bægerglas. På et signal sænkes de små glas i hver sit store bægerglas, de fyldes og tømmes i »modpartens« store bægerglas. Ved hver overførsel aflæses rumfangene i de store glas; værdierne afsættes i koordinatsystem, idet summen hele tiden skal være 2 liter.

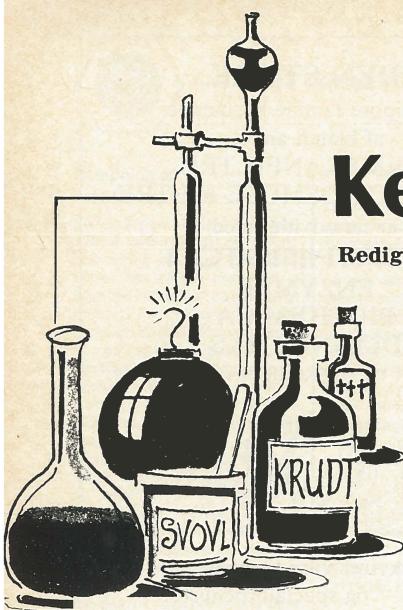
Efter et antal overførsler forbliver rumfangene konstante, analogt med koncentrationerne af de indgående stoffer i kemisk ligevægt.

Bemærkning

De små bægerglas er analoge med hastighedskonstanterne k_1 og k_2 for den reversible reaktion

Henrik Parbo

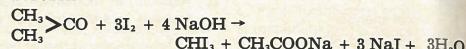
Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V;

Jodoform

12,5 g kaliumjodid opløses i 25 ml vand i et stort reagensglas (29 × 20). Derpå tilsættes 5 g pulveriseret jod og der røres rundt, indtil alt jod er opløst.

Jodopløsningen blandes nu med 10 ml acetone (eller ethanol), hvorpå man under omrøring tildrypper natriumhydroxid (1 molær), indtil jodets brune farve er forsvundet. Det udskiltte gule bundfald suges fra og det endnu fugtige stof (2-3 g) opløses under opvarmning til kogning i 15-20 ml ethanol; eventuelt filtreres.

Ved langsom afkøling udkrystalliserer jodoform i smukke gule krystaller, som suges fra og tørres i luften.

Niels Berg

Heterogen ligevægt

App. & kem.:

- 2 × 100 ml måleglas
- 1 × 250 ml måleglas
- 1 × 600 ml bægerglas
- 0,1 M AgNO₃ (100 ml)
- magnetomrører
- 0,1 M K₂CrO₄ (100 ml)
- 0,1 M NaCl (150 ml)

Udførelse

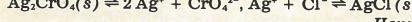
Sølvnitrat-opløsningen hældes i bægerglasset, og under omrøring tilsættes forsigtigt den gule kaliumchromatopløsning. Omrøringen standses, og det teglstensrøde sølvchromat bundfaldes.

Under omrøring tilsættes blandingen langsomt natriumchloridopløsningen, indtil Ag₂CrO₄ er omdannet til AgCl. Omrøringen standses, og der redegøres for farveskiftene: teglstensrødt → hvidt bundfald, dannelse af gul overliggende væske forårsaget af CrO₄²⁻ (aq).

Bemærkning

$L(\text{Ag}_2\text{CrO}_4) = 9 \cdot 10^{-12} \text{M}^2$, $L(\text{AgCl}) = 1,6 \cdot 10^{-10} \text{M}^2$
Under forsøget beregnes [Ag⁺] i en mættet oplosning af hem. Ag₂CrO₄ og AgCl. Man får [Ag⁺] = 2,6 · 10⁻⁴ M og

$$[\text{Ag}^+] = 1,3 \cdot 10^{-3} \text{M}$$

Henrik Parbo

Litteratur: J. Chem. Ed. 54 (1977) 618

Mekanisk demonstration af dynamisk ligevægt

App. & kem.:

- 2 × 21 bægerglas
- 1 × 50 ml do.
- 1 × 250 ml do.
- 2 medhjælpere

Udførelse

De to store bægerglas fyldes hver med 1 l vand og placeres ved siden af hinanden. 2 frivillige hjælpere får hver et bægerglas. På et signal sænkes de små glas i hver sit store bægerglas, de fyldes og tømmes i »modpartens« store bægerglas. Ved hver overførsel aflæses rumfangene i de store glas; værdierne afsættes i koordinatsystem, idet summen hele tiden skal være 2 liter.

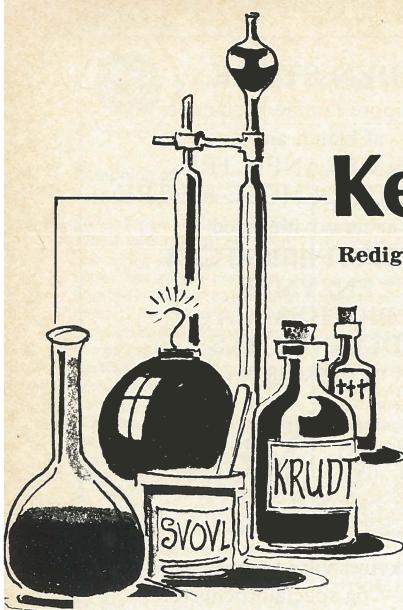
Efter et antal overførsler forbliver rumfangene konstante, analogt med koncentrationerne af de indgående stoffer i kemisk ligevægt.

Bemærkning

De små bægerglas er analoge med hastighedskonstanterne k_1 og k_2 for den reversible reaktion

Henrik Parbo

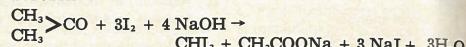
Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V;

Jodoform

12,5 g kaliumjodid opløses i 25 ml vand i et stort reagensglas (29 × 20). Derpå tilsættes 5 g pulveriseret jod og der røres rundt, indtil alt jod er opløst.

Jodopløsningen blandes nu med 10 ml acetone (eller ethanol), hvorpå man under omrøring tildrypper natriumhydroxid (1 molær), indtil jodets brune farve er forsvundet. Det udskiltte gule bundfald suges fra og det endnu fugtige stof (2-3 g) opøeses under opvarmning til kogning i 15-20 ml ethanol; eventuelt filtreres.

Ved langsom afkøling udkrystalliserer jodoform i smukke gule krystaller, som suges fra og tørres i luften.

Niels Berg

Heterogen ligevægt

App. & kem.:

- 2 × 100 ml måleglas
- 1 × 250 ml måleglas
- 1 × 600 ml bægerglas
- 0,1 M AgNO₃ (100 ml)
- magnetomrører
- 0,1 M K₂CrO₄ (100 ml)
- 0,1 M NaCl (150 ml)

Udførelse

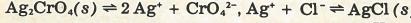
Sølvnitrat-opløsningen hældes i bægerglasset, og under omrøring tilsættes forsigtigt den gule kaliumchromatopløsning. Omrøringen standses, og det teglstensrøde sølvchromat bundfaldes.

Under omrøring tilsættes blandingen langsomt natriumchloridopløsningen, indtil Ag₂CrO₄ er omdannet til AgCl. Omrøringen standses, og der redegøres for farveskiftene: teglstensrødt → hvidt bundfald, dannelse af gul overliggende væske forårsaget af CrO₄²⁻ (aq).

Bemærkning

$L(\text{Ag}_2\text{CrO}_4) = 9 \cdot 10^{-12} \text{M}^2$, $L(\text{AgCl}) = 1,6 \cdot 10^{-10} \text{M}^2$
Under forsøget beregnes [Ag⁺] i en mættet oplosning af hem. Ag₂CrO₄ og AgCl. Man får [Ag⁺] = 2,6 · 10⁻⁴ M og

$$[\text{Ag}^+] = 1,3 \cdot 10^{-3} \text{M}$$

Henrik Parbo

Litteratur: J. Chem. Ed. 54 (1977) 618

Mekanisk demonstration af dynamisk ligevægt

App. & kem.:

- 2 × 21 bægerglas
- 1 × 50 ml do.
- 1 × 250 ml do.
- 2 medhjælpere

Udførelse

De to store bægerglas fyldes hver med 1 l vand og placeres ved siden af hinanden. 2 frivillige hjælpere får hver et bægerglas. På et signal sænkes de små glas i hver sit store bægerglas, de fyldes og tømmes i »modpartens« store bægerglas. Ved hver overførsel aflæses rumfangene i de store glas; værdierne afsættes i koordinatsystem, idet summen hele tiden skal være 2 liter.

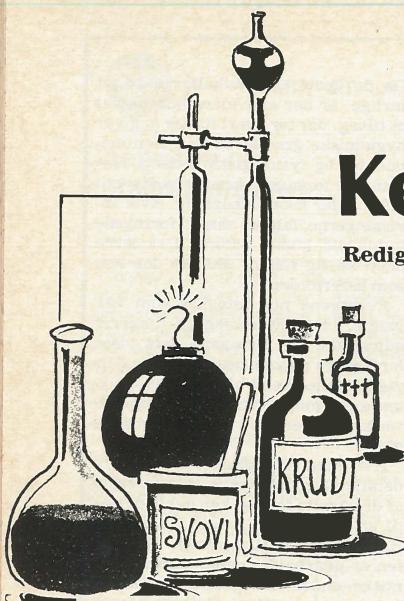
Efter et antal overførsler forbliver rumfangene konstante, analogt med koncentrationerne af de indgående stoffer i kemisk ligevægt.

Bemærkning

De små bægerglas er analoge med hastighedskonstanterne k_1 og k_2 for den reversible reaktion

Henrik Parbo

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Demonstration af optisk aktivitet på OHP (overhead projektor)

App. & kemi.:

2 polarisationsfiltre ($15 \times 15 \text{ cm}^2$)

6 × 250 ml bægerglas, høj form; 2 × 10 ml måleglas

60 % sucroseopløsning

60 % glucoseopløsning — frisk fremstillet

konz. HCl (aq)

konz. NH₃(aq)

dest. vand, OHP

Demonstrationen falder i tre dele:

1° Vand, optisk inaktivt - sukker, optiskt aktivt - ORD

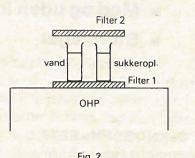
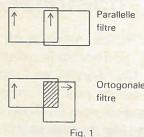
2° Syrekatalyseret hydrolyse af sucrose (rørsukkerinversion)

3° Basekatalyseret mutarotation af glucose

Udførelse 1°

Egenskaberne ved polariseret lys demonstreres med filtrene på OHP. Et glas med vand anbringes som vist på fig. 2. Det polariserede lys, der har passeret vandet, slukkes nær pol.-filtrenes akser står vinkelret på hinanden.

Ved siden af glasset med vand placeres et glas med sukkeropløsningen (sucrose). Når pol.-filtrenes akser er pa-

rallelle, ses lyset fra sukkeropløsningen at være dæmpet i forhold til det lys, der har passeret vandet i første glas. Ved en bestemt vinkel mellem filterakserne slukkes det lys, der er løbet gennem sukkeropløsningen, og ved 90° ses kun lys fra denne oplosning. Lige omkring den vinkel, ved hvilken »sukkerlyset« slukkes iagttaages blå og røde farvestrøg. Disse skyldes *optisk rotationsdispersion*, ORD.

Udførelse 2°

Sucroseopløsningen deles på to glas. Til det ene sættes 10 ml konc. HCl (aq), det andet samme rumfang vand. Efter nogen tid iagttaages inversionen, idet lyset gennem referenceglasset er slukket — sukkeropl. uden HCl.

Udførelse 3°

En frisk fremstillet glucoseopløsning anbringes på OHP. Opløsningens aktivitet sammenlignes med sucroseopløsningens aktivitet. Glucoseopløsningen deles på to glas. Til det ene sættes 10 ml konc. ammoniakvand, det andet samme rumfang vand. Analogt med tidligere iagttaages ændringen i optisk aktivitet, her forårsaget af mutarotationen.

Bemærkning

Specifik drejning for nogle carbohydrater:

Sucrose: +67; α -D-glucose: 112 → 53

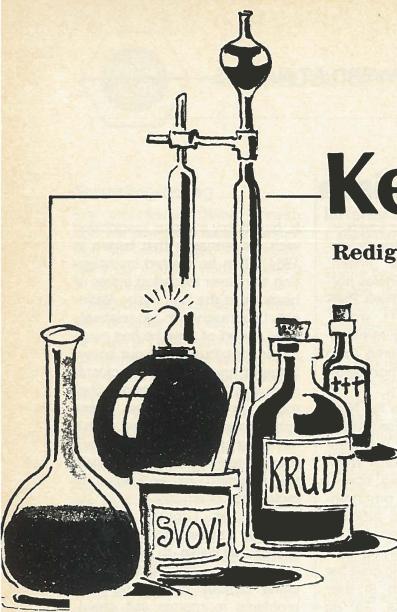
β -D-glucose: 19 → 53

Basen katalyserer dannelsen af glucoses tautomere former.

Henrik Parbo

Litteratur:

1. Fernandez, J. E. J. Chem. Ed. 53 (1976) 508
2. Dan, W. K., J. Chem. Ed., 54 (1977) 494
3. Brewster, R. Q. & C. A. Vanderwerf: »Unitized Experiments in Organic Chemistry«. van Nostrand 1960, s. 119.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V.

Ligevægtskonstantens temperaturafhængighed

App. & kem.:

4 alm. pyrexreagensglas

600 ml bæerglass

temperaturlæser tilsluttet voltmeter

Naphthalen $M = 128,19 \text{ g/mol}$

Diphenylamin $M = 169,23 \text{ g/mol}$
(overheadprojector)

Indledning

Med god tilnærmede danner naphthalen med diphenylamin en ideal oplosning med molbrøk x mellem 1 og 0,4.

Ligevægten: $C_{10}H_8(s) \rightleftharpoons C_{10}H_8(diph)$

undersøges.

Udførelse

I hvert glas afvejes 6,00 g naphthalen (0,0468 mol). Derpå tilslættes diphenyl, så x naph antager værdierne 1, 0, 8, 0, 6 og 0,4. Blandingerne varmes i bæerglass med vand indtil temperaturen er ca. 90°C, stofferne er smeltet.

Oplosningernes smeltepunkt aflæses digitalt. Logaritmen $\log_{10} x$ til molbrøkerne afsættes i koordinatsystem som funktion af de reciproiske smeltepunkter regnet i Kelvin, og med god tilnærmede fremkommer en ret linie gennem målepunkterne.

Bemærkning

$$2,3 \log K = - \frac{\Delta H^\circ}{RT} + \frac{\Delta S^\circ}{R}$$

og ΔH° bestemmes ud fra liniens hældningskoefficient α
 $\Delta H^\circ = -2,3 \cdot R \cdot \alpha$

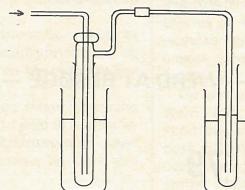
Henrik Parbo

Litteratur: Neidig, H. A. & W. F. Kieffer (ed): »Modern Experiments for Introductory College Chemistry» J. Chem. Ed. (1967) 21.

Fremstilling af acetaldehyd

Udfra acetylen

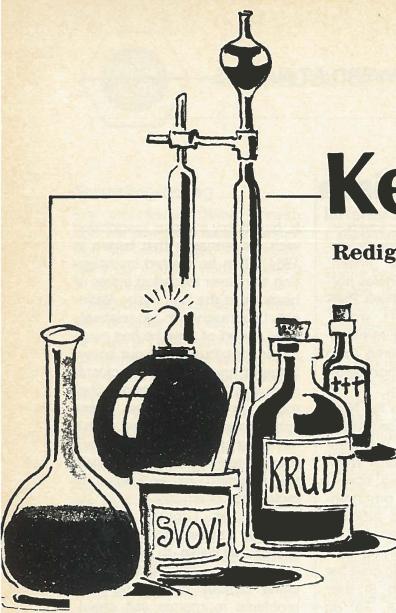
I et gasudviklingsapparat (Quickfit) fremstilles acetylen af calciumcarbid og vand. Acetylenet ledes gennem 2 vaseflasker. Nr. 1 indeholder koncentreret svovlsyre, hvortil der er sat 2-3 g fint pulveriseret kaliumdichromat, nr. 2 indeholder 50% natriumhydroxid. Acetylenet ledes gennem det skitserede apparat (samlet af dele fra Quickfit Gas Set). I reagensglasset med slib anbringes 0,3 g mercurisulfat og 30 ml vand, hvorpå der forsigtigt tilslættes 20 ml koncentreret svovlsyre. Når blandingen er svalet noget af, tilslættes en spadelfuld mangandioxid (0,3-0,4 g). Reagensglasset anbringes i et vandbad, hvis temperatur holdes på 80°C. Herfra ledes gasblandingen gennem vand i et reagensglas, der køles i isbad.

Allerede efter kort tid kan man påvise acetaldehyd, dels ved lugten, dels ved at sætte lidt af den vandige oplosning til 2,4-dinitrophenylhydrazin. Bedst efter 30 minutter. Den vandige oplosning af acetaldehyd indeholder acetylen, som drives ud ved at koge et øjeblik.

- 1) En ammoniakalsk selsvopløsning reduceres af oplosningen og giver solvspejle
- 2) Fehlings væske reduceres
- 3) En kobbertrådspiral glødes så overfladen oxideres. Sænkes den endnu varme spiral ned i dampen over oplosningen reduceres CuO til Cu.

Niels Berg

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V.

Ligevægtskonstantens temperaturafhængighed

App. & kem.:

4 alm. pyrexreagensglas

600 ml bæerglass

temperaturlæser tilsluttet voltmeter

Naphthalen $M = 128,19 \text{ g/mol}$

Diphenylamin $M = 169,23 \text{ g/mol}$
(overheadprojector)

Indledning

Med god tilnærmede danner naphthalen med diphenylamin en ideal oplosning med molbrøk x mellem 1 og 0,4.

Ligevægten: $C_{10}H_8(s) \rightleftharpoons C_{10}H_8(diph)$

undersøges.

Udførelse

I hvert glas afvejes 6,00 g naphthalen (0,0468 mol). Derpå tilslættes diphenyl, så x naph antager værdierne 1, 0, 8, 0, 6 og 0,4. Blandingerne varmes i bæerglass med vand indtil temperaturen er ca. 90°C, stofferne er smeltet.

Oplosningernes smeltepunkt aflæses digitalt. Logaritmen $\log_{10} x$ til molbrøkerne afsættes i koordinatsystem som funktion af de reciproiske smeltepunkter regnet i Kelvin, og med god tilnærmede fremkommer en ret linie gennem målepunkterne.

Bemærkning

$$2,3 \log K = - \frac{\Delta H^\circ}{RT} + \frac{\Delta S^\circ}{R}$$

og ΔH° bestemmes ud fra liniens hældningskoefficient α
 $\Delta H^\circ = -2,3 \cdot R \cdot \alpha$

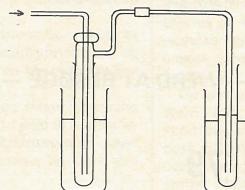
Henrik Parbo

Litteratur: Neidling, H. A. & W. F. Kieffer (ed): »Modern Experiments for Introductory College Chemistry» J. Chem. Ed. (1967) 21.

Fremstilling af acetaldehyd

Udfra acetylen

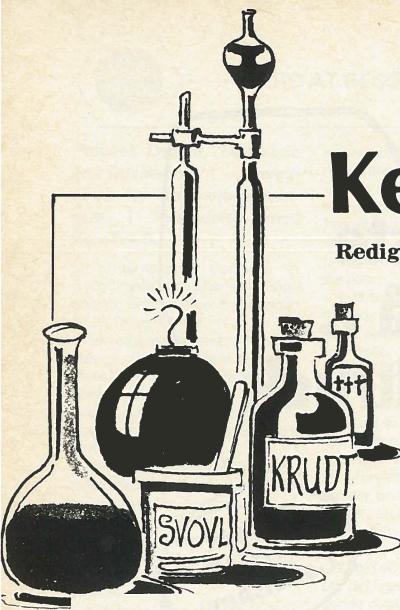
I et gasudviklingsapparat (Quickfit) fremstilles acetylen af calciumcarbid og vand. Acetylenet ledes gennem 2 vaseflasker. Nr. 1 indeholder koncentreret svovlsyre, hvortil der er sat 2-3 g fint pulveriseret kaliumdichromat, nr. 2 indeholder 50% natriumhydroxid. Acetylenet ledes gennem det skitserede apparat (samlet af dele fra Quickfit Gas Set). I reagensglasset med slib anbringes 0,3 g mercurisulfat og 30 ml vand, hvorpå der forsigtigt tilslættes 20 ml koncentreret svovlsyre. Når blandingen er svalet noget af, tilslættes en spadelfuld mangandioxid (0,3-0,4 g). Reagensglasset anbringes i et vandbad, hvis temperatur holdes på 80°C. Herfra ledes gasblandingen gennem vand i et reagensglas, der køles i isbad.

Allerede efter kort tid kan man påvise acetaldehyd, dels ved lugten, dels ved at sætte lidt af den vandige oplosning til 2,4-dinitrophenylhydrazin. Bedst efter 30 minutter. Den vandige oplosning af acetaldehyd indeholder acetylen, som drives ud ved at koge et øjeblik.

- 1) En ammoniakalsk selsvopløsning reduceres af oplosningen og giver solvspejle
- 2) Fehlings væske reduceres
- 3) En kobbertrådspiral glødes så overfladen oxideres. Sænkes den endnu varme spiral ned i dampen over oplosningen reduceres CuO til Cu.

Niels Berg

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

Chemiluminiscence

Det er altid sjovt at demonstrere chemiluminiscence og tilmed lærerigt. Der kommer videre perspektiver i diskussioner om energi ved kemiske reaktioner, og man kan næsten se elektronerne hoppe, når man efter at have talt om energiniveauer og stationære tilstande kan lave et flot chemiluminiscence-forsøg.

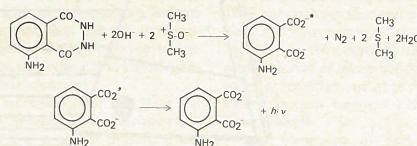
De fleste af denne type forsøg er imidlertid ret komplikerede. Derfor kan det være rart at have de følgende to ved hånden. De kan begge laves uden videre forberedelser.

A. En luminol-variant

Kemikalier: dimethylsulfoxid, luminol (3-aminophthalhydrazid), 2 M natriumhydroxid.

Fremgangsmåde. Oplos 0,2 g (3-4 glasspatelfulde) luminol i 200 ml dimethylsulfoxid i et 250 ml bægerglas (høj form). Tilsæt under omringning små portioner 2 M natriumhydroxid, indtil der fremkommer kraftig blå-grøn luminescens.

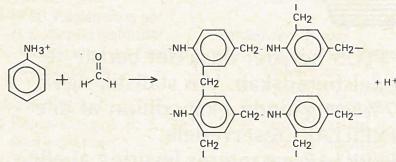
Det vides, at det er aminophthalysrens dianion, der er ansvarlig for lysudsendelsen. Processen kan derfor være:

Anilin - formaldehyd plast

I sur væske vil formaldehyd ikke reagere så villigt med aminegruppen i anilin. Til gengæld angriber formaldehyd så også hydrogenatomerne i para- og orthostillingerne.

Med formaldehyd i overskud kan der f.eks. dannes følgende 3-dimensionale struktur:

Fremgangsmåde:

40 cm³ 40 % formaldehyd (0,5 mol CH₂O) og 80 cm³ anilumchloridoplosning (0,3 mol C₆H₅NH₃⁺) blandes i et 250 cm³ bægerglas, hvorefter reaktionen straks går i gang. I løbet af et par minutter dannes en rød gel, der i begyndelsen er blød men efterhånden bliver hårdere.

Anilumchloridoplosningen kan fremstilles af 28 cm³ anilin og 52 cm³ 6 M saltsyre. Afkøles inden brugen.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Litteratur: J. Kvalø. Skolforum 14 (1978) 743

B. Reaktion mellem hydrogenperoxid og chlor

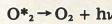
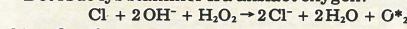
Kemikalier: 30-35 % hydrogenperoxidoplosning, koncentreret saltsyre, kaliumpermanganat, 6 M NaOH.

Fremgangsmåde: Blandt 100 ml 30 % hydrogenperoxid og 25 ml 6 M natriumhydroxid i et cylinderglas og stil dette på en flad plastikbakke. I et gasudviklingsapparat med ca. 10 g kaliumpermanganat tildryppes koncentreret saltsyre, og den udviklede chlor ledes via en vaskeflaske med vand gennem den basiske hydrogenperoxidoplosning, hvorfra der fremkommer mørkerød chemiluminiscence.

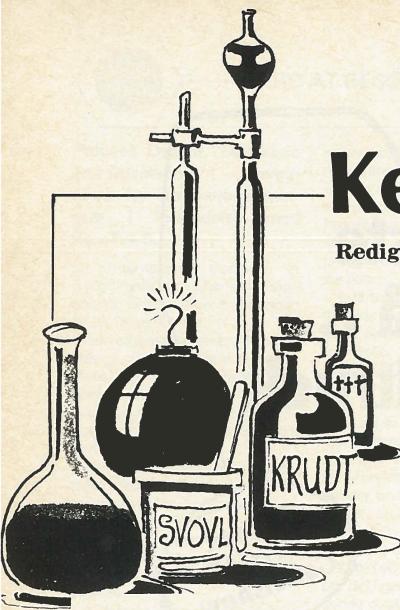
Advarsel. Gennemboblingen giver anledning til skumdannelse, der yderligere fremmes af, at reaktionen er exotherm. Gennemledningen skal derfor ikke fortsættes i for lang tid, da reaktionen så »koger over«.

Yderligere bør den foretages i stenkaskab.

Det røde lys stammer fra anslædt oxygen:

Peter Kjeldsen

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V:

Chemiluminiscence

Det er altid sjovt at demonstrere chemiluminiscence og tilmed lærerigt. Der kommer videre perspektiver i diskussioner om energi ved kemiske reaktioner, og man kan næsten se elektronerne hoppe, når man efter at have talt om energiniveauer og stationære tilstande kan lave et flot chemiluminiscence-forsøg.

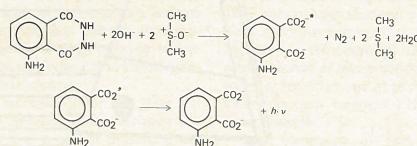
De fleste af denne type forsøg er imidlertid ret komplikerede. Derfor kan det være rart at have de følgende to ved hånden. De kan begge laves uden videre forberedelser.

A. En luminol-variant

Kemikalier: dimethylsulfoxid, luminol (3-aminophthalhydrazid), 2 M natriumhydroxid.

Fremgangsmåde. Oplos 0,2 g (3-4 glasspatelfulde) luminol i 200 ml dimethylsulfoxid i et 250 ml bægerglas (høj form). Tilsæt under omringning små portioner 2 M natriumhydroxid, indtil der fremkommer kraftig blå-grøn luminescens.

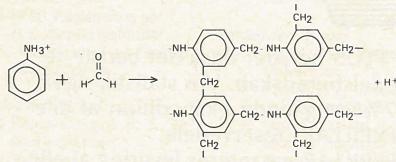
Det vides, at det er aminophthalysrens dianion, der er ansvarlig for lysudsendelsen. Processen kan derfor være:

B. Reaktion mellem hydrogenperoxid og chlor

Kemikalier: 30-35 % hydrogenperoxidopløsning, koncentreret saltsyre, kaliumpermanganat, 6 M NaOH.

Fremgangsmåde: Blandt 100 ml 30 % hydrogenperoxid og 25 ml 6 M natriumhydroxid i et cylinderglas og stil dette på en flad plastikbakke. I et gasudviklingsapparat med ca. 10 g kaliumpermanganat tildryppes koncentreret saltsyre, og den udviklede chlor ledes via en vaskeflaske med vand gennem den basiske hydrogenperoxidopløsning, hvorfra der fremkommer mørkerød chemiluminiscence.

Fremgangsmåde:

40 cm³ 40 % formaldehyd (0,5 mol CH₂O) og 80 cm³ anilumchloridopløsning (0,3 mol C₆H₅NH₃⁺) blandes i et 250 cm³ bægerglas, hvorefter reaktionen straks går i gang. I løbet af et par minutter dannes en rød gel, der i begyndelsen er blød men efterhånden bliver hårdere.

Anilumchloridopløsningen kan fremstilles af 28 cm³ anilin og 52 cm³ 6 M saltsyre. Afkøles inden brugen.

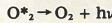
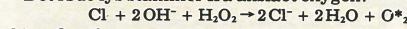
Ole Bostrup & Ole Kramer

Litteratur: J. Kvalø. Skolforum 14 (1978) 743

Advarsel. Gennemboblingen giver anledning til skumdannelse, der yderligere fremmes af, at reaktionen er exotherm. Gennemledningen skal derfor ikke fortsættes i for lang tid, da reaktionen så »koger over«.

Yderligere bør den foretages i stenkaskab.

Det røde lys stammer fra anslædt oxygen:

Peter Kjeldsen

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Reaktionshastighed

1 g natriumthiosulfat pentahydrat ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) opløses i 600 ml vand. Opløsningen deles i 2 lige store dele, som anbringes i hvert sit bægerglas (500 ml).

Den ene oplosning opvarmes til ca. 50°C, den anden forbliver ved stuetemperatur.

Derpå sættes samtidigt og under omrøren 10 ml fortynnet svovlsyre til hvert af glassene.

I den varme oplosning udskilles svovl efter ca. 1 minut, i den kolde først efter 3-4 minutter.

Niels Berg

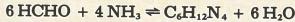
Phenoplast

Phenol-formaldehyd polymere

Phenol-formaldehyd polymere blev først fremstillet af A. Bayer i 1872. Den første industrielle fremstilling af disse polymere skyldes L. Baekeland, der i 1907 påbegyndte fremstillingen af phenol-formaldehyd plast ved basisk katalyse, og i 1910 grundlagdes General Bakelite Co. i USA.

Hovedparten af disse former for plast fremstilles udfra phenol, men i mindre grad har andre phenoler som cresol, xylenol og resorcinol også været anvendt.

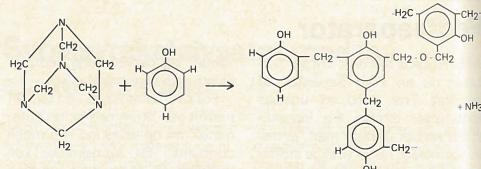
I stedet for formaldehyd benyttes også hexamethylentetramin, der er et kondensationsprodukt af formaldehyd og ammoniak

Ved opvarmning af hexamethylentetramin spaltes det til formaldehyd og ammoniak. Den således frigivne ammoniak virker som katalysator.

Phenoplast fremstillet ved basisk katalyse bruges i større mængder f.eks. til Rockwool bats. Ved 80°C fremstilles en prepolymer, der stadigvæk er flydende. Når denne prepolymer påsprøjtes den varme stenuld, reagerer prepolymeren videre under dannelse af et 3-dimensionalt netværk.

Af formlen for det dannede produkt ses, at formaldehyd kan reagere med både para- og orthostillingerne i phenol, hvis molforholdet er større end ca. 1,5 : 1. Herved dannes et meget tæt 3-dimensionalt netværk. Hvis molforholdet er tilstrækkeligt lille, kan der ikke dannes et 3-dimensionalt netværk.

Fremstilling af phenol-formaldehyd plast, basisk katalyse

I et 100 cm³ bægerglas opvarmes en blanding af 10 g phenol (0,1 mol) og 2,5 g hexamethylentetramin (0,05 mol -CH₂-). Når gasudviklingen begynder, afbrydes opvarmningen. Reaktionen fortsætter derefter af sig selv. En lille smule af den stivnede masse opvarmes i et reagensglas med en blød flamme. Forkulning (destruktion) viser, at der er dannet en 3-dimensional polymer.

Forsøget gentages med 10 g phenol (0,1 mol) og 1,4 g hexamethylentetramin (0,06 mol -CH₂-) i et 100 cm³ bægerglas. Opvarmningen fortsættes til gasudviklingen er kraftig. Reaktionen skulle derefter kunne fortsætte af sig selv; dog ikke så villigt som i første tilfælde.

Når gasudviklingen er ophört, tagges bægerglasset med en digeltang, og noget af den tyktflydende masse hældes ud i et bægerglas med varmt vand. Den dannede plastmasse formas, når den er kølet lidt af. En ny portion af den tyktflydende masse i bægerglasset anbringes i et reagensglas. Hvis prøven kan smelte gentagne gange, kan der ikke være dannet et 3-dimensionalt netværk.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Reaktionshastighed

1 g natriumthiosulfat pentahydrat ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) opløses i 600 ml vand. Opløsningen deles i 2 lige store dele, som anbringes i hvert sit bægerglas (500 ml).

Den ene oplosning opvarmes til ca. 50°C, den anden forbliver ved stuetemperatur.

Derpå sættes samtidigt og under omrøren 10 ml fortynnet svovlsyre til hvert af glassene.

I den varme oplosning udskilles svovl efter ca. 1 minut, i den kolde først efter 3-4 minutter.

Niels Berg

Phenoplast

Phenol-formaldehyd polymere

Phenol-formaldehyd polymere blev først fremstillet af A. Bayer i 1872. Den første industrielle fremstilling af disse polymere skyldes L. Baekeland, der i 1907 påbegyndte fremstillingen af phenol-formaldehyd plast ved basisk katalyse, og i 1910 grundlagdes General Bakelite Co. i USA.

Hovedparten af disse former for plast fremstilles udfra phenol, men i mindre grad har andre phenoler som cresol, xylenol og resorcinol også været anvendt.

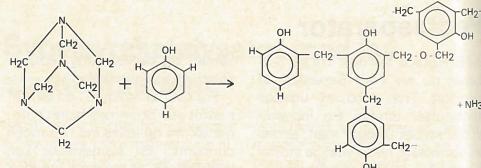
I stedet for formaldehyd benyttes også hexamethylentetramin, der er et kondensationsprodukt af formaldehyd og ammoniak

Ved opvarmning af hexamethylentetramin spaltes det til formaldehyd og ammoniak. Den således frigivne ammoniak virker som katalysator.

Phenoplast fremstillet ved basisk katalyse bruges i større mængder f.eks. til Rockwool bats. Ved 80°C fremstilles en prepolymer, der stadigvæk er flydende. Når denne prepolymer påsprøjtes den varme stenuld, reagerer prepolymeren videre under dannelsen af et 3-dimensionalt netværk.

Af formlen for det dannede produkt ses, at formaldehyd kan reagere med både para- og orthostillingerne i phenol, hvis molforholdet er større end ca. 1,5 : 1. Herved dannes et meget tæt 3-dimensionalt netværk. Hvis molforholdet er tilstrækkeligt lille, kan der ikke dannes et 3-dimensionalt netværk.

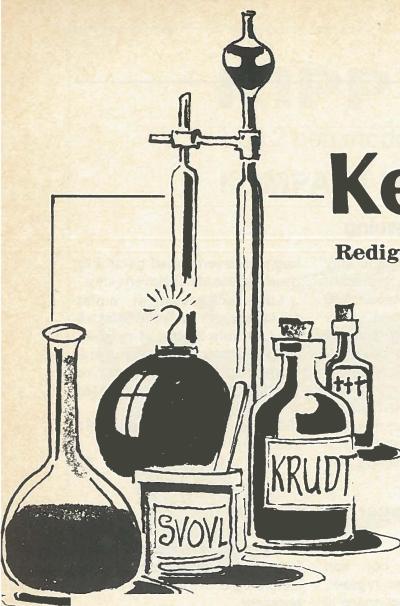
Fremstilling af phenol-formaldehyd plast, basisk katalyse

I et 100 cm³ bægerglas opvarmes en blanding af 10 g phenol (0,1 mol) og 2,5 g hexamethylentetramin (0,05 mol -CH₂-). Når gasudviklingen begynder, afbrydes opvarmningen. Reaktionen fortsætter derefter af sig selv. En lille smule af den stivnede masse opvarmes i et reagensglas med en blød flamme. Forkulning (destruktion) viser, at der er dannet en 3-dimensional polymer.

Forsøget gentages med 10 g phenol (0,1 mol) og 1,4 g hexamethylentetramin (0,06 mol -CH₂-) i et 100 cm³ bægerglas. Opvarmningen fortsættes til gasudviklingen er kraftig. Reaktionen skulle derefter kunne fortsætte af sig selv; dog ikke så villigt som i første tilfælde.

Når gasudviklingen er ophört, tagges bægerglasset med en digeltang, og noget af den tyktflydende masse hældes ud i et bægerglas med varmt vand. Den dannede plastmasse formas, når den er kølet lidt af. En ny portion af den tyktflydende masse i bægerglasset anbringes i et reagensglas. Hvis prøven kan smelte gentagne gange, kan der ikke være dannet et 3-dimensionalt netværk.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

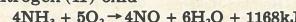
Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V.

Katalytisk oxidation af ammoniak

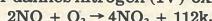
Teori

Salpetersyre kan fremstilles ved oxidation af ammoniak. Metoden, der benyttes i teknikken, kaldes »Ostwald metoden«.

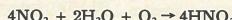
Ammoniak brænder over en passende katalysator ved 600°C til nitrogen (II)-oxid

Ved afkøling reagerer nitrogen (II)-oxid med overskud af oxygen og der dannes nitrogen (IV)-oxid

som herefter med vand og yderligere oxygen danner salpetersyre

Som katalysator ved ammoniakoxidationen benyttes findelt platin.

Praktiske råd

I adskillige øvelsesvejledninger anbefales det, at man benytter ren oxygen til oxidationen. Dette er ikke nødvendigt, og da oxidationen er exotherm, er det skef, at der fandt mindre eksplisioner sted, når man benyttede ren oxygen.

Den i det følgende anbefalede fremgangsmåde har aldrig givet anledning til problemer — men benyt alligevel sikkerhedsskærm og øjenbeskyttelse!

Fremgangsmåde

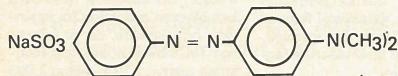
I et glasrør (helst af kvarts) anbringes en tot platinasbest mellem to totter glasuld. Atmosfærisk luft blæses i en kraftig strøm gennem en vaskeflaske med 6 M ammoniakkvand, og blandingen af atmosfærisk luft og ammoniak ledes gennem glasrøret ned i et cylinderglas med vand tilsat lakmus. Når lakmusoplosningen er blevet blå, lukkes for lufttilførslen.

Med en bunsenbrænder bringes platinasbesten til at gløde, og der åbnes after for lufttilførslen. Efter kort tid slår lakmusoplosningen om fra blå til rød.

At reaktionen er kraftigt exotherm kan konstateres ved at slukke for bunsenbrænderen og øge lufttilførslen.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Methylorange

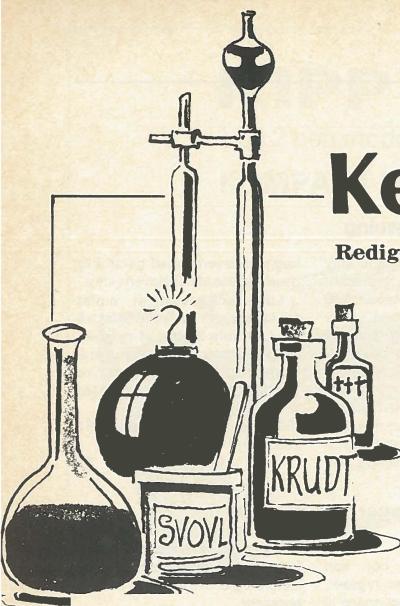

1 g sulfanilsyre,

$\text{HSO}_3\text{C}_6\text{H}_4\text{NH}_2$, anbringes i en konisk 100 cm³ kolbe sammen med 10 cm³ vand og 0,75 cm³ N, N-dimethylanilin, $\text{C}_6\text{H}_5\text{N}(\text{CH}_3)_2$. Blandingen opvarmes, indtil der er dannet en klar oplosning. Derpå køles i isvand til 2-3°C. Når blandingen er kold, tilsættes en ligeledes isafkølet oplosning af 0,5 g natriumnitrit i 5 cm³ vand. Den afkøles fortsat i isbad. Der udskilles en orange grød af methylorange. Efter 12-15 minutters henstand i isbadet, hældes 60 cm³ vand i kolben, og der varmes op til kogning. Saltet går i oplosning, og den varme oplosning filtreres. Ved langsom afkøling udkrystalliserer saltet. Krystallerne frasuges, vaskes et par gange med ethanol og tørres i luften.

Saltet kan benyttes som indikator ved syre-base titreringer, omslagsområde ved pH 3,1-4,4.

Niels Berg

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

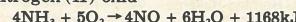
Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V.

Katalytisk oxidation af ammoniak

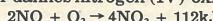
Teori

Salpetersyre kan fremstilles ved oxidation af ammoniak. Metoden, der benyttes i teknikken, kaldes »Ostwald metoden«.

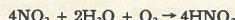
Ammoniak brænder over en passende katalysator ved 600°C til nitrogen (II)-oxid

Ved afkøling reagerer nitrogen (II)-oxid med overskud af oxygen og der dannes nitrogen (IV)-oxid

som herefter med vand og yderligere oxygen danner salpetersyre

Som katalysator ved ammoniakoxidationen benyttes findelt platin.

Praktiske råd

I adskillige øvelsesvejledninger anbefales det, at man benytter ren oxygen til oxidationen. Dette er ikke nødvendigt, og da oxidationen er exotherm, er det skef, at der fandt mindre eksplisioner sted, når man benyttede ren oxygen.

Den i det følgende anbefalede fremgangsmåde har aldrig givet anledning til problemer — men benyt alligevel sikkerhedsskærm og øjenbeskyttelse!

Fremgangsmåde

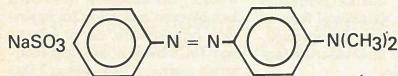
I et glasrør (helst af kvarts) anbringes en tot platinasbest mellem to totter glasuld. Atmosfærisk luft blæses i en kraftig strøm gennem en vaskeflaske med 6 M ammoniakkvand, og blandingen af atmosfærisk luft og ammoniak ledes gennem glasrøret ned i et cylinderglas med vand tilsat lakmus. Når lakmusoplosningen er blevet blå, lukkes for lufttilførslen.

Med en bunsenbrænder bringes platinasbesten til at gløde, og der åbnes efter for lufttilførslen. Efter kort tid slår lakmusoplosningen om fra blå til rød.

At reaktionen er kraftigt exotherm kan konstateres ved at slukke for bunsenbrænderen og øge lufttilførslen.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Methylorange

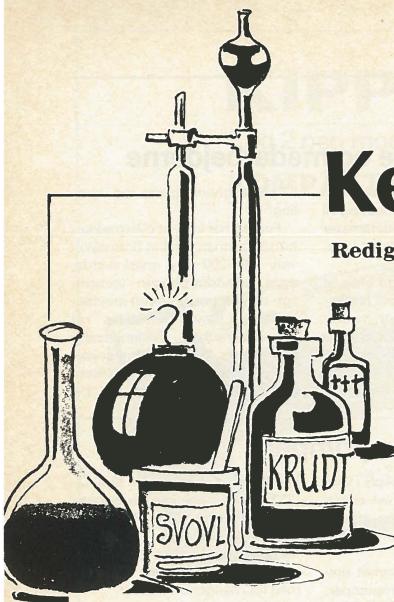

1 g sulfanilsyre,

$\text{HSO}_3\text{C}_6\text{H}_4\text{NH}_2$, anbringes i en konisk 100 cm³ kolbe sammen med 10 cm³ vand og 0,75 cm³ N, N-dimethylanilin, $\text{C}_6\text{H}_5\text{N}(\text{CH}_3)_2$. Blandingen opvarmes, indtil der er dannet en klar oplosning. Derpå køles i isvand til 2-3°C. Når blandingen er kold, tilsættes en ligeledes isafkølet oplosning af 0,5 g natriumnitrit i 5 cm³ vand. Den afkøles fortsat i isbad. Der udskilles en orange grød af methylorange. Efter 12-15 minutters henstand i isbadet, hældes 60 cm³ vand i kolben, og der varmes op til kogning. Saltet går i oplosning, og den varme oplosning filtreres. Ved langsom afkøling udkrystalliserer saltet. Krystallerne frasuges, vaskes et par gange med ethanol og tørres i luften.

Saltet kan benyttes som indikator ved syre-base titreringer, omslagsområde ved pH 3,1-4,4.

Niels Berg

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

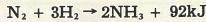
Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V.

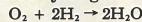
Ammoniaksyntese

Teori

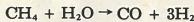
Den vigtigste metode til fremstilling af ammoniak er »Haber-Bosch metoden«

Det til syntesen nødvendige nitrogen får man af atmosfærisk luft, hvorfra man på en eller anden måde har fjernet oxygenet, f.eks. med hydrogen

Hydrogenet får man i almindelighed ved »steam reforming«

Meget vigtig for processen er valget af katalysator, som i almindelighed er jern præpareret på en særlig måde med aluminiumoxid, kaliumoxid og calciumoxid.

Praktiske råd

Som katalysator benyttes i det følgende forsøg en industriel katalysator til ammoniakfremstilling udviklet af firmaet Haldor Topsøe, KM I R 3-6. Katalysatoren vil kunne fås ved henvedelse til Laboratoriet for kemiske Undervisningsforsøg, H. C. Ørsted Institutet. De gasser, vi bruger til forsøget, tages fra stålflasker.

Fremgangsmåde

Som reaktionsbeholder (reaktor) for syntesen benyttes et gløderør (helst af kvarts). I reaktoren anbringes katalysatoren (ca. 5 g) mellem to totter af glasuld. Reaktoren lukkes med to gummipropere, hver med et hul. I den ene ende af reaktoren skal man tildele gasserne hydrogen og nitrogen; derfor sætter man et T-rør i propene. I den anden ende kommer reaktionsproduktet ud, og her har man sat et vinkelbøjet glasrør i gummipropene.

Der ledes en passende hydrogenstrøm gennem reaktoren (ca. 5 bobler pr. sekund), og man sikrer sig ved knald-

gasprøve, at man har drevet al oxygen ud. Herefter leder man også nitrogen gennem reaktoren i en lidt svagere strøm.

Katalysatoren opvarmes til ca. 500°C. At der dannes ammoniak kan dels vises ved den hvide rag, der dannes med en dræbe konc. saltsyre i bunden af en kolbe; dels kan det vises ved at lede reaktionsproduktet gennem vand farvet med lakmus.

Når forsøget er forbi afkøles reaktoren i nitrogenstrøm. Når røret er kaldt henlægges det lukket med to gummi-propere til næste gang, man vil vise forsøget.

Advarsel

Katalysatoren er stærkt pyrofor og må under ingen omstændigheder fjernes fra glasrøret før tidligst dagen efter.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Reaktionshastighed

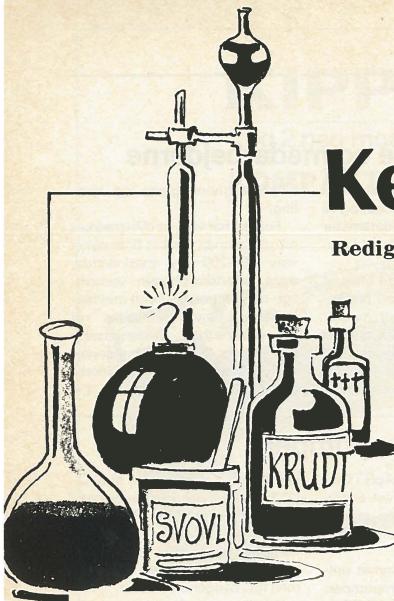
a. I et reagensglas oploses $\frac{1}{2}$ teske fast natriumhydroxid og $\frac{1}{2}$ teske druesukker i så meget vand, at reagensglasset er halvfyldt. Sæt en prop i reagensglasset og ryst til praktisk talt alt fast stof er opløst.

Tilsæt oplosningen nogle dræber methylenblåt oplosning. Sæt proppen i og ryst oplosningen til den får ens farve overalt. Læd derefter oplosningen stå i ro. Se på et ur. Hvor lang tid går der, før der sker en farveændring?

b. Ryst reagensglasset kraftigt et par gange. Hvad sker der? Hvor lang tid går der, før der sker en farveændring? c. Hvordan forklares, at rystningen fører til farveomslag?

Ole Bostrup

Litteratur: E. Bjørndal m.fl.: »Naturfag for den videregående skole. Elevøvelserne«. GB. Oslo 1976, s. 30.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

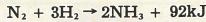
Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbæksgade 4, 1717 København V.

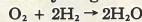
Ammoniaksyntese

Teori

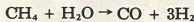
Den vigtigste metode til fremstilling af ammoniak er »Haber-Bosch metoden«

Det til syntesen nødvendige nitrogen får man af atmosfærisk luft, hvorfra man på en eller anden måde har fjernet oxygenet, f.eks. med hydrogen

Hydrogenet får man i almindelighed ved »steam reforming«

Meget vigtig for processen er valget af katalysator, som i almindelighed er jern præpareret på en særlig måde med aluminiumoxid, kaliumoxid og calciumoxid.

Praktiske råd

Som katalysator benyttes i det følgende forsøg en industriel katalysator til ammoniakfremstilling udviklet af firmaet Haldor Topsøe, KM I R 3-6. Katalysatoren vil kunne fås ved henvedelse til Laboratoriet for kemiske Undervisningsforsøg, H. C. Ørsted Institutet. De gasser, vi bruger til forsøget, tages fra stålflasker.

Fremgangsmåde

Som reaktionsbeholder (reaktor) for syntesen benyttes et gløderør (helst af kvarts). I reaktoren anbringes katalysatoren (ca. 5 g) mellem to totter af glasuld. Reaktoren lukkes med to gummipropere, hver med et hul. I den ene ende af reaktoren skal man tildele gasserne hydrogen og nitrogen; derfor sætter man et T-rør i propene. I den anden ende kommer reaktionsproduktet ud, og her har man sat et vinkelbøjet glasrør i gummipropene.

Der ledes en passende hydrogenstrøm gennem reaktoren (ca. 5 bobler pr. sekund), og man sikrer sig ved knald-

gasprøve, at man har drevet al oxygen ud. Herefter leder man også nitrogen gennem reaktoren i en lidt svagere strøm.

Katalysatoren opvarmes til ca. 500°C. At der dannes ammoniak kan dels vises ved den hvide rag, der dannes med en dræbe konc. saltsyre i bunden af en kolbe; dels kan det vises ved at lede reaktionsproduktet gennem vand farvet med lakmus.

Når forsøget er forbi afkøles reaktoren i nitrogenstrøm. Når røret er kaldt henlægges det lukket med to gummi-propere til næste gang, man vil vise forsøget.

Advarsel

Katalysatoren er stærkt pyrofor og må under ingen omstændigheder fjernes fra glasrøret før tidligst dagen efter.

Ole Bostrup & Ole Kramer

Reaktionshastighed

a. I et reagensglas oploses $\frac{1}{2}$ teske fast natriumhydroxid og $\frac{1}{2}$ teske druesukker i så meget vand, at reagensglasset er halvfyldt. Sæt en prop i reagensglasset og ryst til praktisk talt alt fast stof er opløst.

Tilsæt oplosningen nogle dræber methylenblåt oplosning. Sæt proppen i og ryst oplosningen til den får ens farve overalt. Læd derefter oplosningen stå i ro. Se på et ur. Hvor lang tid går der, før der sker en farveændring?

b. Ryst reagensglasset kraftigt et par gange. Hvad sker der? Hvor lang tid går der, før der sker en farveændring? c. Hvordan forklares, at rystningen fører til farveomslag?

Ole Bostrup

Litteratur: E. Bjørndal m.fl.: »Naturfag for den videregående skole. Elevøvelserne«. GB. Oslo 1976, s. 30.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Endotherme reaktioner skaber øget uorden

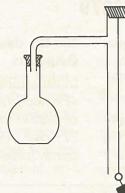
Det er svært at udrydde den opfattelse, at det kun er varmekonduktive processer, der forløber.

En endotherm proces har negativ varmetoning og dermed $\Delta H > 0$. Når sådanne processer kan forløbe, så skyldes det at entropitilvæksten $> S$ er tilstrækkelig høj til at

$$\Delta G = \Delta H - T\Delta S$$

bliver negativ.

I det følgende beskrives et par af sådanne forsøg.

Bly i motorbenzin

I et reagensglas hældes ca. 5 cm³ motorbenzin. Der tildes chlor [Cl₂ (g)], som er fremstillet på traditionel vis.

Der dannes et hvidt bundfald af bly(II)-chlorid [PbCl₂ (s)].

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 1

I hvert af to reagensglas hældes 2 cm³ pentan og 4 cm³ bromvand. Begge reagensglas omrystes.

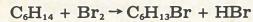
Det ene reagensglas anbringes i et lukket skab, og det andet anbringes i sollys.

Efter 10 minutters forløb er pentanfasen i det ene glas stadig farvet af uomdannet brom, mens pentanfasen i det andet er blevet farveløs.

Med en pipette opsamles vandfasen fra glassene, og man mäter pH. I det ene glas finder man pH ca. 7, i det andet er pH ca. 1.

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 2

Til 10 cm³ hexan (C₆H₁₄) sættes 1 cm³ brom (Br₂). Reaktionsblandingen belyses med en 200 W lampe. Den udviklede gas ledes gennem en oplosning af sølvnitrat (AgNO₃).

Ole Bostrup

Litteratur: E. Rancke Madsen & G. Cederberg: »Øvelser i kemii«. Gad. Kbh. 1973, s. 54.

Litteratur: A. Jenette: »Lehrb. d. Chem.« 3.. Bayerische. München 1957, s. 25.

Strækning af en elastik

I et glasrør er ophængt en elastik, der er strakt ved hjælp af et lod.

Fra kolben med kogende vand ledes der vanddamp ind i glasrøret, og man lagttager, at elastikken bliver kortere. Ved afkøling bliver elastikken igen længere.

Processen strakt elastik → slap elastik

er åbenbart en endotherm reaktion.

Gummi består af langkædede molekyler, som i den slappe elastik ligger mere eller mindre tilfældigt sammenkrølet. Ved strækning rettes kæderne ud til parallelle tråde, hvilket giver et mere ordnet system.

Oplosning af et salt

Ca. 10 g ammoniumnitrat afvejes og pulveriseres i en morter. Af det pulveriserede produkt afvejes 8,0 g (0,1 mol NH₄NO₃). I et bægerglas eller plastbæger er afmålt 100 cm³ vand, og temperaturen (t₁) aflæses. Det afvejede 0,1 mol NH₄NO₃ tilslættes, der røres rundt, og temperaturen (t₂) aflæses, når alt er oplost.

Kaldes vandets masse m = 100 g, så er oplosningsvarmen

$$Q = cm(t_2 - t_1)$$

hvor c = 4,2 J/(g·K) er vands varmefyldte. Oplosningsvarmen pr. mol er Q/(0,1 mol).

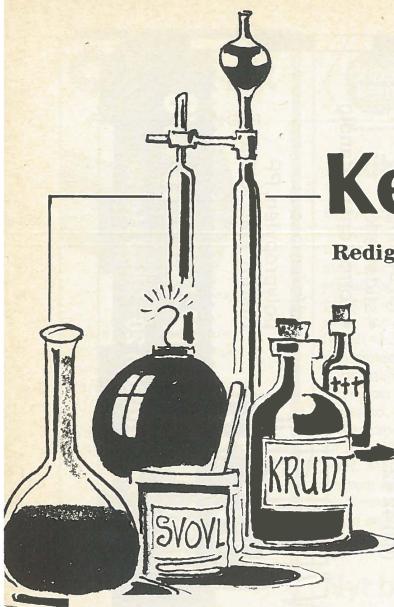
Den molære oplosningsenthalpitilvækst er

$$\Delta H = -Q / (0,1 \text{ mol}).$$

$$\Delta H = -cm(t_2 - t_1) / (0,1 \text{ mol})$$

Litteratur:

O. Bostrup: »Kemiske øvelser for gymnasiet og HF«, GB. Kbh. 1979. K. Christiansen & P. O. Krogh: »Kemisk termodynamik for gymnasiet«, dupl.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Endotherme reaktioner skaber øget uorden

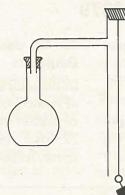
Det er svært at udrydde den opfattelse, at det kun er varmekonduktive processer, der forløber.

En endotherm proces har negativ varmetoning og dermed $\Delta H > 0$. Når sådanne processer kan forløbe, så skyldes det at entropitilvæksten $> S$ er tilstrækkelig høj til at

$$\Delta G = \Delta H - T\Delta S$$

bliver negativ.

I det følgende beskrives et par af sådanne forsøg.

Bly i motorbenzin

I et reagensglas hældes ca. 5 cm³ motorbenzin. Der tildes chlor [Cl₂ (g)], som er fremstillet på traditionel vis.

Der dannes et hvidt bundfald af bly(II)-chlorid [PbCl₂ (s)].

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 1

I hvert af to reagensglas hældes 2 cm³ pentan og 4 cm³ bromvand. Begge reagensglas omrystes.

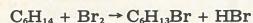
Det ene reagensglas anbringes i et lukket skab, og det andet anbringes i sollys.

Efter 10 minutters forløb er pentanfasen i det ene glas stadig farvet af uomdannet brom, mens pentanfasen i det andet er blevet farveløs.

Med en pipette opsamles vandfasen fra glassene, og man mäter pH. I det ene glas finder man pH ca. 7, i det andet er pH ca. 1.

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 2

Til 10 cm³ hexan (C₆H₁₄) sættes 1 cm³ brom (Br₂). Reaktionsblandingen belyses med en 200 W lampe. Den udviklede gas ledes gennem en oplosning af sølvnitrat (AgNO₃).

Ole Bostrup

Litteratur: E. Rancke Madsen & G. Cederberg: »Øvelser i kemii». Gad. Kbh. 1973, s. 54.

Litteratur: A. Jenette: »Lehrb. d. Chem.« 3.. Bayerische. München 1957, s. 25.

Strækning af en elastik

I et glasrør er ophængt en elastik, der er strakt ved hjælp af et lod.

Fra kolben med kogende vand ledes der vanddamp ind i glasrøret, og man lagttager, at elastikken bliver kortere. Ved afkøling bliver elastikken igen længere.

Processen strakt elastik → slap elastik

er åbenbart en endotherm reaktion.

Gummi består af langkædede molekyler, som i den slappe elastik ligger mere eller mindre tilfældigt sammenkrølet. Ved strækning rettes kæderne ud til parallelle tråde, hvilket giver et mere ordnet system.

Oplosning af et salt

Ca. 10 g ammoniumnitrat afvejes og pulveriseres i en morter. Af det pulveriserede produkt afvejes 8,0 g (0,1 mol NH₄NO₃). I et bægerglas eller plastbæger er afmålt 100 cm³ vand, og temperaturen (t₁) aflæses. Det afvejede 0,1 mol NH₄NO₃ tilslættes, der røres rundt, og temperaturen (t₂) aflæses, når alt er oplost.

Kaldes vandets masse m = 100 g, så er oplosningsvarmen

$$Q = cm(t_2 - t_1)$$

hvor c = 4,2 J/(g·K) er vands varmefyldte. Oplosningsvarmen pr. mol er Q/(0,1 mol).

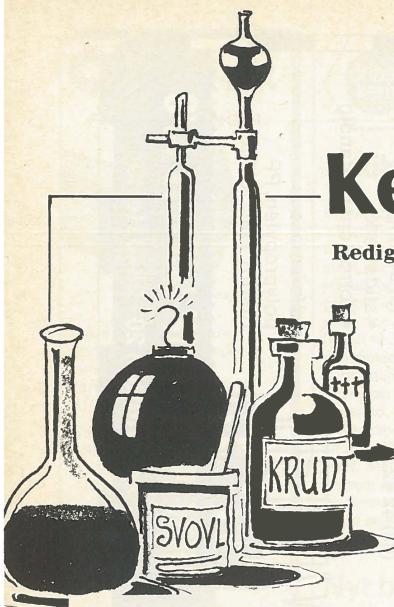
Den molære oplosningsenthalpitilvækst er

$$\Delta H = -Q / (0,1 \text{ mol}).$$

$$\Delta H = -cm(t_2 - t_1) / (0,1 \text{ mol})$$

Litteratur:

O. Bostrup: »Kemiske øvelser for gymnasiet og HF«, GB. Kbh. 1979. K. Christiansen & P. O. Krogh: »Kemisk termodynamik for gymnasiet«, dupl.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Endotherme reaktioner skaber øget uorden

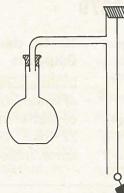
Det er svært at udrydde den opfattelse, at det kun er varmekonduktive processer, der forløber.

En endotherm proces har negativ varmetoning og dermed $\Delta H > 0$. Når sådanne processer kan forløbe, så skyldes det at entropitilvæksten $> S$ er tilstrækkelig høj til at

$$\Delta G = \Delta H - T\Delta S$$

bliver negativ.

I det følgende beskrives et par af sådanne forsøg.

Bly i motorbenzin

I et reagensglas hældes ca. 5 cm³ motorbenzin. Der tildes chlor [Cl₂ (g)], som er fremstillet på traditionel vis.

Der dannes et hvidt bundfald af bly(II)-chlorid [PbCl₂ (s)].

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 1

I hvert af to reagensglas hældes 2 cm³ pentan og 4 cm³ bromvand. Begge reagensglas omrystes.

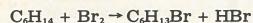
Det ene reagensglas anbringes i et lukket skab, og det andet anbringes i sollys.

Efter 10 minutters forløb er pentanfasen i det ene glas stadig farvet af uomdannet brom, mens pentanfasen i det andet er blevet farveløs.

Med en pipette opsamles vandfasen fra glassene, og man mäter pH. I det ene glas finder man pH ca. 7, i det andet er pH ca. 1.

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 2

Til 10 cm³ hexan (C₆H₁₄) sættes 1 cm³ brom (Br₂). Reaktionsblandingen belyses med en 200 W lampe. Den udviklede gas ledes gennem en oplosning af sølvnitrat (AgNO₃).

Ole Bostrup

Litteratur: E. Rancke Madsen & G. Cederberg: »Øvelser i kemii». Gad. Kbh. 1973, s. 54.

Litteratur: A. Jenette: »Lehrb. d. Chem.« 3.. Bayerische. München 1957, s. 25.

Strækning af en elastik

I et glasrør er ophængt en elastik, der er strakt ved hjælp af et lod.

Fra kolben med kogende vand ledes der vanddamp ind i glasrøret, og man lagttager, at elastikken bliver kortere. Ved afkøling bliver elastikken igen længere.

Processen strakt elastik → slap elastik

er åbenbart en endotherm reaktion.

Gummi består af langkædede molekyler, som i den slappe elastik ligger mere eller mindre tilfældigt sammenkrølet. Ved strækning rettes kæderne ud til parallelle tråde, hvilket giver et mere ordnet system.

Oplosning af et salt

Ca. 10 g ammoniumnitrat afvejes og pulveriseres i en morter. Af det pulveriserede produkt afvejes 8,0 g (0,1 mol NH₄NO₃). I et bægerglas eller plastbæger er afmålt 100 cm³ vand, og temperaturen (t₁) aflæses. Det afvejede 0,1 mol NH₄NO₃ tilslættes, der røres rundt, og temperaturen (t₂) aflæses, når alt er oplost.

Kaldes vandets masse m = 100 g, så er oplosningsvarmen

$$Q = cm(t_2 - t_1)$$

hvor c = 4,2 J/(g·K) er vands varmefyldte. Oplosningsvarmen pr. mol er Q/(0,1 mol).

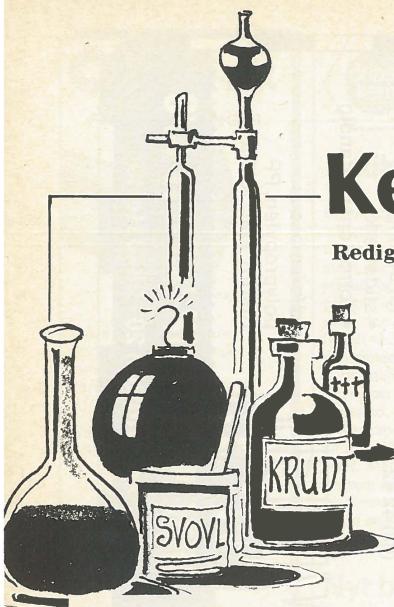
Den molære oplosningsenthalpitilvækst er

$$\Delta H = -Q / (0,1 \text{ mol}).$$

$$\Delta H = -cm(t_2 - t_1) / (0,1 \text{ mol})$$

Litteratur:

O. Bostrup: »Kemiske øvelser for gymnasiet og HF«, GB. Kbh. 1979. K. Christiansen & P. O. Krogh: »Kemisk termodynamik for gymnasiet«, dupl.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V.

Endotherme reaktioner skaber øget uorden

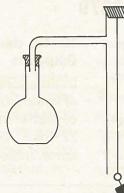
Det er svært at udrydde den opfattelse, at det kun er varmekonduktive processer, der forløber.

En endotherm proces har negativ varmetoning og dermed $\Delta H > 0$. Når sådanne processer kan forløbe, så skyldes det at entropitilvæksten $> S$ er tilstrækkelig høj til at

$$\Delta G = \Delta H - T\Delta S$$

bliver negativ.

I det følgende beskrives et par af sådanne forsøg.

Bly i motorbenzin

I et reagensglas hældes ca. 5 cm³ motorbenzin. Der tildes chlor [Cl₂ (g)], som er fremstillet på traditionel vis.

Der dannes et hvidt bundfald af bly(II)-chlorid [PbCl₂ (s)].

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 1

I hvert af to reagensglas hældes 2 cm³ pentan og 4 cm³ bromvand. Begge reagensglas omrystes.

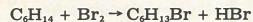
Det ene reagensglas anbringes i et lukket skab, og det andet anbringes i sollys.

Efter 10 minutters forløb er pentanfasen i det ene glas stadig farvet af uomdannet brom, mens pentanfasen i det andet er blevet farveløs.

Med en pipette opsamles vandfasen fra glassene, og man mäter pH. I det ene glas finder man pH ca. 7, i det andet er pH ca. 1.

Ole Bostrup

Fotokemisk substitutionsproces 2

Til 10 cm³ hexan (C₆H₁₄) sættes 1 cm³ brom (Br₂). Reaktionsblandingen belyses med en 200 W lampe. Den udviklede gas ledes gennem en oplosning af sølvnitrat (AgNO₃).

Ole Bostrup

Litteratur: E. Rancke Madsen & G. Cederberg: »Øvelser i kemii». Gad. Kbh. 1973, s. 54.

Litteratur: A. Jenette: »Lehrb. d. Chem.« 3.. Bayerische. München 1957, s. 25.

Strækning af en elastik

I et glasrør er ophængt en elastik, der er strakt ved hjælp af et lod.

Fra kolben med kogende vand ledes der vanddamp ind i glasrøret, og man lagttager, at elastikken bliver kortere. Ved afkøling bliver elastikken igen længere.

Processen strakt elastik → slap elastik

er åbenbart en endotherm reaktion.

Gummi består af langkædede molekyler, som i den slappe elastik ligger mere eller mindre tilfældigt sammenkrølet. Ved strækning rettes kæderne ud til parallelle tråde, hvilket giver et mere ordnet system.

Oplosning af et salt

Ca. 10 g ammoniumnitrat afvejes og pulveriseres i en morter. Af det pulveriserede produkt afvejes 8,0 g (0,1 mol NH₄NO₃). I et bægerglas eller plastbæger er afmålt 100 cm³ vand, og temperaturen (t₁) aflæses. Det afvejede 0,1 mol NH₄NO₃ tilslættes, der røres rundt, og temperaturen (t₂) aflæses, når alt er oplost.

Kaldes vandets masse m = 100 g, så er oplosningsvarmen

$$Q = cm(t_2 - t_1)$$

hvor c = 4,2 J/(g·K) er vands varmefyldte. Oplosningsvarmen pr. mol er Q/(0,1 mol).

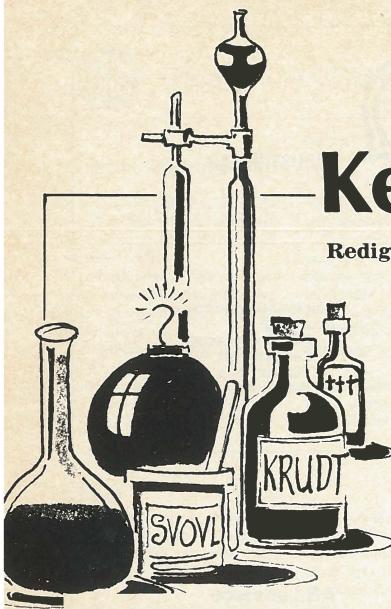
Den molære oplosningsenthalpitilvækst er

$$\Delta H = -Q / (0,1 \text{ mol}).$$

$$\Delta H = -cm(t_2 - t_1) / (0,1 \text{ mol})$$

Litteratur:

O. Bostrup: »Kemiske øvelser for gymnasiet og HF«, GB. Kbh. 1979. K. Christiansen & P. O. Krogh: »Kemisk termodynamik for gymnasiet«, dupl.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Phosphorescens

Kemikalier:

H_3BO_3 .

Uranin-oplosning (1%).

Apparatur: Digel, dråbetæller, bunsenbrænder, ultraviolet lampe, magnesiumbånd eller til nød en 60-100 W pære, og en spatel.

Indledning:

Uranin er i vandig oplosning fluorscerende, men ved optagelse i et fast stof f.eks. H_3BO_3 bliver det phosphorescerende.

Procedure:

4 gram H_3BO_3 smeltes forsigtigt og tilsættes 3-4 dråber af uranin-oplosningen, derefter omrøres grundigt. Lad diglen koke af og vent en time, da indholdet når sin fulde virkning efter et stykke tid. Belys nu indholdet i et minut med en ultraviolet lampe, magnesium-bånd eller en pære — i et mørkt rum.

Når belysningsmidlet slukkes er der en smuk grøn phosphorescens med 20-30 sekunders varighed. Materialerne skal være rene, da navnlig jern svækker lyset (kontaktgift).

Jacob Just Olesen

Litteratur: Paul Bergsøe: Kemi på en anden måde. Kbh. 1942.

Emulsion

2 cm³ terpentinolie (linolie, salatolie el. lign.) oploses i 100 cm³ ethanol. Et par cm³ af denne oplosning sættes under omrøring til 100 cm³ vand i et cylinderglas.

Vandet bliver mælket. Emulsionen er holdbar i flere dage.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 185.

Ethen fra rådne æbler

Påvisning af ethen

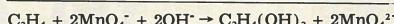
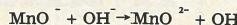
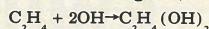
I et reagensglas blandes 1 cm³ ethanol og 4 cm³ konc. svovlsyre, og der tilsættes strandsand til væsken er suget op i sandet.

Reagensglas med indhold opvarmes, og der dannes ethen:

Den udviklede gas ledes gennem 2M NaOH, hvortil der er sat et par dråber 0,02M KMnO₄, så væsken er rødviolett (MnO₄⁻).

Efter få minutter bliver væsken grøn (MnO₄²⁻)

Ethen fra æbler

I en 250 cm³ kolbe anbringes et godt halvrådcent æble. Kolben lukkes med en prop med to huller. Det ene står bare åbent. Det andet forsynes med glasrør, der går næsten ned til bunden af kolben. Glasrøret forbinder til væskeflasken med 2M NaOH + et par dråber 0,02M KMnO₄. Væskeflaskens afgangsrør føres til vandluftpumpen.

Der suger luft gennem systemet i et par minutter, og væsken bliver efter grøn (MnO₄²⁻).

Ole Bostrup

Svævende dråber

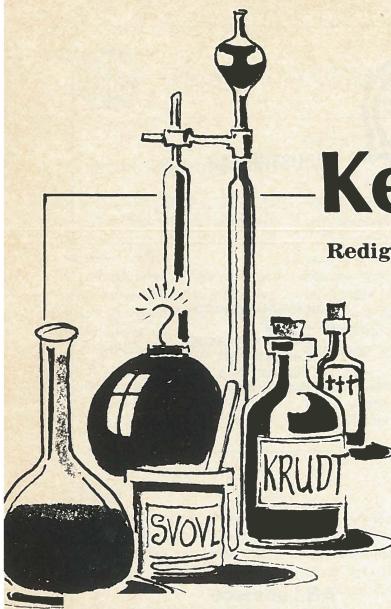
I et cylinderglas blandes benzin og tetrachlormethan i volumenforholdet 2:1.

Lader man en vanddråbe falde ned i denne væske, så bliver dråben svævende i en eller anden højde, og man iagttagter, at den svævende vanddråbe har kugleform.

Hvis dråben synker mod glassesets bund, så har væsken for lille massefylde, og man tilsætter lidt mere tetrachlormethan. Søger vanddråberne opad, sætter man lidt mere benzin til blandingen.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 194.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Phosphorescens

Kemikalier:

H_3BO_3 .

Uranin-oplosning (1%).

Apparatur: Digel, dråbetæller, bunsenbrænder, ultraviolet lampe, magnesiumbånd eller til nød en 60-100 W pære, og en spatel.

Indledning:

Uranin er i vandig oplosning fluorscerende, men ved optagelse i et fast stof f.eks. H_3BO_3 bliver det phosphorescerende.

Procedure:

4 gram H_3BO_3 smeltes forsigtigt og tilsættes 3-4 dråber af uranin-oplosningen, derefter omrøres grundigt. Lad diglen koke af og vent en time, da indholdet når sin fulde virkning efter et stykke tid. Belys nu indholdet i et minut med en ultraviolet lampe, magnesium-bånd eller en pære — i et mørkt rum.

Når belysningsmidlet slukkes er der en smuk grøn phosphorescens med 20-30 sekunders varighed. Materialerne skal være rene, da navnlig jern svækker lyset (kontaktgift).

Jacob Just Olesen

Litteratur: Paul Bergsøe: Kemi på en anden måde. Kbh. 1942.

Emulsion

2 cm³ terpentinolie (linolie, salatolie el. lign.) oploses i 100 cm³ ethanol. Et par cm³ af denne oplosning sættes under omrøring til 100 cm³ vand i et cylinderglas.

Vandet bliver mælket. Emulsionen er holdbar i flere dage.

Ole Bostrup

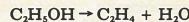
Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 185.

Ethen fra rådne æbler

Påvisning af ethen

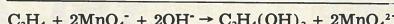
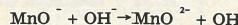
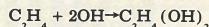
I et reagensglas blandes 1 cm³ ethanol og 4 cm³ konc. svovlsyre, og der tilsættes strandsand til væsken er suget op i sandet.

Reagensglas med indhold opvarmes, og der dannes ethen:

Den udviklede gas ledes gennem 2M NaOH, hvortil der er sat et par dråber 0,02M KMnO₄, så væsken er rødviolett (MnO₄⁻).

Efter få minutter bliver væsken grøn (MnO₄²⁻)

Ethen fra æbler

I en 250 cm³ kolbe anbringes et godt halvrådrent æble. Kolben lukkes med en prop med to huller. Det ene står bare åbent. Det andet forsynes med glasrør, der går næsten ned til bunden af kolben. Glasrøret forbinder til væskeflasken med 2M NaOH + et par dråber 0,02M KMnO₄. Væskeflaskens afgangsrør føres til vandluftpumpen.

Der suger luft gennem systemet i et par minutter, og væsken bliver efter grøn (MnO₄²⁻).

Ole Bostrup

Svævende dråber

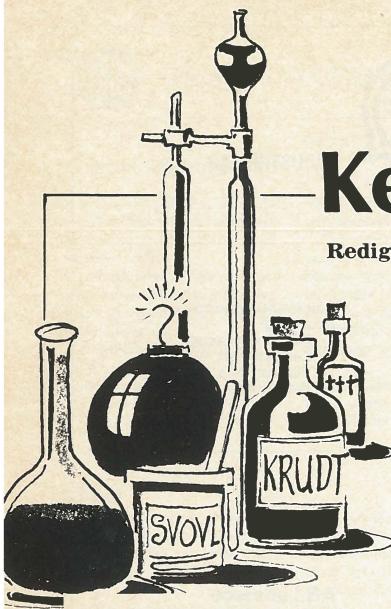
I et cylinderglas blandes benzin og tetrachlormethan i volumenforholdet 2:1.

Lader man en vanddråbe falde ned i denne væske, så bliver dråben svævende i en eller anden højde, og man iagttagter, at den svævende vanddråbe har kugleform.

Hvis dråben synker mod glassesets bund, så har væsken for lille massefylde, og man tilsætter lidt mere tetrachlormethan. Søger vanddråberne opad, sætter man lidt mere benzin til blandingen.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 184.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Phosphorescens

Kemikalier:

H_3BO_3 .

Uranin-oplosning (1%).

Apparatur: Digel, dråbetæller, bunsenbrænder, ultraviolet lampe, magnesiumbånd eller til nød en 60-100 W pære, og en spatel.

Indledning:

Uranin er i vandig oplosning fluorscerende, men ved optagelse i et fast stof f.eks. H_3BO_3 bliver det phosphorescerende.

Procedure:

4 gram H_3BO_3 smeltes forsigtigt og tilsættes 3-4 dråber af uranin-oplosningen, derefter omrøres grundigt. Lad diglen koke af og vent en time, da indholdet når sin fulde virkning efter et stykke tid. Belys nu indholdet i et minut med en ultraviolet lampe, magnesium-bånd eller en pære — i et mørkt rum.

Når belysningsmidlet slukkes er der en smuk grøn phosphorescens med 20-30 sekunders varighed. Materialerne skal være rene, da navnlig jern svækker lyset (kontaktgift).

Jacob Just Olesen

Litteratur: Paul Bergsøe: Kemi på en anden måde. Kbh. 1942.

Emulsion

2 cm³ terpentinolie (linolie, salatolie el. lign.) oploses i 100 cm³ ethanol. Et par cm³ af denne oplosning sættes under omrøring til 100 cm³ vand i et cylinderglas.

Vandet bliver mælket. Emulsionen er holdbar i flere dage.

Ole Bostrup

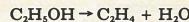
Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 185.

Ethen fra rådne æbler

Påvisning af ethen

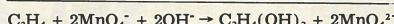
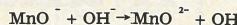
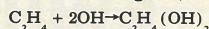
I et reagensglas blandes 1 cm³ ethanol og 4 cm³ konc. svovlsyre, og der tilsættes strandsand til væsken er suget op i sandet.

Reagensglas med indhold opvarmes, og der dannes ethen:

Den udviklede gas ledes gennem 2M NaOH, hvortil der er sat et par dråber 0,02M KMnO₄, så væsken er rødviolett (MnO₄⁻).

Efter få minutter bliver væsken grøn (MnO₄²⁻)

Ethen fra æbler

I en 250 cm³ kolbe anbringes et godt halvrådrent æble. Kolben lukkes med en prop med to huller. Det ene står bare åbent. Det andet forsynes med glasrør, der går næsten ned til bunden af kolben. Glasrøret forbinder til væskeflasken med 2M NaOH + et par dråber 0,02M KMnO₄. Væskeflaskens afgangsrør føres til vandluftpumpen.

Der suger luft gennem systemet i et par minutter, og væsken bliver efter grøn (MnO₄²⁻).

Ole Bostrup

Svævende dråber

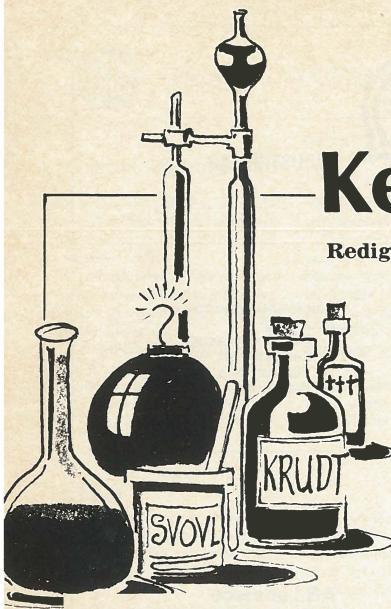
I et cylinderglas blandes benzin og tetrachlormethan i volumenforholdet 2:1.

Lader man en vanddråbe falde ned i denne væske, så bliver dråben svævende i en eller anden højde, og man iagttagter, at den svævende vanddråbe har kugleform.

Hvis dråben synker mod glassesets bund, så har væsken for lille massefylde, og man tilsætter lidt mere tetrachlormethan. Søger vanddråberne opad, sætter man lidt mere benzin til blandingen.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 184.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Phosphorescens

Kemikalier:

H_3BO_3 .

Uranin-oplosning (1%).

Apparatur: Digel, dråbetæller, bunsenbrænder, ultraviolet lampe, magnesiumbånd eller til nød en 60-100 W pære, og en spatel.

Indledning:

Uranin er i vandig oplosning fluorscerende, men ved optagelse i et fast stof f.eks. H_3BO_3 bliver det phosphorescerende.

Procedure:

4 gram H_3BO_3 smeltes forsigtigt og tilsættes 3-4 dråber af uranin-oplosningen, derefter omrøres grundigt. Lad diglen koke af og vent en time, da indholdet når sin fulde virkning efter et stykke tid. Belys nu indholdet i et minut med en ultraviolet lampe, magnesium-bånd eller en pære — i et mørkt rum.

Når belysningsmidlet slukkes er der en smuk grøn phosphorescens med 20-30 sekunders varighed. Materialerne skal være rene, da navnlig jern svækker lyset (kontaktgift).

Jacob Just Olesen

Litteratur: Paul Bergsøe: Kemi på en anden måde. Kbh. 1942.

Emulsion

2 cm³ terpentinolie (linolie, salatolie el. lign.) oploses i 100 cm³ ethanol. Et par cm³ af denne oplosning sættes under omrøring til 100 cm³ vand i et cylinderglas.

Vandet bliver mælket. Emulsionen er holdbar i flere dage.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 185.

Ethen fra rådne æbler

Påvisning af ethen

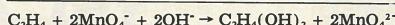
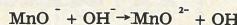
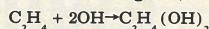
I et reagensglas blandes 1 cm³ ethanol og 4 cm³ konc. svovlsyre, og der tilsættes strandsand til væsken er suget op i sandet.

Reagensglas med indhold opvarmes, og der dannes ethen:

Den udviklede gas ledes gennem 2M NaOH, hvortil der er sat et par dråber 0,02M KMnO₄, så væsken er rødviolett (MnO₄⁻).

Efter få minutter bliver væsken grøn (MnO₄²⁻)

Ethen fra æbler

I en 250 cm³ kolbe anbringes et godt halvrådcent æble. Kolben lukkes med en prop med to huller. Det ene står bare åbent. Det andet forsynes med glasrør, der går næsten ned til bunden af kolben. Glasrøret forbinder til væskeflasken med 2M NaOH + et par dråber 0,02M KMnO₄. Væskeflaskens afgangsrør føres til vandluftpumpen.

Der suger luft gennem systemet i et par minutter, og væsken bliver efter grøn (MnO₄²⁻).

Ole Bostrup

Svævende dråber

I et cylinderglas blandes benzin og tetrachlormethan i volumenforholdet 2:1.

Lader man en vanddråbe falde ned i denne væske, så bliver dråben svævende i en eller anden højde, og man iagttagter, at den svævende vanddråbe har kugleform.

Hvis dråben synker mod glassesets bund, så har væsken for lille massefylde, og man tilsætter lidt mere tetrachlormethan. Søger vanddråberne opad, sætter man lidt mere benzin til blandingen.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Römp & H. Raaf: »Chemische Experimente die gelingen«. 17. udg. Stuttgart 1969, s. 194.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

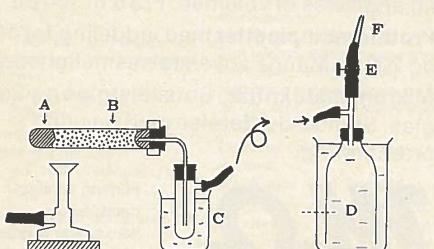
Kender De et sjovt forsøg?

Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Cracking på en anden måde

Cracking af paraffinolie eller andre tunge råoliefractioner er et velkendt forsøg i skolen. Her skal der beskrives en enklere og morsom udferlelse af forsøget.

I et supremax reagensglas hældes 3 ml *paraffinolie*, hvorefter der stoppes rockwool i glasset til al paraffinolie er opsuget. Tørret *perlekatalysator* anbringes ovenpå. Reagensglasset oplænges vandret og forbindes via et kælet forlag med en »gasbeholder«. Perlekatalysatoren opnedes med en fiskehalebrænder, som efter 1 minut flyttes 1 cm til venstre, så paraffinolinien også bliver varmet op. Den dannede gas samles i gasbeholderen. I forlaget samles en væske, som kan karakteriseres på sædvanlig måde. Gassen brænder med en lysende sodende flamme p.g.a. alkendindholdet, men ledes gassen først gennem et glasrør med lidt *platin-asbest*, vil forbrændingen ske uden sodning, da alkenerne reagerer med gassens hydrogen under dannelse af alkanner. Beskyttelsesbriller!

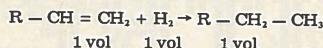
A: Paraffinolie i rockwool, B: Tørret perlekatalysator C: Kælet forlag, D: Gasbeholder (plastflaske), E: Klemme F: Spidset glasrør.

Crackgassens sammensætning

Apparatur og kemikalier: 2 stk. 100 ml glasstempel (Exelo), glasrør, gummislange, tregangshane, hydrogen, 1-butlen (Fluka), platin-asbest eller platin-aktivkul.

I apparaturet, der er vist på tegningen, udføres følgende bestemmelser.

A: Apparaturet gennemsyilles med crackgas. Herefter fyldes der nøjagtigt 100 ml crackgas i stempel 1. Gassen ledes over katalysatoren til konstant volumen opnås. Volumen formindskelsen $-\Delta V_a$ noteres.

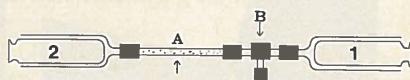
Volumen formindskelsen er et udtryk for indholdet af den komponent, der er i underskud — altså enten alken eller hydrogen. Der udføres derfor to bestemmelser mere.

B: Til stempel 2 sættes 50 ml H₂ og til stempel 1 100 ml crackgas. Gasserne blandes og ledes over katalysatoren. Volumen formindskelsen $-\Delta V_b$ noteres.

C: Til stempel 2 sættes 50 ml buten og til stempel 1 100 ml crackgas. Gasserne blandes og ledes over katalysatoren. $-\Delta V_c$ noteres.

Måleeksempler:

- $-\Delta V_a = 32 \text{ ml}$ Hydrogen
- $-\Delta V_b = 44 \text{ ml}$ Alken
- $-\Delta V_c = 33 \text{ ml}$ Hydrogen

A: Glasrør med Pt-katalysator,
B: Tregangshane

I dette eksempel er vol.forholdet H₂/alken/alkan = 32/44/24. Forsøg C har ikke været nødvendigt i dette tilfælde, men gassens sammensætning varierer en del fra forsøg til forsøg.

Peter Norrild

Cracking på en anden måde

dansk kemi vol 61 iss 1 p 34

Peter Norrild

Cracking af paraffinolie eller andre tunge råoliefractioner er et velkendt forsøg i skolen. Her skal der beskrives en enklere og morsom udførelse af forsøget.

I et supremax reagensglas hældes 3 ml paraffinolie, hvorefter der stoppes rockwool i glasset til al paraffinolie er opsuget. Tørret perlekatalysator anbringes ovenpå. reagensglasset opspændes vandret og forbindes via et kølet forlag med en "gasbeholder". perlekatalysatoren ophedes med en fiskehalebrænder, som efter 1 minut flyttes 1 cm til venstre, så paraffinolien også bliver varmet op. Den dannede gas samles i gasbeholderen. I forlaget samles en væske, som kan karakteriseres på sædvanlig måde. Gassen brænder med en lysende sodende flamme p.g.a. alkenindholdet, men ledes gassen først gennem et glasrør med lidt platin-asbest, vil forbrændingen ske uden sodning, da alkenerne reagerer med gassens hydrogen under dannelse af alkaner. Beskyttelsesbriller!

Crackgassens sammensætning

Apparatur og kemikalier: 2 stk. 100 ml glasstempel (Exelo), glasrør, gummislange, tregangshane, hydrogen, 1-buten (Fluka), platin-asbest eller platin-aktivkul. I appareturet, der er vist på tegningen, udføres følgende bestemmelser. A: Apparetet gennemskylles med crackgas. Herefter fyldes der nøjagtigt 100 ml crackgas i stempel 1. Gassen ledes over katalysatoren til konstant volumen opnås. Volumen formindskelsen -Delta Va noteres.

Volumen formindskelsen er et udtryk for indholdet af den komponent, der er i underskud - altså enten alekn eller hydrogen. Der udføres derfor to bestemmelser mere.

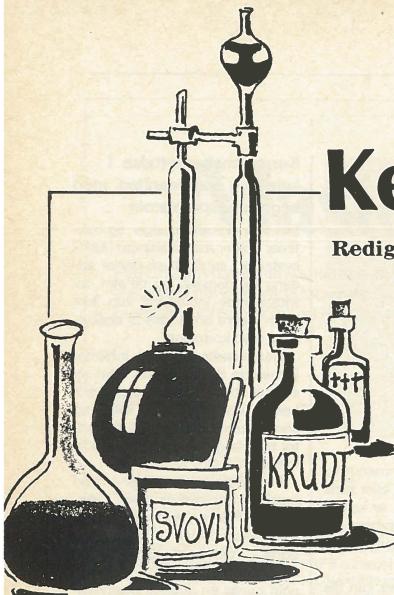
B: Til stempel 2 sættes 50 ml H₂ og til stempel 1 100 ml crackgas. Gassernes blandes og ledes over katalysatoren. Volumen formindskelsen -Delta V_b noteres. C: Til stempel 2 sættes 50 ml buten og til stempel 1 100 ml crackgas. Gasserne blandes og ledes over katalysatoren. - Delta V_c noteres. Måleeksempel: - Delta V_a = 32 ml Hydrogen -Delta V_b = 44 ml Alken -Delta V_c = 33 ml Hydrogen

I dette eksempel er volforholdet H₂/alken/alkan = 32/44/24. Forsøg C har ikke været nødvendigt i dette tilfælde, men gassens sammensætning varierer en del fra forsøg til forsøg.

noter til illustration 1: A: Paraffinolie i rockwool, B: Tørret perlekatalysator D:

Kølet forlag, D: Gasbeholder (plastflaske), E: Klemme F: Spidset glasrør.

Noter til illustration 2: A: Glasrør med Pt-katalysator, B: tregangshane

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

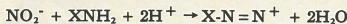
Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Nitrat(III); Nitrit

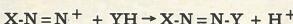
Teori

De seneste års interesse i at kunne påvise små mængder nitrit (nitrat(III), NO_2^-) i fødemidler har gjort det aktuelt at finde et demonstrationsforsøg, der kan vise diazotiseringsmetoden.

Nitrit danner med aminer (XNH_2) diazonium ioner

Diazonium ioner regerer med aminer og phenoler ved en koblingsproses under dannelse af azofarvestoffer

Reagenser

Sulfanilsyre til nitrit bestemmelse. Opløs 0,5 g sulfanilsyre (4-aminobenzensulfonsyre) i en blanding af 15 cm³ konc eddikesyre (iseddike) og 135 cm³ udkøgt vand.
a-naphthylamin til nitrit bestemmelse. Opløs 0,2 g a-naphthylamin (1-amino-naphthalen) i 20 cm³ kogende vand. Den kogende opløsning dekanteres fra eventuelt uoplost stof over i en blanding af 15 cm³ konc eddikesyre (iseddike) og 135 cm³ udkøgt vand.

2 M H_2SO_4
fast 1,3-diamino-benzen (m-phenylenediamin)

Demonstrationsforsøg

To 5-liter bægerglas fyldes op med lunkent vand fra vandhanen. En spatelspids 1,3-diamino-benzen opløses i lidt af svovlsyre i et reagensglas, og opløsningen sættes til det ene bægerglas.

Til det andet bægerglas sættes 10 cm³ af sulfanilsyre opløsningen og 10 cm³ a-naphthylamin opløsning.

Til begge bægerglas sættes nogle korn natriumnitrit (NaNO_2), og indholdet røres om med en glastang.

Efter nogen tid vil opløsningen i det første bægerglas antage en brun farve og opløsningen i det andet bægerglas en rød farve.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Haraldsen: »Fag Forum». Norsk Lektorlag. Oslo 1976,
 s. 19.

Olie i vand emulsioner med praktiske anvendelser (skønhedscreme)

Den landskendte *KEMIVA* creme fremstilles efter følgende opskrift:

60 g friturefedt	fedtfase
10 g paraffinolie	
10 g stearinlys	vandfase
5 g triethanolamin	
10 g glycerol	vandfase
105 g vand	

Fedtfasen og vandfasen opvarmes til 70°C. Under kraftig omrøring hældes fedtfasen langsomt i vandfasen. Omrøringen fortsættes under afkøling af blandingen. Når temperaturen er under 20°C i emulsionen, tilsættes der perfume og farve efter individuel smag. Emulgatoren er triethanolammonium-stearat, som dannes ved sammenblanding af faserne.

Inspireret af varedeklarationen på Irmalil-produkterne kan man fremstille den mere komplicere creme, *KEMILIL*.

80 g paraffin el. paraffinolie	fedtfase
5 g glyceryl-monostearat	
5 g stearylalkohol	vandfase
10 g stearinlys	
5 g triethanolamin	vandfase
10 g propylenglycol	
85 g vand	

Blandes som nævnt under Kemiva. Emulgatorerne er glyceryl-monostearat, stearylalkohol samt triethanolammonium-stearat, som dannes ved blandingen.

Begge emulsioner er O/V (olie i vand emulsioner).

Peter Norrild

Nitrat (III); Nitrit

dansk kemi vol 61 iss 2 p 62

Teori

De seneste års interesse i at kunne påvise små mængder nitrit (nitrat(III), NO₂⁻) i fødemidler har gjort det aktuelt at finde et demonstrationsforsøg, der kan vise diazoteringsmetoden. Nitrit danner med aminer (XNH₂) diazonium ioner

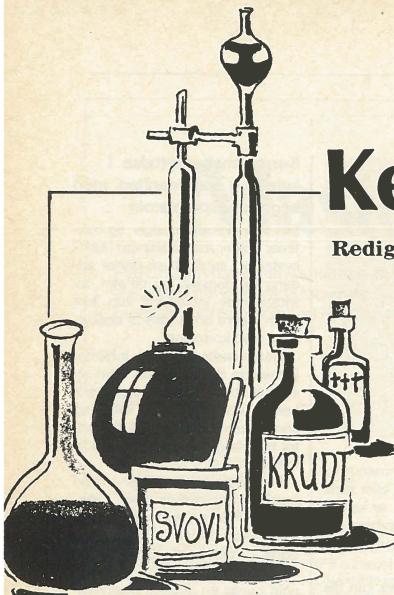

Diazonium ioner reagerer med aminer og phenoler ved en koblingsproces under dannelse af azofarvestoffer X-N=N⁺ + YH → X-N=N-Y + H⁺

Reagenser Sulfanilsyre til nitrit bestemmelse. Opløs 0,5 g sulfanilsyre (4-aminobenzensulfon) i en blanding af 15 cm³ konc eddikesyre (iseddike) og 135 cm³ udkogt vand. a-naphthylamin til nitrit bestemmelse. Opløs 0,2 g a-naphthylamin (1-amino-naphthalen) i 20 cm³ kogende vand. Den kogende opløsning dekanteres fra eventuelt uopløst stof over i en blanding af 15 cm³ konc eddikesyre (iseddike) og 135 cm³ udkogt vand. 2 M H₂SO₄ fast 1,3-diamino-benzen (m-phenylenediamin)

Demonstrationsforsøg To 5-liter bægerglas fyldes op med lunkent vand fra vandhanen. En spatelspids 1,3-diamino-benzen opløses i lidt af svovlsyre i et reagensglas, og opløsningen sættes til det ene bægerglas. Til det andet bægerglas sættes 10 cm³ af sulfanilsyre opløsningen og 10 cm³ a-naphthylamin opløsning. Til begge bægerglas sættes nogle korn natriumnitrit (NaNO₂) og indholdet røres om med en glasstang. Efter nogen tid vil opløsningen i det første bægerglas antage en brun farve og opløsningen i det andet bægerglas en rød farve.

Forfatter: Ole Bostrup. Litteratur: H. Haraldsen: "Fag Forum". Norsk Lektorlag. Oslo 1976, s. 19.

Kemiske småforsøg

Redigeret af Ole Bostrup

Kender De et sjovt forsøg?

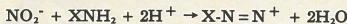
Så send en kort beskrivelse til Dansk Kemi, Skelbækgade 4, 1717 København V:

Nitrat(III); Nitrit

Teori

De seneste års interesse i at kunne påvise små mængder nitrit (nitrat(III), NO_2^-) i fødemidler har gjort det aktuelt at finde et demonstrationsforsøg, der kan vise diazotiseringsmetoden.

Nitrit danner med aminer (XNH_2) diazonium ioner

Diazonium ioner regerer med aminer og phenoler ved en koblingsproses under dannelse af azofarvestoffer

Reagenser

Sulfanilsyre til nitrit bestemmelse. Opløs 0,5 g sulfanilsyre (4-aminobenzensulfonsyre) i en blanding af 15 cm³ konc eddikesyre (iseddike) og 135 cm³ udkøgt vand.
a-naphthylamin til nitrit bestemmelse. Opløs 0,2 g a-naphthylamin (1-amino-naphthalen) i 20 cm³ kogende vand. Den kogende opløsning dekanteres fra eventuelt uoplost stof over i en blanding af 15 cm³ konc eddikesyre (iseddike) og 135 cm³ udkøgt vand.

2 M H_2SO_4
fast 1,3-diamino-benzen (m-phenylenediamin)

Demonstrationsforsøg

To 5-liter bægerglas fyldes op med lunkent vand fra vandhanen. En spatelspids 1,3-diamino-benzen opløses i lidt af svovlsyre i et reagensglas, og opløsningen sættes til det ene bægerglas.

Til det andet bægerglas sættes 10 cm³ af sulfanilsyre opløsningen og 10 cm³ a-naphthylamin opløsning.

Til begge bægerglas sættes nogle korn natriumnitrit (NaNO_2), og indholdet røres om med en glastang.

Efter nogen tid vil opløsningen i det første bægerglas antage en brun farve og opløsningen i det andet bægerglas en rød farve.

Ole Bostrup

Litteratur: H. Haraldsen: »Fag Forum». Norsk Lektorlag. Oslo 1976,
 s. 19.

Olie i vand emulsioner med praktiske anvendelser (skønhedscreme)

Den landskendte *KEMIVA* creme fremstilles efter følgende opskrift:

60 g friturefedt	fedtfase
10 g paraffinolie	
10 g stearinlys	vandfase
5 g triethanolamin	
10 g glycerol	vandfase
105 g vand	

Fedtfasen og vandfasen opvarmes til 70°C. Under kraftig omrøring hældes fedtfasen langsomt i vandfasen. Omrøringen fortsættes under afkøling af blandingen. Når temperaturen er under 20°C i emulsionen, tilsættes der perfume og farve efter individuel smag. Emulgatoren er triethanolammonium-stearat, som dannes ved sammenblanding af faserne.

Inspireret af varedeklarationen på Irmalil-produkterne kan man fremstille den mere komplicere creme, *KEMILIL*.

80 g paraffin el. paraffinolie	fedtfase
5 g glyceryl-monostearat	
5 g stearylalkohol	vandfase
10 g stearinlys	
5 g triethanolamin	vandfase
10 g propylenglycol	
85 g vand	

Blandes som nævnt under Kemiva. Emulgatorerne er glyceryl-monostearat, stearylalkohol samt triethanolammonium-stearat, som dannes ved blandingen.

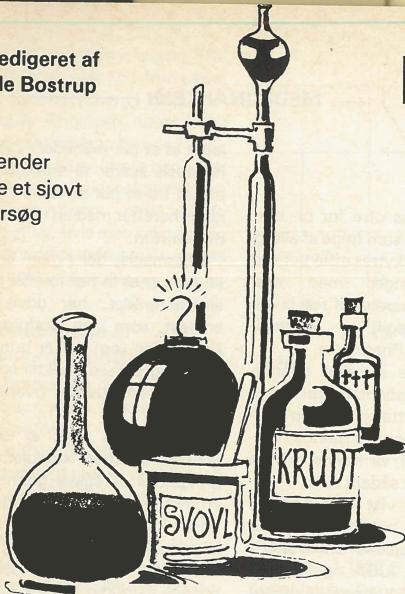
Begge emulsioner er O/V (olie i vand emulsioner).

Peter Norrild

nr to

Redigeret af
Ole Bostrup

Kender
De et sjovt
forsøg

Send det til Dansk Kemi,
Dronninggårdssallé 60, 2840 Holte

Reaktionen mellem nitrogenoxid og carbondisulfid

Teori

Carbondisulfid kan oxideres af nitrogenoxid under fri-gørelse af energi. Det følgende forsøg er oprindeligt ud-tænkt af Berzelius (1825), men er senere omformet af Le Chatelier.

Fremgangsmåde

Et kraftigt glasrør, ca. 5 cm i diameter, 1,5 m langt og for-synt med en gummidprop fyldes med nitrogenoxid over vand og lukkes med en anden gummidprop. Der må helst ikke være vand i røret. Nogle cm^3 carbondisulfid tilsættes og bringes til at fordampe ved at ryste røret. Røret anbringes

lodret, den øverste prop fjernes, og indholdet antændes. Forbrændingen, der sker med en intensiv blå flamme (bånd-spektret af S) forløber uden støj indtil midten af røret, hvorefter der høres et fløjt, og en detonationsbølge sætter ind. En perspex skærm bør placeret mellem rørets nedre del og publikum. Detonationsbølgens natur er ikke fuldt forstået, men det kan nævnes, at medens normale forbrændingshastigheder er 30-40 km/time, er hastigheden i detonationsbølgen 10.000 km/time.

S. E. Harnung

Kemiske småforsøg

Knaldgas-ekspllosion uden risiko

Til demonstration af, at blandinger af hydrogen og oxygen eksploderer ved antændelse, har man sådvanligvis brugt det såkaldte eudiometerrør, fremstillet af tykvægget glas eller, i nyere udgaver, af plastik.

Da knaldgas-ekspllosionen er meget voldsom, bør man holde sig langt fra det stokiometriske forhold, f.eks. foreslås en blanding af 8 ml H_2 og 16 ml O_2 .

Alligevel giver det et ordentligt ryk i røret, og det kan evt. sprænges, hvorfor det tilrådes at dække det med et håndklæde inden antændelsen. Det tager jo lidt af fornøjelsen fra tilskuerne! Apparatet koster nogle hundrede kroner, men så er der også mulighed for at måle de forbrugte gasmængder og for at se de vanddråber, der er dannet i røret.

Vil man nøjes med at demonstrere reaktionen kvalitativt, kan det gøres på en meget billig, simpel og ufarlig, men alligevel ganske effektiv måde ved brug af en lille, f.eks. 10 ml, plasticsprøje (injektionssprøje uden nål).

Fra hydrogenflasken eller fra en urinpose med hydrogen fyldes sprøjen op. Sørg for, at det virkelig er hydrogen og ikke luft fra slangerne! Stemplet trykkes tilbage, så der er ca. 6,5 ml H_2 i sprøjen, og man holder en finger på spidsen, så det ikke stikker af. Nu fyldes sprøjen på samme måde helt op med ca. 3,5 ml oxygen.

Med fingeren for mundingen vender man den nogle gange, så de to gasser blædes (vigtigt!). Derpå dypes sprøtespidsen i lidt sæbe- eller sulfopløsning, og med et let tryk på stemplet frembringer man en lille boble på spidsen.

Sprøjen fastgøres med spidsen nedad i en stativklemme, og en flamme føres hen til sæbeboden. Ledsaget af et ordentligt knald slýnges stemplet nu op i loftet. Skulle det lille, lette plastic-stemplet derefter falde ned mellem tilskuerne, sker der ingen som helst skade ved det. Sprøjen vil normalt være ubeskadiget og kunne bruges igen.

H. C. Helt

Galvaniske elementer

Tag en citron, æble eller anden frugt. Sæt to galvaniserede sørøm ind i frugten. Mål spændingsforskellen med et følsomt voltmeter. Intet udslag.

Gentag forsøget med to kobbertræde indsat i frugten. Intet udslag.

Gentag forsøget med ét galvaniseret sørøm og én kobbertræd. Udslag.

Jann Kvalö, der har fremdraget dette forsøg beretter, at man med succes kan benytte sådanne galvaniske elementer, når man skal demonstrere serie- og parallelkobling.

Ole Bostrup

Litteratur:
J. Kvalö. Skolforum. Oslo. 16 (1977) 783.

Reaktionen mellem nitrogenoxid og carbondisulfid

Dansk Kemi 62, 3, 1981, p. 70

Forfatter: S. E. Harnung

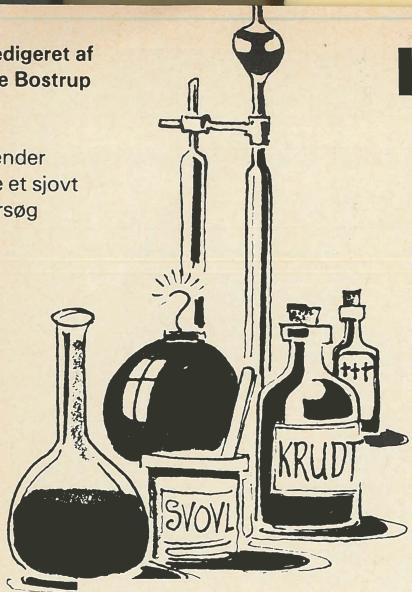
Teori carbondisulfid kan oxideres af nitrogenoxid under frigørelse af energi. Det efterfølgende forsøg er oprindeligt udtænkt af Berzelius (1825), men er senere omformet af Le Chatelier.

Fremgangsmåde

Et kraftigt glasrør, ca. 5 cm i diameter, 1,5 m langt og forsynet med en gummiprop fyldes med nitrogenoxid over vand og lukkes med en anden gummiprop. Der må helst ikke være vand i røret. Nogle cm³ carbondisulfid tilskættes og bringes til at fordampe ved at ryste røret. Røret anbringes lodret, den øverste prop fjernes, og indholdet antændes. Forbrændingen, der sker med en intensiv blå flamme (båndspektret af S) forløber uden støj indtil midten af røret, hvorefter der høres et fløjt, og en detonationsbølge sætter ind. En perspex skærm bør placeres mellem rørets nedre del og publikum. detonationsbølgens natur er ikke fuldt forstået, men det kan nævnes, at medens normale forbrændingshastigheder er 30-40 km/time, er hastigheden i detonationsbølgen 10.000 km/time.

Redigeret af
Ole Bostrup

Kender
De et sjovt
forsøg

Send det til Dansk Kemi,
Dronninggårdssallé 60, 2840 Holte

Phosphorescens

Teori

Et phosphorecerende stof er et stof, som, når det belyses, udsender lys af en anden farve end det indfaldende. Efter at belysningen er ophørt, vedbliver stoffet endnu nogen tid at lyse.

Strontiumsulfid kan fremstilles af strontiumcarbonat og svovl.
 $16 \text{ SrCO}_3 + 3\text{S}_8 \rightarrow 16\text{SrS} + 8\text{SO}_2 + 16\text{CO}_2$.
Ved en passende iblanding af kalium og mangan forbindelser er strontiumsulfid phosphorescerende.

Fremgangsmåde

10 g strontiumcarbonat (0,068 mol SrCO_3), 10 g svovlpulver (0,039 mol S_8), 0,05 g kaliumchlorid (0,0007 mol KCl) og 0,04 g mangan (II)-chlorid tetrahydrat (0,0002 mol $\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) pulveriseres og blændes i en morter.

Blandingen overføres til en procelænsdigel med låg, som herefter i 30 minutter opvarmes i stinkskab over en bunsenbrænder (ved ca. 800°C).

Ole Bostrup

HENSCHEL kedler

Nye og brugte dampkedler på lager. Varmoliekedler. Projektering, installation, service reparation, reservedele.

BOURVANIL COMPAGNIET

Avedøreholmen 66, 2650 Hvidovre

(01) 781755

Kemiske småforsøg

Perspex i gummitilstand

af Ole Kramer, H.C. Ørsted Institutet

En plexiglasstang, ca 30 cm lang, holdes i den ene ende og opvarmes over en bunsenbrænder med trådnet.

Efter et stykke tid synker den frie ende, fordi materialet bliver blødt, **termoplastisk**.

Efter yderligere opvarming kan man ved at trække i begge ender vise, at **gummitilstanden** er nået.

Bemærk, at perspex ikke er krydsbundet, og det vil derfor gå i stykker hvis det holdes strakt for længe.

Litteratur:

1. O. Kramer. Dansk Kemi. (1981) 113
2. L. Mandelkern: »An Introduction to Macromolecules«. Springer. Ny 1972.

Tyndall-effekt

af Ole Bostrup

Indledning

I denne serie småforsøg er tidligere omtalt, hvorledes man kan demonstrere Tyndall-effekt ved hjælp af mælk i vand.

I det følgende gengives den klassiske opskrift, hvor fænomenet demonstreres ved hjælp af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spredte Tyndall-lys blåt.

g sodiumthiosulfat pentahydrat ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) i 700 cm^3 vand. Til denne væske sættes 5 cm^3 konc saltsyre.

I købet af ca 30 sekunder begynder dannelsen af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spredte Tyndall-lys blåt.

Efter ca 5 minutter forsvinder effekten, idet der er dannet for meget svovl.

Litteratur:

1. O. Bostrup. Dansk Kemi (1981) 132
2. E.K. Bacon. J. Chem. Ed. 25(1948) 251
3. H.N. Aleya & F.B. Dutton: »Tested Demonstrations in Chemistry«. Easton 1960, s. 81.

Annoder 02-42 22 96

Phosphorescens

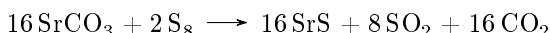
1981-62-9-226

Ole Bostrup

Teori

Et phosphorecerende stof er et stof, som, når det belyses, udsender lys af en anden farve end det indfaldende. Efter at belysningen er ophört, vedbliver stoffet endnu nogen tid at lyse.

Strontiumsulfid kan fremstilles af strontiumcarbonat og svovl.

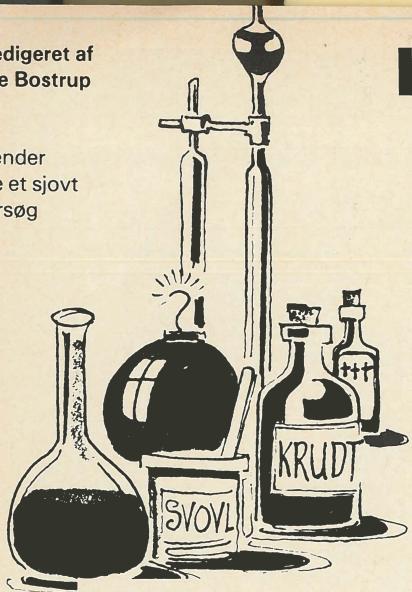
Ved en passende iblanding af kalium og mangan forbindelser er strontiumsulfid phosphorescerende.

Fremgangsmåde

10 g strontiumcarbonat (0,068 mol SrCO_3), 10 g svovlpulver (0,039 mol S_8), 0,05 g kaliumchlorid (0,0007 mol KCl) og 0,4 g mangan (II)- chlorid tetrahydrat (0,0002 mol $\text{MnCl}_2 \cdot 4 \text{H}_2\text{O}$) pulveriseres og blandes i en morter. Blandingen overføres til en porcelænsdigel med låg, som herefter i 30 minutter opvarmes i stinkskab over en bunsenbrænder (ved ca. 800 gradtegn C).

Redigeret af
Ole Bostrup

Kender
De et sjovt
forsøg

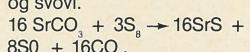
Send det til Dansk Kemi,
Dronninggårdssallé 60, 2840 Holte

Phosphorescens

Teori

Et phosphorecerende stof er et stof, som, når det belyses, udsender lys af en anden farve end det indfaldende. Efter at belysningen er ophørt, vedbliver stoffet endnu nogen tid at lyse.

Strontiumsulfid kan fremstilles af strontiumcarbonat og svovl.

Ved en passende iblanding af kalium og mangan forbindelser er strontiumsulfid phosphorescerende.

Fremgangsmåde

10 g strontiumcarbonat (0,068 mol SrCO_3), 10 g svovlpulver (0,039 mol S_8), 0,05 g kaliumchlorid (0,0007 mol KCl) og 0,04 g mangan (II)-chlorid tetrahydrat (0,0002 mol $\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) pulveriseres og blændes i en morter.

Blandingen overføres til en procelænsdigel med låg, som herefter i 30 minutter opvarmes i stinkskab over en bunsenbrænder (ved ca. 800°C).

Ole Bostrup

HENSCHEL kedler

Nye og brugte dampkedler på lager. Varmoliekedler. Projektering, installation, service reparation, reservedele.

BOURVANIL COMPAGNIET

Avedøreholmen 66, 2650 Hvidovre

(01) 781755

Kemiske småforsøg

Perspex i gummitilstand

af Ole Kramer, H.C. Ørsted Institutet

En plexiglasstang, ca 30 cm lang, holdes i den ene ende og opvarmes over en bunsenbrænder med trådnet.

Efter et stykke tid synker den frie ende, fordi materialet bliver blødt, **termoplastisk**.

Efter yderligere opvarmning kan man ved at trække i begge ender vise, at **gummitilstanden** er nået.

Bemærk, at perspex ikke er krydsbundet, og det vil derfor gå i stykker hvis det holdes strakt for længe.

Litteratur:

1. O. Kramer. Dansk Kemi. (1981) 113
2. L. Mandelkern: »An Introduction to Macromolecules«. Springer. Ny 1972.

Tyndall-effekt

af Ole Bostrup

Indledning

I denne serie småforsøg er tidligere omtalt, hvorledes man kan demonstrere Tyndall-effekt ved hjælp af mælk i vand.

I det følgende gengives den klassiske opskrift, hvor fænomenet demonstreres ved hjælp af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spreder Tyndall-lys blåt.

g sodiumthiosulfat pentahydrat ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) i 700 cm^3 vand. Til denne væske sættes 5 cm^3 konc saltsyre.

I købet af ca 30 sekunder begynder dannelsen af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spreder Tyndall-lys blåt.

Efter ca 5 minutter forsvinder effekten, idet der er dannet for meget svovl.

Litteratur:

1. O. Bostrup. Dansk Kemi (1981) 132
2. E.K. Bacon. J. Chem. Ed. 25(1948) 251
3. H.N. Aleya & F.B. Dutton: »Tested Demonstrations in Chemistry«. Easton 1960, s. 81.

Annoder 02-42 22 96

Perspex i gummitilstand

Dansk Kemi 62, 3, 1981, p. 70

Ole Kramer, H.C. Ørsted Institutet

En plexiglasstang, ca 30 cm lang, holdes i den ene ende og opvarmes over en bunsenbrænder med trådnet. Efter et stykke tid synker den frie ende, fordi materialet bliver blødt, **termoplastiks** Efter yderligere opvarmning kan man ved at trække i begge ender vise, at gummitilstanden er nået.

Bemærk at perspex ikke er krydsbundet, og det vil derfor gå i stykker hvis det holdes strakt for længe.

Litteratur: 1. O. Kramer. Dansk Kemi, (1981) 113 2. L. Mandelkern: "An Introduction to Macromolecules". Springer, Ny 1972.

Redigeret af
Ole Bostrup

Kender
De et sjovt
forsøg

Send det til Dansk Kemi,
Dronninggårdssallé 60, 2840 Holte

Phosphorescens

Teori

Et phosphorecerende stof er et stof, som, når det belyses, udsender lys af en anden farve end det indfaldende. Efter at belysningen er ophørt, vedbliver stoffet endnu nogen tid at lyse.

Strontiumsulfid kan fremstilles af strontiumcarbonat og svovl.
 $16 \text{ SrCO}_3 + 3\text{S}_8 \rightarrow 16\text{SrS} + 8\text{SO}_2 + 16\text{CO}_2$.
Ved en passende iblanding af kalium og mangan forbindelser er strontiumsulfid phosphorescerende.

Fremgangsmåde

10 g strontiumcarbonat (0,068 mol SrCO_3), 10 g svovlpulver (0,039 mol S_8), 0,05 g kaliumchlorid (0,0007 mol KCl) og 0,04 g mangan (II)-chlorid tetrahydrat (0,0002 mol $\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) pulveriseres og blændes i en morter.

Blandingen overføres til en procelænsdigel med låg, som herefter i 30 minutter opvarmes i stinkskab over en bunsenbrænder (ved ca. 800°C).

Ole Bostrup

HENSCHEL kedler

Nye og brugte dampkedler på lager. Varmoliekedler. Projektering, installation, service reparation, reservedele.

BOURVANIL COMPAGNIET
Avedøreholmen 66, 2650 Hvidovre
(01) 781755

Kemiske småforsøg

Perspex i gummitilstand

af Ole Kramer, H.C. Ørsted Institutet

En plexiglasstang, ca 30 cm lang, holdes i den ene ende og opvarmes over en bunsenbrænder med trådnet.

Efter et stykke tid synker den frie ende, fordi materialet bliver blødt, **termoplastisk**.

Efter yderligere opvarmning kan man ved at trække i begge ender vise, at **gummitilstanden** er nået.

Bemærk, at perspex ikke er krydsbundet, og det vil derfor gå i stykker hvis det holdes strakt for længe.

Litteratur:

1. O. Kramer. Dansk Kemi. (1981) 113
2. L. Mandelkern: »An Introduction to Macromolecules«. Springer. Ny 1972.

Tyndall-effekt

af Ole Bostrup

Indledning

I denne serie småforsøg er tidligere omtalt, hvorledes man kan demonstrere Tyndall-effekt ved hjælp af mælk i vand.

I det følgende gengives den klassiske opskrift, hvor fænomenet demonstreres ved hjælp af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spredte Tyndall-lys blåt.

g sodiumthiosulfat pentahydrat ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) i 700 cm^3 vand. Til denne væske sættes 5 cm^3 konc saltsyre.

I købet af ca 30 sekunder begynder dannelsen af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spredte Tyndall-lys blåt.

Efter ca 5 minutter forsvinder effekten, idet der er dannet for meget svovl.

Litteratur:

1. O. Bostrup. Dansk Kemi (1981) 132
2. E.K. Bacon. J. Chem. Ed. 25(1948) 251
3. H.N. Aleya & F.B. Dutton: »Tested Demonstrations in Chemistry«. Easton 1960, s. 81.

Annoder 02-42 22 96

Tyndall-effekt

Dansk Kemi 62, 9, 1981, p. 226

Ole Bostrup

Indledning I denne serie småforsøg er tidligere omtalt, hvorledes man kan demonstrere Tyndall-effekt ved hjælp af mælk i vand. I det følgende gengives den klassiske opskrift, hvor fænomenet demonstreres ved hjælp af kolloidt svovl, der dannes ved at sætte saltsyre til natriumthiosulfat

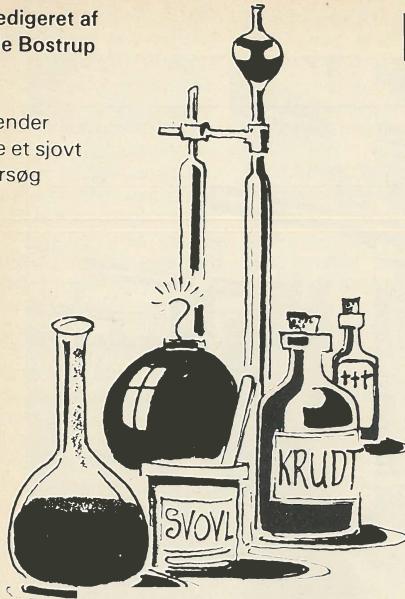
$$\text{S}_2\text{O}_3 + 2\text{H}^+ \longrightarrow \text{S} + \text{H}_2\text{SO}_3$$

Fremgangsmåde Som lyskilde benyttes en stavlygte eller et lysbilledeapparat. Lyset sendes gennem et 1 liter bægerglas og opfanges på en hvid væg eller skærm. I bægerglasset opløses 5 g natriumthiosulfat pentahydrat ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5 \text{H}_2\text{O}$) i 700 cm³ vand. Til dene væske sættes 5 cm³ konc saltsyre. I købet af ca 30 sekunder begynder dannelsen af kolloidt svovl. Lyspletten på skærmen bliver rød, og det spredte Tyndall-lys blåt. Efter ca 5 minutter forsvinder effekten, idet der er dannet for meget svovl.

Litteratur: 1. O. Bostrup. Dansk Kemi (1981) 132 2. E.K. Bacon. J.Chem.Ed. 25(1948)251 3. H.N. Alyea & F.B. Dutton: "Tested Demonstrations in Chemistry". Easton 1960, s. 81.

Redigeret af
Ole Bostrup

Kender
De et sjovt
forsøg

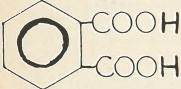

Send det til Dansk Kemi,
Dronninggårdssallé 60, 2840 Holte

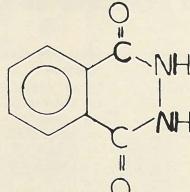
Kemoluminescens

Teori

Kemiske processer, der foregår under lysudvikling, uden at temperaturen ligger over omgivelsernes, siges at foregå under kemoluminescens.

Phthalsyre, (1,2-benzendicarboxylsyre) danner med hydrazin stoffet phthalsyrehydrazid (1,4-dioxo-1,2,3,4-tetrahydrophthalazin), der også kaldes lumínl.

Luminol kan oxideres af hydrogenperoxid, men hastigheden for denne proces er lille. Derfor bruger man kaliumhexacyanoferrat (III) som katalysator.

Ved oxidationen fremkommer exiterende radikaler, som henfalder under blåt lys.

Fremgangsmåde

Et 2-liter cylinderglas fyldes med en ca. 10% opløsning af hydrogenperoxid (H_2O_2). Der tilstsættes et par spatler

Ole Bostrup &
Jørgen F. Petersen

Litteratur: F. Kenny & R. B. Kintz: Analytical Chemistry. 23 (1951) 339.

Kemiske småforsøg

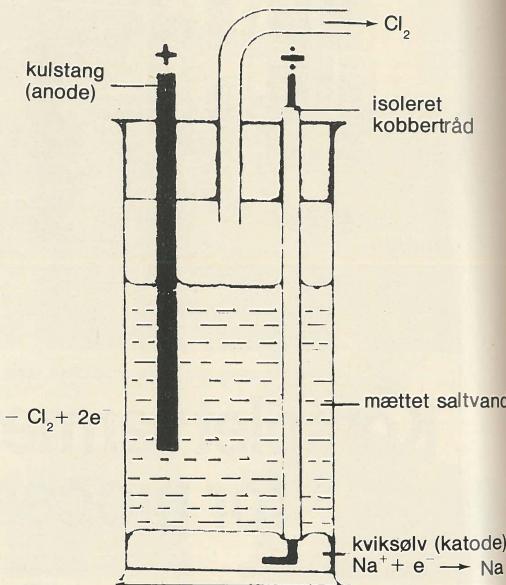
Elektrolyse af NaCl

Elektrolysen af NaCl foregår på Dansk Sojakagefabrik efter en metode, hvis princip kan illustreres med følgende forsøg.

Fremstilling af en chloralkali-elektrolysecelle

I et 250 ml cylinderglas hældes lidt kviksølv. Glasset

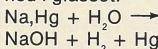
fyldes næsten med en mættet opløsning af NaCl og lukkes med en prop, hvori der er anbragt en kulstang, et glasrør og en isoleret kobber-ledning, der er afisoleret i den ende, der stikker ned i kviksølvet. Se tegningen.

Trin 1. Kulelektronen forbindes med plus-polen på en 6 V spændingskilde. Kobbertråden (d.v.s. kviksølvelektronen) forbinder med minus. Der ses straks en chlorudvikling på kulstangen. (På grund af stor strømtæthed dannes der også lidt hydrogen på kviksølvooverfladen).

Trin 2. Efter 10 min.'s forløb fjernes spændingskilden og proppen tages ud. Saltvandet dekanteres forsigtigt fra og erstattes af rent vand. Den dannede forbindelse af Na og Hg, som kal-

des Na-amalgam reagerer med vand, når der hældes nogle stykker af en kulstang ned i glasset.

Der frigøres hydrogen under dannelse af NaOH. Trin 1 og 2 køres på fabrikken kontinuerligt, idet kviksølvet flyder rundt i et kredsløb. Gem kviksølvet til »næste gang« i en lukket polyethylenflaske.

Litteratur: L. Engels & P. Norrild: »Lærervejledning til Stoffer i hverdagen«. Spørg Naturaen 6. Gyldendal Kbh. 1980.

Elektrolyse af NaCl

1981-62-8 190

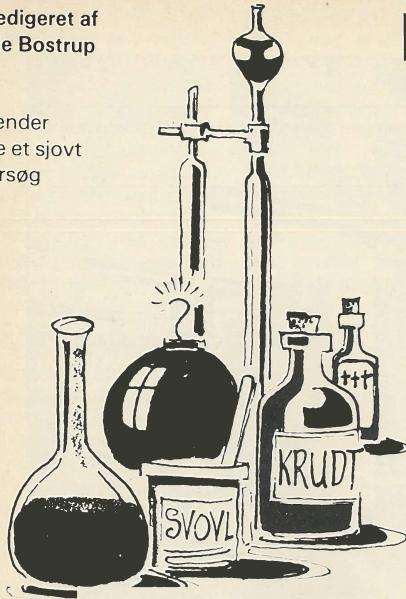
Elektrolysen af NaCl foregår på Dansk Sojakagefabrik efter en metode, hvis princip kan illustreres med følgende forsøg. Fremstilling af en chlor-alkali-elektrolysecelle. I et 250 ml cylinderglas hældes lidt kviksølv. Glasset fyldes næsten med en mættet opløsning af NaCl og lukkes med en prop, hvori der er anbragt en kulstang, et glasrør og en isoleret kobberledning, der er afisoleret i den ende, der stikker ned i kviksølvet. Se tegningen.

OG HER SKAL VI SÅ HAVE INDSAT EN ILLUSTRATION

Trin 1. Kulelektroden forbides med plus-polen på en 6 V spændingskilde.

Redigeret af
Ole Bostrup

Kender
De et sjovt
forsøg

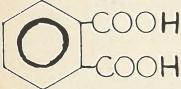

Send det til Dansk Kemi,
Dronninggårdssallé 60, 2840 Holte

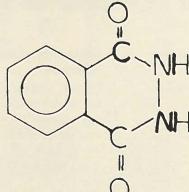
Kemoluminescens

Teori

Kemiske processer, der foregår under lysudvikling, uden at temperaturen ligger over omgivelsernes, siges at foregå under kemoluminescens.

Phthalsyre, (1,2-benzendicarboxylsyre) danner med hydrazin stoffet phthalsyrehydrazid (1,4-dioxo-1,2,3,4-tetrahydrophthalazin), der også kaldes lumínl.

Luminol kan oxideres af hydrogenperoxid, men hastigheden for denne proces er lille. Derfor bruger man kaliumhexacyanoferrat (III) som katalysator.

Ved oxidationen fremkommer exiterende radikaler, som henfalder under blåt lys.

Fremgangsmåde

Et 2-liter cylinderglas fyldes med en ca. 10% opløsning af hydrogenperoxid (H_2O_2). Der tilstsættes et par spatler

luminol, og der røres rundt, til alt er oplost. Derefter tilstsættes der base, til pH er mellem 12 og 13.

Tilskuerne samles om glasset, og der mørklægges.

Et par store krystaller af kaliumhexacyanoferrat(III) ($K_4[Fe(CN)_6]$) tilstsættes.

Ole Bostrup &
Jørgen F. Petersen

Litteratur: F. Kenny & R. B. Kintz: Analytical Chemistry. 23 (1951) 339.

Kemiske småforsøg

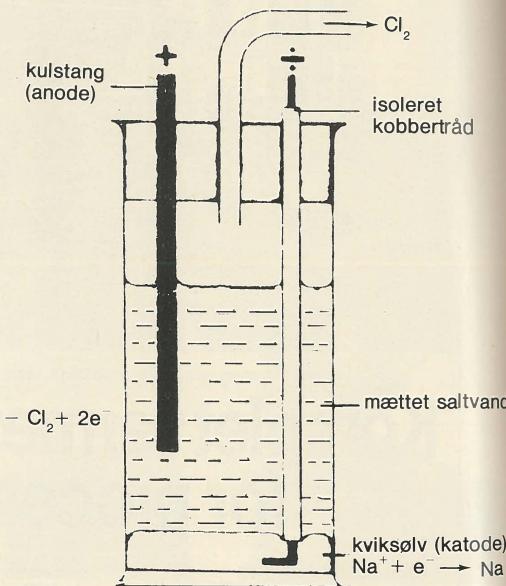
Elektrolyse af NaCl

Elektrolysen af NaCl foregår på Dansk Sojakagefabrik efter en metode, hvis princip kan illustreres med følgende forsøg.

Fremstilling af en chloralkali-elektrolysecelle

I et 250 ml cylinderglas hældes lidt kviksølv. Glasset

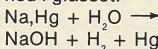
fyldes næsten med en mættet opløsning af NaCl og lukkes med en prop, hvori der er anbragt en kulstang, et glasrør og en isoleret kobber-ledning, der er afisoleret i den ende, der stikker ned i kviksølvet. Se tegningen.

Trin 1. Kulelektronen forbindes med plus-polen på en 6 V spændingskilde. Kobbertråden (d.v.s. kviksølvelektronen) forbinder med minus. Der ses straks en chlorudvikling på kulstangen. (På grund af stor strømtæthed dannes der også lidt hydrogen på kviksølvooverfladen).

Trin 2. Efter 10 min.'s forløb fjernes spændingskilden og proppen tages ud. Saltvandet dekanteres forsigtigt fra og erstattes af rent vand. Den dannede forbindelse af Na og Hg, som kal-

des Na-amalgam reagerer med vand, når der hældes nogle stykker af en kulstang ned i glasset.

Der frigøres hydrogen under dannelse af NaOH. Trin 1 og 2 køres på fabrikken kontinuert, idet kviksølvet flyder rundt i et kredsløb. Gem kviksølvet til »næste gang« i en lukket polyethylenflaske.

Litteratur: L. Engels & P. Norrild: »Lærervejledning til Stoffer i hverdagen«. Spørg Naturaen 6. Gyldendal Kbh. 1980.

1981-62-8 192

Ikke elektrolyse ting.

Bittermandelolie

Af Ole Bostrup

Nogle dråber bittermandelolie (bemærk duften af mandler) hældes på en glasplade, der befinner sig på en tændt overheadprojektor. Billedet af dråben fokuseres på et lærræd.

Efter få minutters forløb kan man se, at der af olien dannes et fast stof. Efter en time er al oleje omdannet til et krystallinsk hvidt stof. Samtidig er lugten af mandler forsvundet [2].

Opdagelseshistorie

I det Kongelige Videnskabernes Selskab holdt professor H.A. Vogel i Berlin 1817 foredrag om en række kemiske forsøg, han havde udført med bitre mandler. Han havde knust dem til et pulver og derefter hældt vand på.

Blandingen havde haft underkastet en destillation. I forlaget, der var kølet med sne, fik han opsamlet en blanding af en oleje og vand. Da væsken ikke var blandbare, var det ikke svært at skille den tungerede oleje fra det lettere vand. Olien fik naturligt nok navnet bittermandelolie.

Vogel udførte en række forsøg med bittermandelolie. Han var især stolt af at have opdaget, at bittermandelolie ved at henligge i luften utsættes for lys blev til et krystallinsk stof [1].

Benzoesyre

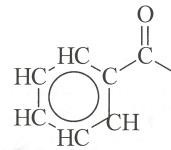
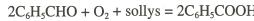
Carl Heinrich Stange viste i 1823, at det hvide krystallinske stof, der dannedes af bittermandelolen, var benzoesyre.

Justus von Liebig og Friedrich Wöhler blev interesserede i det åbenbare slægtskab mellem bittermandelolie og benzoesyre. I 1832 begyndede de i Giessen at udføre en række forsøg, der viste, at der eksisterede en hel klasse af stoffer, der tilhørte samme familie.

Ikke blot bittermandelolen men også benzoylchlorid, benzoylbromid, benzamid og benzoysulfid indeholder den samme gruppe af atomer, som fik navnet benzoil [3].

Modern beskrivelse

Bittermandelolie er benzaldehyd C_6H_5CHO . Det faste stof, der dannes, er benzoesyre C_6H_5COOH . Vogels forsøg, der i forenklet form er beskrevet ovenfor, kan beskrives ved reaktionsskemaet

Litteratur

1. H.A. VOGEL 1817: Versuche über die bittern Mandeln. *J. Chemie und Physik* 20: 59-74.
2. O. BOSTRUP; P. KJELDSEN 1993: *Organisk kemiske reaktioner* (Herning: Systime): 39.
3. W. SYKUBA 1981: *Der historische Weg der Chemie* 2 (Leipzig: VEB): 44

Vægt%	Massefylde (g/mL)	C_{NaCl} (g/L)	C_{H_2O} (g/L)	ΔC_{H_2O} (g/L)
4	1,0268	41,072	985,728	(0)
18	1,1319	203,742	928,158	57,570
26	1,1972	311,272	885,928	99,800

første artikel om salt i april), og det må deres osmotiske apparat være gearet til. Nu kan man indvende, at vandgradienten indefra og ud må være ca. 1/3 af saltgradienten udefra og ind (jfr. tabellens tal), men det opvises rigeligt af, at diffusionskoeficienten for vand er en eller to størrelsesordener større end for salt. Det synes jeg, i al beskedenhed, er en mere rimelig forklaring end a)'s afgivelse af ikke-bundet vand.«

Mit forsøg - samt simulering af saltoptaget

Mit saltningsforsøg forløb ikke som herrn Schormüllers som det fremgår af figur 5. På trods af rettidig udvist omhu fik min sild ulivsså underveis, idet der kom en åbning i den ene side. Nogen af maveindholdet kan være svært ud - lagen blev brunlig efterhånden. I hvert fald udeblev den fase, hvor vægten gav sig til at stige igen, om end der var tilløb hertil efter nogen få døgners forløb. En anden mulighed er selvfølgelig, at jeg kan være løbet ind i en anoreksisk sind?

Når nu naturen, det billige skidt, ikke vil makre ret, så må man jo til at modellere i stedet. Det har jeg derfor gjort. I Appendix har jeg vist det ligningssystem, jeg har syslet med for min stakkels sid. Resultatet fremgår af figur 6. Ifølge denne simulering skal der bruges en værdi for D på $10^{-11} \text{ m}^2\text{s}^{-1}$, for tidsforløbet begynder at ligne herrn Schormüllers for 25% saltopløsning (1. serie i diagrammet).

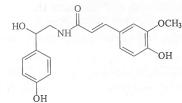
Nyt om...

kræftbekæmpelse

Paul J. Hergenrother har sammen med to studerende på University of Illinois fremstillet det på figuren viste amid. Stoffet synes at være effektivt ved bekæmpelsen af kræft. Det skal kunne dræbe syge celler og skåne rasker.

Bos

2003: Molecule selectively kills cancer cells. *Chemical & Engineering News*. 1. December: 33

SKANLAB

Retsch®
Reproducerbar formaling
og kornstørrelsesanalyse

Tlf. 47 38 10 14 www.skanlab.com

Bittermandelolie

85 nr. 5, s. 46

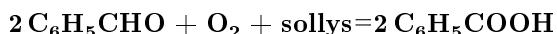
Nogle dråber bittermandelolie (bemærk duften af mandler) hældes på en glasplade, der befinner sig på en tændt overheadprojektor. Billedet af dråben fokuseres på et lærred. Efter få minutters forløb kan man se, at der af olien dannes et fast stof. Efter en time er al olie omdannet til et krystallinsk hvidt stof. Samtidig er lugten af mandler forsvundet [2].

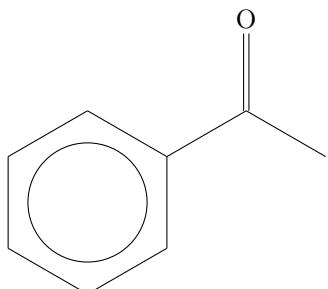
Opdagelseshistorie

I det Kongelige Videnskabernes Selskab holdt professor H.A. Vogel i Berlin 1817 foredrag om en række kemiske forsøg, han havde udført med bitre mandler. Han havde knust dem til et pulver og derefter hældt vand på. Blandingen havde han underkastet en destillation. I forlaget, der var kølet med sne, fik han opsamlet en blanding af en olie og vand. Da væskerne ikke var blandbare, var det ikkesvært at skille den tungere olie fra det lettere vand. Olien fik naturligt nok navnet bittermandelolie. Vogel udførte en række forsøg med bittermandelolie. Han var især stolt af at have opdaget, at bittermandelolie ved at henligge i luften utsat for lys blev til et krystallinsk stof [1].

Benzoesyre Carl Heinrich Stange viste i 1823, at det hvide krystallinske stof, der dannedes af bittermandelolien, var benzoesyre. Justus von Liebig og Friedrich Wöhler blev interesserede i det åbenbare slægtskab mellem bittermandelolie og benzoesyre. I 1832 begyndte de i Giesen at udføre en række forsøg, der viste, at der eksisterede en hel klasse af stoffer, der tilhørte samme familie. Ikke blot bittermandelolien men også benzoylchlorid, benzoylbromid, benzamid og benzoylsulfid indeholdt den samme gruppe af atomer, som fik navnet benzoyl [3].

Moderne beskrivelse Bittermandelolie er benzaldehyd C_6H_5CHO . Det faste stof, der dannes, er benzoesyre C_6H_5COOH . Vogels forsøg, der i forenklet form er beskrevet ovenfor, kan beskrives ved reaktionsskemaet

Litteratur H.A. Vogel, 1817: Versuche über die bittern Mandeln. J.Chemie und Physik 20: 59-74 O.Bostrup, P.Kjeldsen 1993, Organisk kemiske reaktioner (Herning: Systime): 39 W. Strube 1981: Der historische Weg der Chemie 2 (Leipzib: VEB):44

»Bjerrums forsøg«

Af Børge Riis Larsen

Kemikeren Niels Bjerrums navn møder vi i kemilærebøgerne i forbindelse med de såkaldte Bjerrum-diagrammer. Men han har også ophavsmænd til andet. Det var eksempelvis ham, der foreslagde at logaritmene syrestyrkekonstanten K_s til pK_s . Han viste, at aminosyrer eksisterer som amfoioner og dermed har saltka-

Kobber(II)sulfat-vand (1/5) og kobber(II)nitrat-vand (1/3) er begge blå forbindelser, men med forskellige nuancer. Kobber(II)chlorid-vand (1/2) er grøn.

rakter. Desuden begrundede han, at stærke elektrolytter i forbindelse med vandig opløsning er fuldstændig dissocierede i ioner. Det er beskrevet i et kapitel i den netop udkomne bog om Niels Bjerrum [1].

Ved præsentationen heraf den 19.november 2004 på H.C. Ørsted Institutet viste jeg »Bjerrums forsøg«, som beskrives i det følgende.

Som nævnt var det Bjerrum, der fremsatte påstanden om elektrolytternes fuldstændige dissociation. Man har i mange år ment, at det skete ved et kemikermøde i London i 1909; men det skete faktisk året før ved en af de forelæsninger, han holdt i forbindelse med konkurrencen om et professorat i kemi. Her dystede han mod sin gamle skole- og studiekammerat J.N. Brønsted [2].

Påstanden, har Tovborg Jensen skrevet, kan indses at være korrekt blot ved at betragte tre lige fortynede opløsninger af kobber(II)chlorid, kobber(II)sulfat og kobber(II)nitrat og konstatere, at de har helt samme farve. Det må så betyde, at de indeholder samme mængde af samme kobberforbindelse - den friehydratiserede kobber(II)-ion. Bjerrum havde tidligere vist, at to forskellige ioner eller molekyler aldrig blot tilsærmelsesvis har samme farve [3].

Eksperimentelt

Man afvejer

1. 1,25 g (5,0 mmol) kobber(II)sulfat-vand (1/5), CuSO₄·5H₂O
2. 1,21 g (5,0 mmol) kobber(II)nitrat-vand (1/3), Cu(NO₃)₂·3H₂O
3. 0,85 g (5,0 mmol) kobber(II)chlorid-vand (1/2), CuCl₂·2H₂O

Man konstaterer, at de tre forbindelser har forskellige farver.

Dernæst overføres de tre salte til tre 50 mL målekolber, som fyldes til stregen med demineraliseret vand. Man vil nu - efter at det hele er opløst - iagttagge, at de tre opløsninger har præcis samme farve.

Referencer

1. B. Riis Larsen: *Bjerrum og skolen*. I: A. Kildebæk Nielsen (red.): *Niels Bjerrum (1879-1958). Liv og værk*. Udgivet som Historisk-kemiske skrifter nr. 15 af Dansk Selskab for Historisk Kemi (2004).
2. Om deres skoletid i Metropolitanskolen i 1890'erne henviser jeg til mit kapitel *Brønsted, Bjerrum og Metropolitanskolen* p. 30-44 i: B. Riis Larsen (red.): *J.N. Brønsted – en dansk kemiker* udgivet som Historisk-kemiske skrifter nr. 8 af Dansk Selskab for Historisk Kemi (1997).
3. A. Tovborg Jensen: *C. T. Barfoed, Odin T. Christensen og Niels Bjerrum. Tre kemikere ved den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole i København 1858-1949*. I: B. Jerslev (red.): *Kemien i Danmark III. Danske kemikere*. (Kbh. 1968 - Nyt Nordisk Forlag. Arnold Busck).

De tre vandige opløsninger med samme koncentration af den frie hydratiserede kobber(II)-ion har helt samme farve.
Foto: Martin Riis Larsen.

Rietschle Thomas
Vakuumpumper
Lavtrykskompressorer
Sidekanalblæsere
www.rtpumps.dk
e-mail: rtpumpsdk@rtpumps.com
+45 59 44 40 50

SIRE P100 **HEMEL**
Hurtigere end HPLC
Enklere end spectrotometri
En brøkdel af prisen!

www.chemel.com

www.mikrolab.dk
Alt i udstyr og tilbehør til laboratoriet
Vi bygger også kundespecificeret udstyr
Spørg først ML - det betaler sig!
 MIKROLAB AARHUS

"Bjerrums forsøg"

Dansk Kemi 86, 3, 2005, p. 40

Af Børge Riis Larsen

Kemikeren Niels Bjerrums navn møder vi i kemilærebøgerne i forbindelse med de såkaldte Bjerrum-diagrammer. Men han var også ophavsmand til andet. Det var eksempelvis ham, der foreslog at logaritmene syrestyrkekonstanten K_s til pK_s . Han viste at aminosyrer eksisterer som amfoioner og dermed har saltkarakter. Desuden begrundede han, at stærke elektrolytter i fortyndet vandig oplosning er fuldstændig dissocierede i ioner. Det er beskrevet i et kapitel i den netop udkomne bog om Niels Bjerrum [1]. Ved præsentationen heraf den 19. november 2004 på H.C. Ørsted Institutet viste jeg "Bjerrums forsøg", som beskrives i det følgende.

Som nævnt var det Bjerrum, der fremsatte påstanden om elektrolytternes fuldstændige dissociation. Man har i mange år ment, at det skete ved et kemikermøde i London i 1909; men det skete faktisk året før ved en af de forelæsninger, han holdt i forbindelse med konkurrencen om et professorat i kemi. Her dystede han mod sin gamle skole- og studiekammerat J.N. Brønsted [2].

Påstanden, har Tovborg Jensen skrevet, kan indsese at være korrekt blot ved at betragte tre lige fortyndede oplosninger af kobber(II)chlorid, kobber(II)sulfat og kobber(II)nitrat og konstatere, at de har helt samme farve. Det må så betyde, at de indeholder samme mængde af samme kobberforbindelse - den frie hydratiserede kobber(II)-ion. Bjerrum havde tidligere vist, at to forskellige ioner eller molekyler aldrig blot tilnærmelsesvis har samme farve [3].

Eksperimentelt

Man afvejer

1. 1,25 g (5,0 mmol) kobber(II)sulfat-vand (1/5), $\text{CuSO}_4 \cdot 5 \text{H}_2\text{O}$
2. 1,21 g (5,0 mmol) kobber(II)nitrat-vand (1/3), $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 3 \text{H}_2\text{O}$
3. 0,85 g (5,0 mmol) kobber(II)chlorid-vand (1/2), $\text{CuCl}_2 \cdot 2 \text{H}_2\text{O}$

Man konstaterer, at de tre forbindelser har forskellige farver.

Dernæst overføres de tre salte til tre 50 mL målekolber, som fyldes til stregen med demineraliseret vand. Man vil nu - efter at det hele er opløst - iagttagge, at de tre oplosninger har præcis samme farve.

Referencer 1. B. Riis Larsen: Bjerrum og skolen. I A. Kildebæk Nielsen (red.): Niels Bjerrum (1879-1958). Liv og værk. Udgivet som Historisk-kemiske skrifter nr. 15 af Dansk Selskab for Historisk Kemi (2004). 2. Om deres skoletid i Metropolitanskolen i 1890'erne henviser jeg til mit kapitel Brønsted, Bjerrum og Metropolitanskolen p. 30-40 i: B. Riis Larsen (red.): J.N. Brønsted - en dansk kemiker udgivet som Historisk-kemiske skrifter nr. 8 af Dansk Selskab for Historisk Kemi (1997). 3. A. Tovborg Jensen: C.T. Barfoed, Odin T. Christensen og Niels Bjerrum. Tre kemikere ved den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole i København 1858-1949. I: B. Jerslev (red.): Kemien i Danmark III. Danske Kemikere. (Kbh. 1968 - Nyt Nordisk Forlag. Arnold Busck).

Småforsøg med protolytiske reaktioner i vandige saltopløsninger

87 2 18

Saltes reaktion med vand.

De anførte forsøg er en del af en samling, der blev udviklet under ledelse af R.W. Asmussen på Kemisk Laboratorium B på DTU i 1950'erne
Den protolytiske tilstand i opløsninger af salte er bestemt af de tilstede-værende ioners protolytiske karakter.

Ved brug af protolytiske indikatorer kan man danne sig et skøn over vandige saltopløsningers pH-værdi. De protolytiske indikatorer skifter farve i et for hver indikator karakteristisk område.

Forberedelse

Ved forsøgene får man brug for

indikatorer: methylorange · bromthymolblåt · phenolphthalein

salte: jernalun · aluminiumnitrat · natriumchlorid natriumhydrogencarbonat · natriumcarbonat natriumsulfid

Fremgangsmåde

Følgende opløsninger fremstilles:

1. 4 reagensglas fyldes halvt med vand, og 4-5 dråber methylorange tilsættes. Til hvert enkelt glas sættes hhv. én spatelfuld 1) jernalun, 2) aluminiumnitrat, 3) natriumhydrogencarbonat og 4) natriumchlorid.

2. Til 4 reagensglas med vand og 4-5 dråber bromthymolblåt sættes hhv. én spatelfuld 1) aluminiumnitrat, 2) natriumchlorid, 3) natriumhydrogencarbonat og 4) natriumcarbonat.

3. Til 4 reagensglas med vand og 4-5 dråber phenolphthalein sættes hhv. en spatelfuld 1) natriumchlorid, 2) natriumhydrogencarbonat, 3) natriumcarbonat og 4) natriumsulfid.

Litteratur

R.W. Asmussen m.fl. 1955: Vejledning til øvelser i Kemi for M, B og E. Polyteknisk Forening: 47.

Emil Petersen – og et småforsøg

Dansk Kemi 2006, 87(5) p 46

»Kobbersulfat prøves for Jern; 2 Gr. opløses i Vand, der tilsættes lidt Salpetersyre og Opløsningen inddampes. Derefter overmættes den med Ammoniak og fi ltreres; et Indhold af Jern vil da vise sig som en rød-brun Rest af Jerntveiltehydrat paa Filtret«. Ovenstående småforsøg er beskrevet af Emil Petersen og offentliggjort i hans Titreranalytiske Methoder, der udkom i 1905. Emil Petersen blev født den 12. april 1856. Han blev døbt Christian Emil Ulrich Petersen, men undlod altid mellemnavnene og kaldte sig Emil Petersen – så det vil vi også gøre her. Emil Petersen blev optaget på Den Polytekniske Læreanstalt og bestod kandidateksamen i Anvendt Naturvidenskab i 1879. Han var derefter en kort tid ansat ved Elghammars Järnvärk i Småland, hvor han udarbejdede en metode til fremstilling af vanadiumpræparerter af slaggen fra malm fra Taberg. Han rejste tilbage til Danmark og bestod studenteksamen i 1881. I 1888 blev han dr.phil. på afhandlingen Vanadinet og dets nærmeste Analoger.

I 1870-1872 var han frivillig lærling i marinen, 1872-1874 elev på søofficersskolen. 1881-1882 assistent for S.M. Jørgensen ved Kemisk Laboratorium på Den Polytekniske Læreanstalt og 1882-1883 i Paris, hvor han studerede naturvidenskabshistorie.

Efter hjemkomsten skrev han en artikelserie i »Tilskueren« om franske naturvidenskabsmænd. 1885-1893 assistent ved Universitetets kemiske laboratorium, 1895-1901 docent og 1901-1907 professor samme sted.

Hans helbred var ikke godt: Den 2. juli 1907 døde han 51 år gammel – alt for ung. Af mange historikere omtales han som ham, der indførte Den Fysiske Kemi i Danmark.

Diverse administrativt

Skriftstørrelsen skal være 11. Hvilken font? Vistnok Times Roman-font

Vi skal nok kigge på margener også.

Pakken chemformula giver adgang til: $3\text{H}_2\text{O}$

$\frac{1}{2}\text{H}_2\text{O}$

AgCl_2^-

$\text{H}_2^{(\text{aq})}$

Se gerne <https://tex.stackexchange.com/questions/384610/how-to-write-a-chemical-formula>

Vi skal have separat sidenummerering på de første sider med små romertal. Og ingen sidenummerering på den allerførste side.

Der er rod med nogle af pdf'erne, der er vendt på hovedet. De kan vendes ved hjælp af programmet pdf mix tools.

Index	År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
1	2018	99	8	NA	
2	2018	99	7	NA	
3	2018	99	6	NA	
4	2018	99	5	NA	
5	2018	99	4	NA	
6	2018	99	3	NA	
7	2018	99	2	NA	
8	2018	99	1	NA	
9	2017	98	11/12	NA	
10	2017	98	10	NA	
11	2017	98	9	NA	
12	2017	98	8	NA	
13	2017	98	6/7	NA	
14	2017	98	5	NA	
15	2017	98	4	NA	
16	2017	98	3	NA	
17	2017	98	1/2	NA	
18	2016	97	12	NA	
19	2016	97	11	NA	
20	2016	97	10	NA	
21	2016	97	9	NA	
22	2016	97	8	NA	
23	2016	97	6/7	NA	
24	2016	97	5	NA	
25	2016	97	4	NA	
26	2016	97	3	NA	
27	2016	97	1/2	NA	
28	2015	96	12	NA	
29	2015	96	11	NA	
30	2015	96	10	NA	
31	2015	96	9	NA	
32	2015	96	8	NA	
33	2015	96	6/7	NA	
34	2015	96	5	NA	
35	2015	96	4	NA	
36	2015	96	3	NA	
37	2015	96	1/2	NA	
38	2014	95	12	NA	
39	2014	95	11	NA	
40	2014	95	10	NA	
41	2014	95	9	NA	
42	2014	95	8		
43	2014	95	6/7		
44	2014	95	5		

Index	År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
45	2014	95	4		
46	2014	95	3		
47	2014	95	1/2		
48	2013	94	12		
49	2013	94	11		
50	2013	94	10		
51	2013	94	9		
52	2013	94	8		
53	2013	94	6/7		
54	2013	94	5		
55	2013	94	4		
56	2013	94	3 sup		
57	2013	94	3		
58	2013	94	1/2		
59	2012	93	12		
60	2012	93	11 tl		
61	2012	93	11		
62	2012	93	10		
63	2012	93	8		
64	2012	93	9		
65	2012	93	6/7		
66	2012	93	5		
67	2012	93	4		
68	2012	93	3		
69	2012	93	1/2tll		
70	2012	93	1/2		
71	2011	92	12		
72	2011	92	11		
73	2011	92	10		
74	2011	92	9		
75	2011	92	8		
76	2011	92	6/7		
77	2011	92	5		
78	2011	92	4		
79	2011	92	3		
80	2011	92	1/2		
81	2010	91	12	NA	
82	2010	91	11		
83	2010	91	10		
84	2010	91	9		
85	2010	91	8		
86	2010	91	6/7		
87	2010	91	5		
88	2010	91	4		

Index	År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
89	2010	91	3		
90	2010	91	1/2	NA	
91	2009	90	12	NA	
92	2009	90	11		
93	2009	90	10		
94	2009	90	9		
95	2009	90	8		
96	2009	90	6/7		
97	2009	90	5		
98	2009	90	4	NA	
99	2009	90	3	NA	
100	2009	90	2		
101	2009	90	1		
102	2008	89	12	NA	
103	2008	89	11		
104	2008	89	10	NA	
105	2008	89	9	NA	
106	2008	89	8	NA	
107	2008	89	6/7	NA	
108	2008	89	5	NA	
109	2008	89	4	NA	
110	2008	89	3		
111	2008	89	2	NA	
112	2008	89	1	NA	
113	2007	88	12	NA	
114	2007	88	11	NA	
115	2007	88	10	NA	
116	2007	88	9	NA	
117	2007	88	8	NA	
118	2007	88	6/7	NA	
119	2007	88	5	NA	
120	2007	88	4	NA	
121	2007	88	3	NA	
122	2007	88	2	NA	
123	2007	88	1	NA	
124	2006	87	12	NA	
125	2006	87	11	NA	
126	2006	87	10	NA	
127	2006	87	9	65	https://ipaper.ipapercloud.com/127.pdf
128	2006	87	8	31	https://ipaper.ipapercloud.com/128.pdf
129	2006	87	6/7	NA	
130	2006	87	5	46	https://ipaper.ipapercloud.com/130.pdf
131	2006	87	4	NA	
132	2006	87	3	38	2006-87-3-38

Index	År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
133	2006	87	2	18	https://ipaper.ipaperc.com/2006-87-1-38
134	2006	87	1	38	2006-87-1-38
135	2005	86	12	32	2005-86-12-32
136	2005	86	11	NA	
137	2005	86	10	NA	
138	2005	86	9		
139	2005	86	8	37	2005-86-8-37
140	2005	86	6/7	39	
141	2005	86	5		
142	2005	86	4		
143	2005	86	3	40	2005-86-3-40
144	2005	86	2		
145	2005	86	1		
146	2004	85	12		
147	2004	85	11		
148	2004	85	10	NA	
149	2004	85	9	54	
150	2004	85	8	39	
151	2004	85	6/7		
152	2004	85	5	46	2005-85-5-46
153	2004	85	4		
154	2004	85	3	40	
155	2004	85	2	27	
156	2004	85	1		
157	2003	84	12		
158	2003	84	11		
159	2003	84	10		
160	2003	84	9		
161	2003	84	8		
162	2003	84	6/7		
163	2003	84	5		
164	2003	84	4		
165	2003	84	3		
166	2003	84	2		
167	2003	84	1		
168	2002	83	12		
169	2002	83	11		
170	2002	83	10		
171	2002	83	9		
172	2002	83	8		
173	2002	83	6/7		
174	2002	83	5s		
175	2002	83	5		
176	2002	83	4		

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
177	2002	83	3			
178	2002	83	2			
179	2002	83	1			
180	2001	82	12			
181	2001	82	11			
182	2001	82	10			
183	2001	82	9t			
184	2001	82	9			
185	2001	82	8			
186	2001	82	6/7			
187	2001	82	5t			
188	2001	82	5			
189	2001	82	4			
190	2001	82	3t			
191	2001	82	3			
192	2001	82	2			
193	2001	82	1			
194	2000	81	12			
195	2000	81	11			
196	2000	81	10			
197	2000	81	9t			
198	2000	81	9			
199	2000	81	8			
200	2000	81	6/7			
201	2000	81	5			
202	2000	81	4t			
203	2000	81	4			
204	2000	81	3t			
205	2000	81	3			
206	2000	81	2			
207	2000	81	1			
208	1999	80	12			
209	1999	80	11			
210	1999	80	10			
211	1999	80	9			
212	1999	80	8			
213	1999	80	6/7			
214	1999	80	5			
215	1999	80	4			
216	1999	80	3			
217	1999	80	2			
218	1999	80	1			
219	1998	79	12			
220	1998	79	11			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
221	1998	79	10			
222	1998	79	9t			
223	1998	79	9			
224	1998	79	8			
225	1998	79	6/7			
226	1998	79	5			
227	1998	79	4			
228	1998	79	3			
229	1998	79	2			
230	1998	79	1			
231	1997	78	12			
232	1997	78	11			
233	1997	78	10			
234	1997	78	9			
235	1997	78	8			
236	1997	78	6/7			
237	1997	78	5			
238	1997	78	4			
239	1997	78	3			
240	1997	78	2			
241	1997	78	1			
242	1996	77	12			
243	1996	77	11			
244	1996	77	10			
245	1996	77	9			
246	1996	77	8			
247	1996	77	6/7			
248	1996	77	5			
249	1996	77	4			
250	1996	77	3			
251	1996	77	2			
252	1996	77	1			
253	1995	76	12			
254	1995	76	11			
255	1995	76	10			
256	1995	76	9			
257	1995	76	8			
258	1995	76	6/7			
259	1995	76	5			
260	1995	76	4			
261	1995	76	3			
262	1995	76	2			
263	1995	76	1			
264	1994	75	12			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
265	1994	75	11			
266	1994	75	10			
267	1994	75	9			
268	1994	75	8			
269	1994	75	6/7			
270	1994	75	5			
271	1994	75	4			
272	1994	75	3			
273	1994	75	2			
274	1994	75	1			
275	1993	74	12			
276	1993	74	11			
277	1993	74	10			
278	1993	74	9			
279	1993	74	8			
280	1993	74	6/7			
281	1993	74	5			
282	1993	74	4			
283	1993	74	3			
284	1993	74	2			
285	1993	74	1			
286	1993	74	reg			
287	1992	73	12			
288	1992	73	11			
289	1992	73	10			
290	1992	73	9			
291	1992	73	8			
292	1992	73	6/7			
293	1992	73	5			
294	1992	73	4			
295	1992	73	3			
296	1992	73	2			
297	1992	73	1			
298	1991	72	12			
299	1991	72	11			
300	1991	72	10			
301	1991	72	9			
302	1991	72	8			
303	1991	72	6/7			
304	1991	72	5			
305	1991	72	4			
306	1991	72	3			
307	1991	72	2			
308	1991	72	1			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
309	1990	71	12			
310	1990	71	11			
311	1990	71	10			
312	1990	71	9			
313	1990	71	8			
314	1990	71	6/7			
315	1990	71	5			
316	1990	71	4			
317	1990	?	3			
318	1990	?	2			
319	1990	?	1			
320	1989	70	12			
321	1989	70	11			
322	1989	70	10			
323	1989	70	9			
324	1989	70	8			
325	1989	70	6/7			
326	1989	70	5			
327	1989	70	4			
328	1989	70	3			
329	1989	70	2			
330	1989	70	1			
331	1988	69	12			
332	1988	69	11			
333	1988	69	10			
334	1988	69	9			
335	1988	69	8			
336	1988	69	6/7			
337	1988	69	5			
338	1988	69	4			
339	1988	69	3			
340	1988	69	2			
341	1988	69	1			
342	1987	68	12			
343	1987	68	11			
344	1987	68	10			
345	1987	68	9			
346	1987	68	8			
347	1987	68	6/7			
348	1987	68	5			
349	1987	68	4			
350	1987	68	3			
351	1987	68	2			
352	1987	68	1			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
353	1986	67	12			
354	1986	67	11			
355	1986	67	10			
356	1986	67	9			
357	1986	67	8			
358	1986	67	6/7			
359	1986	67	5			
360	1986	67	4			
361	1986	67	3			
362	1986	67	2			
363	1986	67	1			
364	1985	66	12			
365	1985	66	11			
366	1985	66	10			
367	1985	66	9			
368	1985	66	8			
369	1985	66	6/7			
370	1985	66	5			
371	1985	66	4			
372	1985	66	3			
373	1985	66	2			
374	1985	66	1			
375	1984	65	12			
376	1984	65	11			
377	1984	65	10	282		1984-65-10-282
378	1984	65	9			
379	1984	65	8			
380	1984	65	6/7			
381	1984	65	5			
382	1984	65	4			
383	1984	65	3			
384	1984	65	2			
385	1984	65	1			
386	1983	64	12			
387	1983	64	11			
388	1983	64	10			
389	1983	64	9			
390	1983	64	8			
391	1983	64	6/7			
392	1983	64	5			
393	1983	64	4			
394	1983	64	3			
395	1983	64	2			
396	1983	64	1			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
397	1982	63	12			
398	1982	63	11			
399	1982	63	10			
400	1982	63	9			
401	1982	63	8			
402	1982	63	6/7			
403	1982	63	5			
404	1982	63	4			
405	1982	63	3			
406	1982	63	2			
407	1982	63	1			
408	1982	63	6/7			
409	1981	62	1	24	1981-62-1-24	
410	1981	62	2	42-43	1981-62-2-42, 1981-62-2-43	
411	1981	62	3	70-71	1981-62-3-70, 1981-62-3-71	
411.5	1981	62	3	70-71	1981-62-3-70, 1981-62-3-71	
412	1981	62	4	113	1981-62-4-113	
413	1981	62	5	132	1981-62-5-132	
414	1981	62	6/7	168	1981-62-67-168	
415	1981	62	8	190	1981-62-8-190	
415	1981	62	8	190	1981-62-8-190	
416	1981	62	9	226	1981-62-9-226	
416	1981	62	9	226	1981-62-9-226	
416	1981	62	9	226	1981-62-9-226	
417	1981	62	10	240-241	1981-62-10-240, 1981-62-10-241	
418	1981	62	11	278	1981-62-11-278	
419	1981	62	12	320	1981-62-12-320	
420	1980	61	1	34	1980-61-1-34	
421	1980	61	2	62	1980-61-2-62	
421	1980	61	2	62	1980-61-2-62	
422	1980	61	3	86	1980-61-3-86	
423	1980	61	4	NA	NA	
424	1980	61	5	154	1980-61-5-154	
425	1980	61	6/7	174	1980-61-67-173, 1980-61-67-174	
426	1980	61	8	192f	1980-61-8-192, 1980-61-8-193	
427	1980	61	9	216f	1980-61-9-216, 1980-61-9-217	
428	1980	61	10	250	1980-61-10-250	
429	1980	61	11	279	1980-61-11-279	
430	1980	61	12	305	1980-61-12-305	
431	1979	60	1	34	1979-60-1-34	
431	1979	60	1	34	1979-60-1-34	
432	1979	60	2	58	1979-60-2-58	
432	1979	60	2	58	1979-60-2-58	
432	1979	60	2	58	1979-60-2-58	

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
432	1979	60	2	58	1979-60-2-58	
433	1979	60	3	94	1979-60-3-94	
433	1979	60	3	94	1979-60-3-94	
433	1979	60	3	94	1979-60-3-94	
434	1979	60	4	118	1979-60-4-118	
435	1979	60	5	154	1979-60-5-154	
435	1979	60	5	154	1979-60-5-154	
436	1979	60	6/7	186	1979-60-67-186	
436	1979	60	6/7	186	1979-60-67-186	
438	1979	60	8	214	1979-60-8-214	
438	1979	60	8	214	1979-60-8-214	
439	1979	60	9	254	1979-60-9-254	
439	1979	60	9	254	1979-60-9-254	
440	1979	60	10	286	1979-60-10-286	
440	1979	60	10	286	1979-60-10-286	
441	1979	60	11	322	1979-60-11-322	
441	1979	60	11	322	1979-60-11-322	
441	1979	60	11	322	1979-60-11-322	
441	1979	60	11	322	1979-60-11-322	
442	1979	60	12	354	1979-60-12-354	
442	1979	60	12	354	1979-60-12-354	
442	1979	60	12	354	1979-60-12-354	
442	1979	60	12	354	1979-60-12-354	
443	1978	59	1	38	1978-59-1-38	
443	1978	59	1	38	1978-59-1-38	
443	1978	59	1	38	1978-59-1-38	
443	1978	59	1	38	1978-59-1-38	
444	1978	59	2	74	1978-59-2-74	
445	1978	59	3	114	1978-59-3-114	
445	1978	59	3	114	1978-59-3-114	
446	1978	59	4	NA		
447	1978	59	5	NA		
448	1978	59	6/7	238	1978-59-67-238	
448	1978	59	6/7	238	1978-59-67-238	
450	1978	59	8	278	1978-59-8-278	
450	1978	59	8	278	1978-59-8-278	
451	1978	59	9	322	1978-59-9-322	
452	1978	59	10	358	1978-59-10-358	
452	1978	59	10	358	1978-59-10-358	
453	1978	59	11	394	1978-59-11-394	
454	1978	59	12	430	1978-59-12-430	
454	1978	59	12	430	1978-59-12-430	
454	1978	59	12	430	1978-59-12-430	
455	1977	58	1			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
456	1977	58	2			
457	1977	58	3			
458	1977	58	4			
459	1977	58	5			
460	1977	58	6			
461	1977	58	7			
462	1977	58	8			
463	1977	58	9			
464	1977	58	10			
465	1977	58	11			
466	1977	58	12			
467	1976	57	1			
468	1976	57	2			
469	1976	57	3			
470	1976	57	4			
471	1976	57	5			
472	1976	57	6			
473	1976	57	7			
474	1976	57	8			
475	1976	57	9			
476	1976	57	10			
477	1976	57	11			
478	1976	57	12			
479	1975	56	1			
480	1975	56	2			
481	1975	56	3			
482	1975	56	4			
483	1975	56	5			
484	1975	56	6			
485	1975	56	7			
486	1975	56	8			
487	1975	56	9			
488	1975	56	10			
489	1975	56	11			
490	1975	56	12			
491	1974	55	1			
492	1974	55	2			
493	1974	55	3			
494	1974	55	4			
495	1974	55	5			
496	1974	55	6			
497	1974	55	7			
498	1974	55	8			
499	1974	55	9			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
500	1974	55	10			
501	1974	55	11			
502	1974	55	12			
503	1973	54	1			
504	1973	54	2			
505	1973	54	3			
506	1973	54	4			
507	1973	54	5			
508	1973	54	6			
509	1973	54	7			
510	1973	54	8			
511	1973	54	9			
512	1973	54	10			
513	1973	54	11			
514	1973	54	12			
515	1972	53	1			
516	1972	53	2			
517	1972	53	3			
518	1972	53	4			
519	1972	53	5			
520	1972	53	6			
521	1972	53	7			
522	1972	53	8			
523	1972	53	9			
524	1972	53	10			
525	1972	53	11			
526	1972	53	12			
527	1971	52	1			
528	1971	52	2			
529	1971	52	3			
530	1971	52	4			
531	1971	52	5			
532	1971	52	6			
533	1971	52	7			
534	1971	52	8			
535	1971	52	9			
536	1971	52	10			
537	1971	52	11			
538	1971	52	12			
539	1970	51	1			
540	1970	51	2			
541	1970	51	3			
542	1970	51	4			
543	1970	51	5			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
544	1970	51	6			
545	1970	51	7			
546	1970	51	8			
547	1970	51	9			
548	1970	51	10			
549	1970	51	11			
550	1970	51	12			
551	1969	50	1			
552	1969	50	2			
553	1969	50	3			
554	1969	50	4			
555	1969	50	5			
556	1969	50	6			
557	1969	50	7			
558	1969	50	8			
559	1969	50	9			
560	1969	50	10			
561	1969	50	11			
562	1969	50	12			
563	1968	49	1			
564	1968	49	2			
565	1968	49	3			
566	1968	49	4			
567	1968	49	5			
568	1968	49	6			
569	1968	49	7			
570	1968	49	8			
571	1968	49	9			
572	1968	49	10			
573	1968	49	11			
574	1968	49	12			
575	1967	48	1			
576	1967	48	2			
577	1967	48	3			
578	1967	48	4			
579	1967	48	5			
580	1967	48	6			
581	1967	48	7			
582	1967	48	8			
583	1967	48	9			
584	1967	48	10			
585	1967	48	11			
586	1967	48	12			
587	1966	47	1			

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
588	1966	47	2			
589	1966	47	3			
590	1966	47	4			
591	1966	47	5			
592	1966	47	6			
593	1966	47	7			
594	1966	47	8			
595	1966	47	9			
596	1966	47	10			
597	1966	47	11			
598	1966	47	12			
599	1965	46	1	NA		
600	1965	46	2	NA		
601	1965	46	3	NA		
602	1965	46	4	NA		
603	1965	46	5	NA		
604	1965	46	6	NA		
605	1965	46	7	NA		
606	1965	46	8	NA		
607	1965	46	9	NA		
608	1965	46	10	NA		
609	1965	46	11	NA		
610	1965	46	12	NA		
611	1964	45	1			
612	1964	45	2			
613	1964	45	3			
614	1964	45	4			
615	1964	45	5			
616	1964	45	6			
617	1964	45	7			
618	1964	45	8			
619	1964	45	9			
620	1964	45	10			
621	1964	45	11			
622	1964	45	12			
623	1963	44	1	NA		
624	1963	44	2	NA		
625	1963	44	3	NA		
626	1963	44	4	NA		
627	1963	44	5	NA		
628	1963	44	6	NA		
629	1963	44	7	NA		
630	1963	44	8	NA		
631	1963	44	9	NA		

Index		År	Årgang	Hæfte	Side	PDF/Link
632	1963	44	10	NA		
633	1963	44	11	NA		
634	1963	44	12	NA		
635	1962	43	1	NA		
636	1962	43	2	NA		
637	1962	43	3	NA		
638	1962	43	4	NA		
639	1962	43	5	NA		
640	1962	43	6	NA		
641	1962	43	7	NA		
642	1962	43	8	NA		
643	1962	43	9	NA		
644	1962	43	10	NA		
645	1962	43	11	NA		
646	1962	43	12	NA		